

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருந்துறை
ஆவுடையார் கோவில் விளக்கமென்னும்

மாணிக்கவாசகர்

அம்மாவின.

இஃது

ஆவுடையார் கோவில் ம-ள-ள-மூ.

காமாகுழியாபிள்ளை அவர்கள் குமாரர்
வேலாயுதம்பிள்ளையவர்களிடமிருந்த
ஏட்டுப்பிரதியை,

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

நாகலிங்கம்பிள்ளை

அவர்களால்

சென்னைப் புரகை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அவர்களது

நற்றமிழ்விளக்க அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்னை]

1904.

[அனா 4.

REGISTERED COPYRIGHT.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருந்துறை ஆவுடையார்

விளக்கமென்னும்

மாணிக்கவாசகர் அம்மாவன.

வெண்பா.

மேருதனு வாகக்கொள் வேதியனும் பாண்டி
னேவெழக் கின்றி யம்பவே - ஆருந்
துதிக்குஞ் சரமுகத்துச் சுந்தார் தம்மை
மதிக்குஞ் சரண்கொடுக் க.

நூ ல் வ ர லா னு.

பொன்மகள்வாழ்தென்துரைசைப் போதன்வீரையாட்
நன்மைதருங்கல்வி நவின் றதுவும்பாண்டியன்முன் டாய்
சீராய்வழக்கெடுத்திச் செப்பியதுந்தென்னவர்க்காய்
மாழுப்பரியேறி மாறும்பரியேசெலுத்தி
நடத்தியதுந்தென்னவர்க்கு நாலம்பதங்கொடுத்துத்தம்
பிடத்திருத்திக்கொண்ட விதமானயித்தமிழை
அம்மானையாக அறைந்தேனகமகிழ்ந்தோர்
கைம்மானெயெங்கள் கணபதியேமுன்னடவாய்
வெண்டாமறையகமாய் வீற்றிருக்குமென்றாயாம்
சுண்டாய்குளவாயென் வாக்கிருந்துவுன்னருளால்
வெதார்தன்செய்த வினையாட்டையான்புகழ்
மாதாவாய்நின்றேயுன் வாக்கருள்வையுத்தமியே
யிலக்கணவிலக்கியமற் றெல்லாமறிந்தவரென்
குலத்துக்குரிய குருவானசற்குணர்தம்
பாதஞ்சிரமேற்றிப் பாடினேனம்மானே

பேதமிருக்கின் இனிதாய்ப்பொருத்தருள்வீர்
 பூமகளேயில்லாய்ப் பொருந்துதுறைசைப்பதியில்
 மாமதிக்குமுன்று மழைபெய்துநீர்சுரந்து
 கண்வாய்ப்பெருகியதுங் காலும்வாய்க்கால்வளிபோய்
 விண்ணார்ப்பொனிலுமது மேவுமலரோடைகளும்
 ஊருக்கழகாம் உவறில்லாப்பண்ணைகளும்
 சேலும்வளைதவளும் செவ்வளைதுள்ளிவிழும்
 கன்னல்க்கதலிகளைக் காய்ந்தொடித்துங்காட்டி லுள்
 கொன்பன்றிமான்கோ டொடித்துக்களிக்கொம்பொடிந்
 வானுயருஞ்சோலைதினை மாய்த்துக்கடல்புகுதும் | து
 பானலத்தைக்கொண்டு பயன்படுமன்னீரதனால்
 சென்னல்விளைந்து சனங்கன்களிகூர்ந்து
 அன்னங்கண்டஞ்சும் அயலார்த்தபதிவாழும்
 ஆதிசைவார்முன்னூர்க் ககமுடையாரெல்லோரும்
 நீதிதவறாமல் நியமம்விதிதப்பாமல்
 கைலாசநாதர்க் கடவுளவர்க்கினிய
 மயிலாஞ்சிவகாமி யம்மனிருவருக்கும்
 முன்னுளரசன் முரையாய்க்கணக்காக
 என்னுளுமுங்கட் கிதுமானியமாக
 கோவில்க்கிதுவுங்கள் சூடிமடிக்கிவ்வளவென்
 றுவிபோயாக்கை யழிந்துமழியாதவளர்
 பெற்றேயனுபவித்துப் பேரானவாட்கையுற்று
 சிற்றம்பலவர்க்குஞ் சிறப்பாகப்பூசைபண்ணி
 பொருந்துங்கனமும் புகழுடைவேதியற்கு
 திருந்தாரைப்போலேச் சிறப்புங்கைக்கொண்டுவளர்
 காராளராவார்கள் கனத்தசூடியாவார்
 சீராகநஞ்சைபுஞ்சைச் செவ்வையாயுண்டுபண்ணி
 அய்யன்மார்தங்கட் கறிவித்துக்கண்டுமுதல்
 செய்துவணக்கமதாய்ச் செவ்வாரந்தான்கொடுத்து
 சாரமுடனேவல் தனைக்கேட்டமர்ந்தவர்கள்
 ஈரமிலாரெஞ்சுத்தார்க் கிவ்வூர்புறம்பாக
 போடும்நாள்வந்தே புகுதுந்திறமையினால்
 வாகுசேர்தின்புயத்த ராமவர்கள் தான்கடி
 நம்முன்னோர்வைத்திருந்த நற்சாசனவொழுது

செம்மையாயிங்கிருக்கச் சீருயருந்தென் துறைசை
 ஊரும்நமதுபல னுள்ளதெல்லாந்தானெமது
 பாருங்காண்வேதியரே பங்குமக்கேதில்லையென்று
 தேவர்வதிக்குஞ் சிறப்புடையமூவேந்தில்
 மேலார்க்குஞ்சிங்க வேறுபோலாயினவன்
 வைகைநதியும் வசந்தமலையுங்கஞ்சப்
 பொய்கையுடையான் புகழ்பாண்டிநாடுடையான்
 கோனாகோலான் குளிர்நிங்கள் தன்குலத்தோர்
 நானுதேயாக்கை நயனத்தோனெவென்றுவந்தோன்
 மன்னளரிமர் த்தன பாண்டியன்முன்வாருமென
 இன்னம்பலபேசி யியன்றமுரிகைப்பிடித்து
 பேயினூர்காராளர் பொல்லாதகாலவலி
 யாயிடையேசென்ற ரதன்பின்புவேதியர்கள்
 ஒன்றாய்த்திரண்டே யொழுதுபெருசாசனங்கள்
 நன்றாயவரவர்கள் நாடுமனையிற்புகுந்து
 தேடினூர்காணார் திகைத்தாரொருமுகமாய்
 நாடினூர்நாமென்ன செய்வோமென்றவின்னு
 ஆதியினின்றின்னாள் வரையிலனுபவித்ததற்கு
 ஏதின்னிமித்தியத்தால் விலையாதரவெனவே
 வாடுவார்சிந்தை மயங்கித்தவிதவித்து
 நீடுவார்சன்னதிமுன் னேர்ந்தவர்களீ துரைப்பார்
 சேவுடையாய்கங்கைத் திருமுடியாய்ப்பாதியுமை
 ஈவுடையாய்நூலத் தெழுநண்டமேயுரையாய்
 கையில்மழுமாணுடையாய் கனகமயமாய்விளங்கும்
 மெய்யிற்பொடியுடையாய் வேதமுடிவானவனே
 மேனாரசர்பிரான் விட்டநிலப்பாத்தியத்தை
 தானாகக்கொண்டுதளர்ச்சியில்லா வாழ்வடைந்தோம்
 அய்யனேயெங்கட் ககமகிழத்தொண்டிசெய்யும்
 பொய்யனும்காராளர் போதவுருமித்தெழுந்து
 எங்கள்வரும்படியும் மெப்பாத்தியங்களையுந்
 தாங்களேகொண்டுமற்றோர் சாசனமுங்கைப்பிடித்து
 போனார்வழுதியிடம் புகலெதெமக்கிலையால்
 தேனாரிதழிமுடி சேர்த்தாயுன்சன்னதியில்
 சொல்லிவடக்கிருக்கும் தொல்பதியிற்போப்பிழைக்க

செல்லுகிறோமென்றுரைத்துச் சொல்லனுற்றாரம்மாலை
பாதிமதியணியும் பரமனவர்க்கிறங்கி
சாதிமறையோனாய் தளர்ந்தவயகோனாய்
காதிவிடுகுண்டலமும் கழுத்திலுத்திராட்சவடம்
சோதிமயமாகத் தொன்னூலிலங்கிடவே
கையில்தழிபிடித்துக் கண்டோர்பவமகற்றும்
மெய்யிற்பொடியணிந்து வெண்மைத்துணைணிந்து
கஞ்சமலர்போன்ற கழலிலேபாதுகையும்
அஞ்சிவிருப்பார் குற்றமெலாமகன்றோட
கண்டாரேமெய்யர்துயர்க் காய்வந்தகாயகரை
கொண்டார்வணக்கமாய்க் கும்பிட்டாரெல்லோரும்
வந்தடியிறுந்து வணங்குமறையோரைச்
சுந்தரஞ்சேர்டெம்மான் சுகமாயிருப்பீர்கள்
என்றஞ்சலி செய்தே எதிர்நின்றவர்கள் தனை
நன்றாகப்பார்த்து நயமுடனேதுசொல்வார்
இருக்குந்தலமும்மிட் டேகுந்தவமுமென்ன
வருத்தமதுவுமது வந்தவகைசொல்லுமென்றார்
சொல்லுமெனக்கேட்ட சூட்சாதிசூட்சவரை
வல்லாரெனவே மதித்தேயெழுந்திருந்து
எங்கன்குறிக்குல தெய்வம்போலினுவந்த
புங்கவரேயெங்குள்பதி பொன்னகரந்தென்துறைசை
அப்பதியையெங்கட் கரசர்பிரான்மேனாவின்
செப்பமதாய்க்கொடுக்கச் சேர்ந்தவெங்கள்முன்னுறு
பங்காளியாகப் பகுந்தேநிலம்பிரித்து
பொங்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தோம் புண்ணியரேயின்னாவின்
காராளமெங்கள் கனத்தகுடியாயிருந்து [ல்
சொகநஞ்சைபுஞ்சை செய்துவழக்கமதாய்
மெல்வாரமுள்ள விதமெலாந்தான்கொடுத்தது
சால்பாந்நடந்தவர்கள் தையெய்யென்றும்பாராமல்
எங்கன்குக்குப்பங்குமிலை யெப்பாத்தியமுமில்லை
தங்கனாடபங்கெனவே சாற்றியதோர்சாசனமும்[ர்கள்
காட்டிபெங்கள் பங்கையெல்லாம் கைவசமாய்கொண்டா
கேட்டமேசாமியின்னங் கேளுமெனவேயுரைப்பார் [ம்
பெலத்தால்தயிககவல்லோம் பிரட்டாலுமாற்றுகிலோ

நலத்தால்செயிக்கவென்று இராசன்மகாசபையில்
 சாசனமோவல்லாத் தனிவழக்கையாமுரைத்து
 ஈசன்கிருபையினால் எவ்விதமேயானாலும்
 ஆகட்டுமென்றால் அமைச்சனோகாரான்
 சேகரத்தாராமவர்க்கு செப்பிடுவானாகையினால்
 எப்பெலமுமில்லாத எங்களுக்கேதெய்வபலம்
 தப்பெலமுங்காணு தகன்றும்பிழைக்கவென்று
 செப்பியதோர்வார்த்தை திரிநேத்திரன்கேட்டு
 திபத்தியதோருங்களுக்குத் தெய்வச்செயலாலே
 எம்மூர்வடக்கிருக்கும் எப்பதிக்குமப்பதியே
 செம்மையுளத்தானேர் செப்பவேறொப்பிலது
 மனையாள்தனையொருத்தி மைந்தர்தனையிருவர்
 அனையாரையங்கிருத்தி யானேதுவந்துவிட்டேன்
 வேதங்கள்சாஸ்திரங்கள் விக்கினமிலாமல்வரும் [ம்
 சாதகமாமெண்ணெண்கலைகள் சால்பாகவேயுரைப்போ
 எத்தொழிலுஞ்செய்வோம் யிருக்காதிடத்திருப்போம்
 முத்துக்களையாடல்செய்வோம் செய்யவருமேநமக்கு
 பரஷைபதினெட்டும் பயமுடனையாமுரைப்போம்
 ஆசையுடனோர்பொருளுக் காகயினமில்லாமல்
 செல்லாவழக்கெடுத்து செப்பினார்தேரந்தவர்கள்
 எல்லாரும்ஒப்பி இதுசரியாமென்பார்கள்
 பகவான்செயலாலும் பாக்கியத்திறத்தாலும்
 சகாவாயிருப்பேனின் றன்பதிக்கேவாருமென்னக்
 கூறிரியாங்கள் வருவோங்குரும்பர்வந்து [க்க
 வீறுசெய்தாலென்னசெய்வோம் வேதியரேயென்றுரை
 கேட்டானாரசொல்வாரே கீர்த்தியுள்ளவெங்குறும்பர்
 நாட்டாவழக்கத்தை நாட்டுவாரானதினால்
 பாடோயலிதுவெரு பாடுபடவேணுமிதுக்
 கீடொப்பவென்கொடுப்பி ரென்றார்பெரியவரும்
 வெய்யரங்காராளர் வீரடக்கிக்காணியெங்கள்
 தைவசமேசெய்தால் கணக்கில்லாப்பொன்கொடுத்து
 பாதம்பணியோம் பலகாலமுத்துதிப்போம்
 நாதரேயென்றே நலமாயுரைத்தார்கள்
 என்னகாண்வேதிபரே யேற்றுகிறாரெந்தனையும்

அ மாணிக்கவாசகர் அம்மாலை.

சொன்னம்போலிக்காணி தோதாய்நலமர்க
 உங்களுக்கெல்லாங்கொடுத்தே யொன்னலரையொப்பர்
 தங்கப்பணமெமக்குத் தந்தாலதுவேண்டேனே [கும்
 னன்றுரைக்கவேதியர்கள் எல்லோருமென்றெழுந்து
 நன்றாயும்க்குமனம் நாடும்பொருளதனை
 சொல்லுமையாவென்றே துதித்தார்தமைநோக்கி
 எல்லார்மதிசூழ யேதுரைப்பாரப்போது
 அந்தமில்முன்னூற் நகத்தோராகவிருக்கின்றீரே
 எந்தனுக்குமோசகமர் யின்றளிப்பீரென்றதனால்
 உரைத்தவிதமதுகேட் டோதுவார்வேதியர்கள் [ம்
 விரைச்செழுந்தார்மார்பரெம் விண்ணப்பங்கேட்டருளு
 பெருந்தீர்வியங்கொடுப்போம் பெண்கொடோம்பூமித
 வரும்பெரியநாயகரே மறந்துவிடும்பூம்பென்றார் [ரோம்
 னன்றுரைத்தவேதியர்பால் இனியவசனமதாய்
 மன்றுள்ளடம்புரியும் மகாதேவரேதுரைப்பார்
 காராளர்கைவசமாங் காணிதனைத்திருப்பி
 தாராளமாகக் கொடுக்கும்சமர்த்திருக்க
 காணிகொண்டுமாருக் கவலையதனைவிண்டு
 பேணிப்பிழைப்பதற்குப் புத்திபெரிதிலையால்
 மலையளவுபொன்கொடுப்போன் மற்றதிலேவெண்கடுகு
 தலையளவுகேட்பவர்க்குத் தானுத்தகமையர்போல் [ம்
 ஆச்சுதுநாமுங்களுக்குஅறித்திடுத்துச்சொன்னதெல்லா
 போச்சுதுங்கள்காலப் பிசகோமுன்பூர்வீகம்
 காராளர்முன்னோர்கள் கனதிரவியங்கொடுத்து
 பாரம்பரையாகப் பாவித்துவந்தாரோ
 வேதியர்தஞ்சொந்தமோ வேறொருவர்பாக்கியமோ
 ஆதிதெரியாதவிதை யாம்பேசக்கூடாது
 என்றோமிருந்தார் இருமறையோர்தான்கூடி
 நன்றாகப்பேசுகின்றார் நாமெல்லாம்ஒன்றாக
 காணியிழந்தே கவலையுடனேகுகையில்
 வேணியரனருளால் வெளிப்பட்டாரிம்மறையோர்
 நம்மமனக்குறிப்பு நாடியவர்தானறிந்து
 செம்மையுடன்சொல்லும் திறமுடையோரானதினால்

வழுதியிடஞ்சென்றே வழக்காடித்தென் துறைசை
முழுதுங்கொடுப்பார்நம் முன்னோர்தவபலத்தால்
என்றிவர்கள் பேசி யிவர்க்குநம்மோடொத்தபங்கு
நன்றாய்க்கொடுத்தால் நயமாகுமென்றுரைத்து
வந்தேயிறைஞ்சினின்னு மாமறையோரெல்லோரும்
சந்தேகமில்லைமுன்னூத் தொன்றிலொன்றுதன்னிட
என்றிவர்கள் சாசனமொன் நியல்பாய்வரைந்தெழுதி
அன்றுவந்தயோகர்கையில் அன்புடனே தான்கொடுத்து
சாசனத்தாலுள்ள தனிநிலத்துக்கேயொழுகும்
மாதவத்தோர்பார்க்க வகையுடனெயன்றெழுதிக்
கொடுத்தாரருமறையோர் கொண்டார்சகம்நிறைவோர்
எடுப்பாரதைப்படிப்பார் ஏற்பாரதைப்பிடிப்பார்
பூமிக்கொடுத்த புகழுடையவேதியரைச்
சாமியழைத்தே தயவாகயீதுரைப்பார்
குரும்பர்சென்றமாநலஞ்சேர்கொற்றவனூர்தம்மிடத்தில்
அரும்பெரியமாமறையீர் யாம்போகவேனுமெழில்
தென்னவரைக்கண்டே திரும்புநாளுள்ளமட்டும்
நன்னயமாய்நற்சிலவை நாடித்துமொத்தமதாய்
போன்னெடுத்தவாருமெனப் புங்கவனூர்தாழுறைக்க
மன்னுமறையோர்கள் வந்தோரிடத்திருந்து
பங்குக்குத்தக்கப் பணமெடுத்தேவேதியர்கள்
திங்களணிவோர்முன் சென்றுவொருமுகமாய்
நன்றிசெய்வார்போல நடந்தாசுவயோகி
பழுதுபடாதெப்பொருளும் பண்பாகவந்தடையும்
ஏதாலுரைத்தோர் மெனக்கேழ்ப்பிராமாகில்
சூதாயோர்மாதவனும் தொட்டெறிப்போனென்றெழுந்
வந்தானெனைத்தூர்த்தி மாமலைகளுள்ளதெல்லாம் [து
பிந்தவேயோடிப் புகுந்தேனூர்பூச்செடியில்
காணுதெளித்துக் கவலையுறுங்காலையிலே
நாணமலர்விடையான் நங்கையனுமாதவனைக்
கண்டேதுலைத்தான் கனசகுனமாகுமிதைக்
கொண்டேபிழைத்தேனைக் கூறியேயோகியரும்
அய்யமோஎன்றே யகமகிழ்ச்சேதிசொல்லி
சையோகமாகவழித் தாண்டிநடக்கலுற்றார்

நடந்தோர்பாதம்நோக நாதாத்தவேதாந்தர்
 தொடர்ந்தார்மறையவரும் சுற்றிலுமேனத்திவந்து
 முன்னுளனுபோகம் முற்றிலுமேயெங்கனிடம்
 தன்னுலறிந்ததினால் சாற்றலாம்நேத்தியதாய்
 அய்யரேயென்றுரைக்க அந்தணரைத்தான்பார்த்து
 மெய்யர்சகலசி வய்யர்சிறுகைகொண்
 டெல்லாமறிவோம்நாம் எவ்வயலுந்தாமறிவோம்
 சொல்லாதீர்வேண்டாம் மற்றாயவழக்கதனை
 செப்பும்போதென்றனுட சேதியெல்லாங்கண்டறிவீர்
 ஒப்பிலாமாமறையில் உங்கள்வழக்கேசெயிக்கும்
 என்றரனார்சொல்லி நடந்தேகயிருபாதம்
 கன்றுமேயெண்ணுக் கதிரோன்கடலாழந்தான்
 கங்கரதரனுருவு காட்டுதன்மையுப்போலப்
 பொங்குசெவ்வானந்தோன்ற புங்கவனார் தங்குதல
 மாசுகன்றுவிண்ணொளிசெய் வண்மையதுவாரொனவே
 ஈசனனிவேணிமதியன் நெழுந்தவ்விராவதனில்
 சீர்பொருந்துந்தென்றிருப்புத் தூரிற்சிறப்புடனே
 பேர்பொருந்துமோர் வேதியர்வீட்டிலின்னடிசில்
 வர்க்கவகையோடு மானெய்தயிருடனே
 தக்கபடியனந்தித் தானிருந்தராகனையன்
 கொடியார்தமக்கே கொடியவராதன்னியல்கொள்
 அடியார்தமக்கே யடியவராமாதலினால்
 னேதியர்பாலன்பு வினையுமனமுடைய
 ஆதிபகவா நரசன்கனவினிற்போய்
 அரிமரத்தன்பாண்டியனை யன்றெழுப்பினன்றெழிலாம்
 கரிமாப்பலவளத்தோய் கலையோன்குலம்வளத்தோய்
 மானிலத்திரன்மைதுன்மை மன்னவரைச்சாருமிள
 வேனிற்சூறியநிகர் வேந்தனையானதினால்
 தென்னுறைசையென்றோர் திருப்பதியாமொன்றுளது
 நன்குமதிக்கவல்லார் ஞானவழிதப்பாதார்
 அந்தணராஞ்சில ரவர்கள் தனைக்காராளர்
 தொந்தரையுஞ்செய்து துடந்தநிலப்பாத்தியத்தை
 ஏண்ணாங்கைக்கொண்டுவழக் கிட்டுவந்தாருன்லிடமாய்
 நல்லாவிசாரியென்றே நாயகரும்போய்மறைந்தார்

மன்னன்விழித்து மகாயோகிசொன்னதெல்லாம்
இன்னதெனவறிய எண்ணினுன் தென்னவனும்
மதிமந்திரிமாரையெல்லாம் வாருமெனவேயழைத்து
விதியின்வலிக்குகின்ற வேதியர்போலென்கனவில்
வந்தேதுரைசைப் பதியின்மறையவர்க்குஞ்
சந்தைகலங்கித் தியங்குங்குரும்பருக்கும்
தொத்தங்களாகத் தொடர்ந்தநிலத்தின்வழக்காய்
உந்தனிடம்வாருர் உனதுமனப்பூரணமாய்
ஞாயம்பகர்வாய் நாரதிபனையென்றவரும்
மரயமாய்ப்போனாரே அம்மந்திரிமாரேயாமும்
பெரியோரவர்தான் பிதற்றியதோர்வார்த்தையதை
சரியாக்கிபின்னெழும்பத் தக்கதென்முன்முகப்பில்
தென்னவனும்வீற்றிருந்தான் நென்திருப்புத்தூரில்வந்த
முன்னவனே தஞ்சமென மொய்த்துவந்தவேதியரும்
திடுக்கென்றெழுந்தார் தினகரனுந்தானெழுந்தார்
கடுக்கென்றெழில்களத்து காவலனுந்தானெழுந்தார்
வேதியரும்வேதியரை வேண்டியாட்கொண்டவரும்
சாதிமுறைப்படியே சந்திக்கடன்முடித்து
வந்தார்களன்றே மகாயோகிதன்னுடனே
முந்தவருந்தமனை தன்னில்முயன்றருந்தி
சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து சென்றேவழிகடந்து
பாக்கியமிசுந்தென்மதுரைப் பால்வந்தடைந்தார்கள்
எப்பவிக்குமேலாம் இனியமதுரைவளத்தை
ஒப்பிட்டிரைக்கவென்னு லொவ்வாதிருப்பதையான்
சொல்வாறெண்ணில்மதி தோன்றாச்சிறுகுளவி
நல்லமணல்வீடுகட்டி நானுமகிழ்வதொப்ப
மங்காவனமுமலர் பெய்கைகளுமேடைகளும்
தேங்குங்கதலிகளுஞ் செங்கரும்புஞ்சங்கையிலா
கமுகுநிறையுங் கழனிகளிலோதாழை
குழுகுமெனவெழுப்பும் கோலவரால்துள்ளிவிழும்
மாவும்பலாவும் வகைவகையரப்பழுத்துதிரும்
காவுங்கயமும் கழனிகளிலேபாயும்
மதுவும்மலரும் மணியும்வகைவகையாய்
மெதுவுமுதவு மிருந்தெருவிலோடந்து

கெங்கைகனக்கஞ்ச கெங்கைதனிற்படிந்து
 மங்கைபர்க்கெல்லாமரசர் மங்கைமகிழ்நாதன்
 சுந்தரரைப்போற்றி துதித்தேமனக்கவலை
 சிந்தைமகிழ்ந்தவர்கள் தேறிநடந்துசென்று
 வழுதியிருக்கும் மணிமுகப்பூவாசலிலே
 பழுதிலாவேதியரோர் பக்கமேவீற்றிருந்தார்
 புங்கவனுந்தன்கனவில் பட்டபடிபார்வழக்கோர்
 இங்கேவரலிலையென் றிருந்தோர்தனைப்பார்த்து
 திருப்பெருந்துறையிருந்து செவ்வையுடனிருவந்து
 இருப்பவரார்வாரீர் எனவழையுமென்றுரைக்க
 வாவென்றசத்தம் மகாதேவர்தான்கேட்டு
 ஆவேதியாரே யரசனிடம்வாருமென்று
 கேட்டிலரியமாமறையோர் கிடுகிடெனவேபயந்து
 ஒட்டம்பிடிப்பதற்கே யுற்றவழிபார்க்கிறதும்
 கைகால்நடுங்குவதுங் களேபரந்தள்ளாடுவதும்
 மெய்கால்மொழிஞாறி வேர்த்திடுவார்வேதியர்கள்
 முன்னேகால்செல்லாமல் முன்கால்பின்வாங்கிடவே
 தன்னேரிலாதார் தயங்குகின்றவேதியரை
 பார்த்துமனக்கவலை தன்னையறிந்தகற்றி
 சேர்த்தொன்றாயவந்து செங்கோலானேர்குருகிடவே
 பார்த்தரசன்கண்டு பரிவாசனம்போட்டு
 தீர்த்தர்களைவீற்றிருக்க செப்பவுங்காராளர்வந்து
 எங்கள்பெருமானே யிவ்வுலகங்காப்பானே
 மங்கைக்கோர்பங்களித்த வள்ளல்கிருபையினால்
 காணிபெருந்துறையாய்க் கைக்கொண்டிதுவரைக்கும்
 பேணியேவாழ்ந்தோமே பெரியவராற்பெற்றிருந்த
 சாசனத்தாலுள்ளபடி தானையனுபவித்து
 வாசமதாய்வாழ்ந் துண்டிருந்தநிலமத்தனையும்
 அய்யமார்தங்கள் அருதியுன்காணியெனச்
 செய்யுந்துருவழக்கை தீருந்தென்னாட்டிபா
 எனதுகாராளர் இயம்பவேதென்னவனும்
 நன்றியுள்ளவேதியரேநவில்வீர்களிவ்வழக்கை
 கண்டிண்மையெல்லாம் கனசபையோரும்மறிய
 விண்டுரைப்போஞ்சொல்லிடுவீர்வேதியரேஎன்றழகாம்

மீனக்கொடியோன் விளம்ப அய்யரே துரைப்பார்
 மானமுடையீரும் வழக்கையறிப்பிரென
 வேதியர்சொன்னவுடன் விரைவாயொருமறையோர்
 ஒதுவானுல்வேதத் தொன்றுவருமெந்தனுக்கு
 சரஸ்தீரமிரண்டுவரும் சவராதேசபகருமம்
 நேத்தியுடனே நமக்கு நெடுநாள் பழக்கமுண்டு
 ஆனதாலத்தையறியவலியுள்ளோரை
 மீனவனெயென்றோடே விட்டெறியுமென்றுரைக்க
 மாரணதுகேட்டு மற்றோர்வருவீரெனப்புகல
 வீறுடையவேதியரில் வேரொருவர்வந்துகின்னு
 செப்புநவ்வியாகரணம் தெரியுமதுபோதியான்
 ஒப்பத்தமிழும் உரைப்போமிதுதவிர
 கூடுவிட்டுக்கூடு பாயும் குறிப்பறிவோம்
 நாட்டில்லாநாடுசெல்ல நற்குழிகையுத்தெரிவோம்
 பாரிலெமக்குநிகர் பார்த்தறியமானவரை
 சீருயருமண்ணேரீ செப்புவீரென்றுரைக்க
 முன்றலுதவேதியரின் மூத்தோரிவரெனவே
 அன்புடையவேந்தன் யவரையகலென்றுரைத்து
 வகையாகத்தோற்றால் வழக்கெடுத்துப்பேசவல்ல
 தகைசான்றோர்வந்தென்முன சாந்துமெனவழக்கை
 என்னுநராசர்பிரான் எழுந்தேயொருமறையோன்
 குன்றார்புயத்தானின் கோல்கோணத்தன்மையினால்
 பரதசாஸ்திரமும்வரும் பண்பான தர்க்கமெல்லாம்
 கரையறவேகாண்பேன் கனதையுயர்சோதிடத்தில்
 வல்லவனுமாவேன் மயனூலுரைபுகல்வேன்
 தொல்புவியிலுள்ளோரால் சோதித்தேபாருமென
 நல்லதுகாண்வேதியரே யென்றேநராதிபனும்
 வல்லவரும்போல அறிந்திலனமாகையினால்
 இவ்வளவுவேதியரில் எசமானனென்றுளரால்
 செவ்வையாய்ச்சொல்லுமென செப்பினுன்மீனவனும்
 வேதியர்கன்கூடி வெகுவாய்மனங்கலங்கி
 ஆதிபெரியோர் அவராமெனவுரைக்க
 வேந்தரதுகேட்டு மேலானதத்துவத்தை
 ஆய்ந்தீர்வழக்கை யரையுமென்றுன்னென்னவனும்

தேவர்பிரான்கேட்டு திடீரென்றெழுந்திருந்து
 மார்வளர்செம்மார்பா அறைவேணிநிதாக
 ராசராசர்க்குமன்னன் நலமாயெமக்களிக்க
 வாசமுள்ளவோறுமுறி வந்திருக்குந்தீங்குகளை
 பார்த்தால்தெரியுமிது பாருமின்னே நூறுசுக்காய்
 சேர்த்துவிருத்தல்செய்து யிருக்கு மந்தச்சாசனத்தை
 கம்புக்குடங்கையிலே கரந்தேவைத்தேகினர்போல்
 துன்பமொன்றில்லா முறுகொடுத்தாரீஸ்வரரும்
 வாங்கியேதென்னவனும் மாமறையோரைப்பார்த்து
 ஒங்குமிந்தச்சாசனத்தால் ஒன்றுத்தெரியவில்லை
 அதலால்வேதியே யாமறிந்துசொல்வதற்கு
 போதவாஞ்சாட்சியெங்கள் புந்தியுத்தோணவில்லை
 என்றிவனுங்கட் கியல்பானகாணியதில்
 ஒன்றுமடையாளம் ஒதுவீராமாகில்
 சோதித்துப்பார்த்தேயாம் சொல்லுவோம்நாயமனை
 வேதியேசொல்லுமென வேந்தனுரைத்ததின்பின்
 இருபிறப்பாளரானே டிங்கிதமாகக்கடி
 மருவார்த்தவேம்பலங்கல் மன்னனுரைத்தபடி
 ஒன்றுமெங்களாலறியோம் உரைப்பீரடிகளென
 குன்றைவில்லிசூலாக் கோமானெதிர்புகல்வார்
 எங்கள் தனக்குரிய காணியதுமெவ்விடத்தில்
 துங்கமுடிமன்னு துலங்கிடுமண்கொட்டெடுத்து
 வெட்டப்புனல்காணும் யிதுவேயடையாளம்
 மட்டாரும்நீம்பமலர் மாலையாவென்றுரைக்க
 கேட்டுமறையோர் கிலேசமிகவேபொருந்நி
 யிட்டும்பொருள்மண்கொண் டெமக்கெல்லாங்கேடாக்
 மேனாதிவரைக்கும் இல்லாவழக்கமதை
 தானாகச்சொன்னான் தையபுதுவேந்தன்சபையில்
 மாசகலான் நன்னை வருபெரியோனென்றதனால்
 பேசவாயில்லாமல் போச்சுதேபேரளிக்கும்
 சுந்தரரேயென்பார் தொழுவாரெழுந்திருப்பார்
 அந்தரமதானுமென்று அழுவார்தயங்கிடுவார்
 வேதியர்களிந்தயிதம் யுரைக்கவேகுறும்பர்
 நீதியாலோகமெல்லாம் நேசித்துறுதிக்கொளும்

மன்னர்க்குமன்ன மகுடந்தரிப்பவனே
 விண்ணமிலாதான்வந்த வேதியர்தஞ்சொற்படிக்கி
 இருக்குமேயானால் இயல்பானகாணியெங்கள்
 ஒருக்காலும்வேண்டாமென் றோதினாரெருமும்பர்
 அவ்வார்த்தைகேட்டு அரசன்மிகமகிழ்ந்து
 ஒவ்வாவழக்காய்வந்து உற்றோர்தமைப்பார்த்து
 பெருந்துறைக்கிநாமே பிறப்படுவோமின்றேநீர்
 வருந்தலொளித்தல் மறையவர்களேகுமென
 அப்போதகமகிழ்ந்தே யானசிவயோகியரும்
 மெய்ப்பாகவாருமென வேதியர்பின்னே துரைப்பார்
 அங்குலம்நானா யமுத்திவெட்டிநாலுமதில்
 சங்கையறவேயருவி தான்காணமாட்டாது [ஊம்
 பொங்கமுடன்கொட்டெடுத்தப் போகுமுன்னேநீர்கா
 மங்கதெனச்சொன்னீர் அதுகேட்டரசர்பிரான்
 வந்துசோதித்தே வகையுடனேகாணியெல்லாம்
 சிந்தைமகிழ்குரும்பர் சீர்மிகவேயொப்பினிக்க
 பார்த்துநாம்வெட்டுநல்ல பாவலரைக்கண்டொழியும்
 தூர்த்தனமென்றுமலர் சொந்தப்பொருளுமென
 அக்கங்குலைந்து அகங்குலைந்துமேலான
 விக்கங்குலைந்து மறுவேந்தருட்பூமியிற்போய்
 பிச்சையெடுத்தண்ண புருந்துமேயெல்லவரும்
 வாருங்காண்வேதியரும் மனக்கவலைதன்னைவிட்டு
 பாருங்காணென்றிராணி பரமனருளாலே
 குரும்பரையையோட்டிவிட்டுகோலமிசுகாணியெல்லாம்
 விரும்பியுமக்களிப்பேன் வேதியரேயென்றவர்பின்
 வாருமெனவந்தார் மறையோரும்வேதியரும்
 சிருயரும்தென்னுறைசை சேரவேவம்மானை
 இவ்வாரிவர்வரவே யேத்தமுள்ளகாராளர்
 செவ்வையாய்க்கடி திரண்டவர்களு்பேசுலுற்றார்
 அந்தணர்கள்சிக்காய் அகப்பட்டவர்களவை
 இந்தவிதம்வந்த தெமத்திஷ்ட்டமென்பார்கள்
 வேறோர்வழக்கெடுத்தால் வெகுநாளைந்திடுவோம்
 மாறுக்கிழவன் வழக்கின்றோடேதொலைத்தான்
 குடிக்காணிநம்மக் குறியத்துவுடனே

அடிக்காணிவந்த ததிஷ்டமெனவென்பார்கள்
பாண்டியராசன் பகர்காணியத்தனையும்
வேண்டியளிப்பார் நாமேஷுவோம்வென்பார்கள்
ஊர்தனக்குச்சென்று உயர்காணியத்தனையும்
ஆற்குஞ்சரிபங்காய் அளந்துகொள்வோமென்பார்கள்
இந்தவிதம்குரும்பர் எல்லாருந்தான் பேசி
அந்தமுளதுறைசை யன்றடைந்தாரம்மானை
வேதியர்தங்களுடன் வெங்குரும்பரையும்கா
நீதியதுகோளு நெடியதுறைசைக்கனுப்பி
புரையிலாதின்னமைச்சன் தன்னைப்புடையழைத்து
தேவர்கட்கும்யாவர்கட்கும் தேவனுரைத்தபடி
கோலகன்றுமேலாங் குளிர் பொழிலார்தென்றுறைசை
சென்றவ்வழக்கைதனைத் தீர்த்துவரவேணுமது
இன்றேபயணமதற் கேற்கெனவேசெய்வீரென
மந்திரிகளெல்லாம் மகபதின்சொற்படிக்குச்
சந்தரமால்யானைபரி துங்கமுளபல்லாக்கு
காண்களன்போகியுடன் கணக்கில்லா ஆயுதங்கள்
மேலானபேரிகைகள் எல்லாம்விரைவாக
சேர்த்தினியமந்திரிமார் சென்றுரைக்கவன்றாசன்
மாத்துயரும்வெள்ளி அம்பலத்திலாடுகின்ற
திங்களணிவோன்பலத்தை சேவித்தினிதாகும்
மங்களதினத்தில் மணிச்சிவிகைமீதேறி
கட்டியங்கூறக் கவரியிருபால்விச
பட்டவர்த்தனர்களிரு பக்கம்ஆசீர்வதிக்க
மகுடமுடிமன்னவர்கள் வந்திறைஞ்சிமுன்புவர
சுகணமுளநற்கலைஞர் சூழவேகன்னியர்கள்
ஆடப்பல்லியவோசை யஷ்டதசையுமதீர்ந்து
நீடவேமீனக்கொடி நேரிலிலங்கிடவே
தென்னன்வரவைக்காண திங்கள்வெளிவந்தாப்போல்
மின்னுதாளக்குடைகள் அவ்வேந்தனெதிர்பிடிக்க
மானக்கரைவிட்டெழுந்து மாணிலமெல்லாங்கடந்து
தேனுலவும்பூம்பொழில்சேர் தென்துறைசைவந்தடைந்
வந்தடைந்தமீனவனை வன்குரும்பர்சென்றுகண்டு தார்
அந்தமுடனின்றே யடிவணங்கியேதுசொல்வார்

மன்னர்க்குமன்னு மருடமுடிவேந்தே
கன்னெனவாழும் கனதையுள்மன்னனிவன்
திருவாக்குத்தப்பாமல் சீக்கிரமாயாங்கள்வந்து
இருக்கிறோம்வேதியர்கள் இன்னம்வரவில்லையாய்
என்றேகுரும்பர் இயல்பாயுரைப்பளவில்
குன்றுமறையவரும் கோமானைவந்துகண்டார்
அரசனிரண்டுவகை யார் தங்களைப்பார்த்து
விரைவாய்வழக்கை விளம்புவீரென்றுரைக்க
காராளர்சொல்வார்கள் கதையுறுமினவெப்பந்
தாராய்மறையோர்முன் சாற்றியவாக்குப்படிக்கு
சோதித்தாப்போலுமெனச் சொல்லவேமாமறையோர்
நீதியதுதப்பா நிருபனெதிர்சென்றுரைப்பார்
தென்னவரையாங்கனென்று செப்பியவாக்குப்படிக்கு
நன்னயமாய்ச்சோதனையை நான்காட்டுவேனெனவே
பாதிமதிசூடும் பகவனுமேகங்கைதனை
மேதினிக்கீழாறாக மெல்லெனவாவென்றுரைத்து
குறும்பரேபாருமெனக் குடங்கையில்தென்கொட்டெடு
மறுவியந்தவேதியர் வெட்டுத்தருணமதில் [த்து
கங்கையெழுந்திடவே காராளரெல்லோருஞ்
சங்கையறவேறே ரிடமதனைத்தான்காட்டி
வெட்டுவீரென்ன விமலனுமன்கொட்டெடுத்து
கட்டுசடையாடவெட்டக் கண்டார்பேராறாக
இதுவுஞ்சரியல்லக்காண் இன்னமுமோரிடத்தில்
பதியவேவெட்டியதில் பாயுஞ்சலமெழுந்தால்
எங்கள்வழக்கனை விட்டின்மேற்பெல்லோரும்
கொங்கன்திசைபோவோம் எனக்கூறவேமாமதியும்
பொங்கரவம்பூதாலும் புலிகரித்தோலுமணிந்து
சங்கரனாந்துங்கமுடித் தார்வேந்தனைநோக்கி
செப்புவாறிக்குரும்பர் காட்டுநிலத்தெவ்விடத்தும்
ஒபபிலாவின்னீர் ஒழுகவேயாறாகக்
காட்டுவிடங்காட்டா விடமெல்லாங்கங்கைதனை
நீட்டச்சடையணிந்த நேயமுள்ளவெம்பெருமான்
வெட்டுவார்தொண்டர்பீணி வெட்டுவார்வெட்டிடவே
மட்டில்லாவென்ன மதுவாயெழுந்திடவே

கடி மானிக்கவாசகர் அம்மாலை.

பார்த்துக்காராளர் பதறிமொழிஞாறி
வேர்த்துத்தனித்தனியே மேதினியிலேவீழ்ந்து
அழுவாரொழுவாரும் அய்யோகோவென்பாரும்
பொழுவாய்க்கிழவன் புரட்டெனவேசொல்வாரும்
தெய்வம்பொதுவெனவே செப்புதேநல்வேதம்
அய்யோஅத்தெய்வம் அகன்றதோவென்பாரும்
பிசுவுழக்கெடுத்தாற் பின்னாற்கெதையுமேல்
விசும்துநேரம்வசையும் எம்மளவிற்கண்டறித்தோம்
என்றேருரும்பர் இயல்பாகத்தகானகடி
சென்றேயரசனையும் தெண்டனிட்டேநின்றளவில்
நன்றாகவெங்குரும்பர் நாடாதினென்றெனவே
குன்றாப்புயத்தரசன் கோபமாய்த்தானுரைத்தான்
கேட்டுக்குரும்பர் கிலேசமிகவேயடைந்து
வாட்டமுற்றுச்செல்லா வடமேற்றிசைபோனார்
குரும்பாகன்றவுடன் கொற்றவனும்நற்றவரை
அறஞ்சார்பரம்பொருளோ ஆரோவெனறய்யமுற்று
கோதான்சிற்தை தெரியாதான்மாலயனும்
ஓராதான்றன்னை யுவந்துபணிந்தீதுரைப்பான்
ஆய்யாபெரியவரே யாதிகைலாசநிகர்
அய்யோரேயிவ்வழக்கை தொட்டெடுத்துவந்தவரே
மாமதுரைக்கேக வாங்கொடுக்கவேண்டுமெனக்
காமன்றையெரித்த கைலாசவாசவனும்
செப்புவாரப்பா செகத்தப்பாவுந்தனுக்கு
ஒப்பினையும்வாரா திருந்தேயாசாண்டு
பூவுலகுக்கெல்லாம் புரந்தாளுப்பண்ணியனாய்
சேவுடையார்பாதம் சென்றடைவாயென்றுரைத்தார்
என்றானூர்சொல்ல யிறைஞ்சிபேபாண்டியனும்
நன்றாமெனமகிழ்ந்தே நன்மதுரைக்கேகியபின்
மறையோர்களுல்லாம் வந்தொருங்கேதெண்டனிட்டு
பிறைசேர்சடையாண்ப் புகழ்ந்தேபின்பேசலுற்றார்
வேதியரெயிங்கள் குலவித்தகரேமேலான
போககரோனானமெல்லாம் போதிக்கவல்லவரே
யேனமறியோம்நாம் பெப்பொருளுமேயறியோம்
திதுநலமறியாச் சிறியோர்சன்செய்தபிழை

கருத்திடாதுள்ளிங்கே கார்க்கக்கடமையதால்
பொருத்துரட்சிப்பீர் புகழ்கின்றவேதியரே
அன்னையிதாதங்கள் அருங்குளவிசெய்கபிழை
தன்னைப்பொருத்துரிமைத் தங்குமதுபோல
எங்கனையுங்காத்தின் திருநிலமீன் தீயந்ததுபோல்
பங்கமிலாவெங்களுடப் பாலகருக்கிப்போது
ஓதிவைக்கவேணுமென்று வந்தேயடிபணிந்து
வேதியர்கள்கேட்க விருப்பமுற்றேயோகியரும்
ஆமென்றதற்கிசைய ஆதிசைவரெல்லோரும்
தாமமெனைக்கொருநாள் சாப்பிடுமெனென்றுசின
பேசிமறையோர் பிரமன்மனைவியவள்
வாசிக்குமபோது அழகாமென்றுரைத்திடவே
பள்ளிக்கூடங்கட்டி பரிவானபிள்ளைகளை
வேள்ளிக்கிழைமாரிலே மின்பேஷராசியிலே
ஓதிவைக்குமபிள்ளைகட்கு ஓதிவிப்பாரெக்களையும்
தீதகற்றுவேதபிரான் சிந்தைமகிழ்வாக
பிள்ளைகளைமுன்னனுப்பி பிஞ்சுகனுமமமறையோர்
உள்ளவர்கள்விட்டில் ஒழுங்காகவேபுசித்து
வரண்டுமுறையாய்ச்சினனாள் மறையோர்சிறுவருக்கு
பரமன்வடமொளியும் பண்பானதென்மொழியும்
தான்பயிற்றியந்தணர்கள் தன்மனையிலேயிருக்க
மான்மழுவுமீர்க்கிவந்த மறையோரொருதினத்தில்
பள்ளிகூடத்திற்கும் பாலர்களைத்தாமழைத்து
விள்ளுமலர்கொய்து வினையாடிவருவோமெனவே
நக்கண்ணர்சொல்ல நலமாஞ்சிறியவரும்
அக்கண்ணமெசென்று அரனும்பாலகரும்
கண்டார்குருந்தவனக் காமருவுசொலையெல்லாம்
வண்டார்வஞ்செய்யும் மலரின்வார்தேனெழுதும்
மாவிற்குயிலகவும் மணிக்கிளிகளுங்குவவும்
தாலிக்குறங்குமந்த தானேபழம்பறிக்கும்
மயிலும்புறவும் மகாவெழில்சேர்பட்டிகளும்
ஒயிலாயிருந்துவவும் கப்பலையுமேபருத்த
கரிபரிமாணெனங் காட்டெருமைமயாபவவும்
பரிவாகச்சேர்ந்து பரவுகின்றகம்படியும்

கொல்புவியினுற்புங் கொத்திதாடிக்கண்டெழும்பி
 செல்லுகின்றவார்ப்புஞ் சிறந்திடுமக்காவதினால்
 ஆதியாய்மூலத் தகமாய்நின்றந்தபறஞ்
 சோதியாய்வந்தோன் றுடர்ந்துவருமபிள்ளைகளைப்
 பந்தடிக்கச்சொல்லி வினைப்பந்தையெல்லாந்தொண்டரு
 வந்தெடுப்பான்போல வடிக்கதொருபந்துதன்னை [க்கு
 எத்துவார்கையால் எடுப்பாரெதிர்செலுத்தி
 சுத்துவார்பந்தைநற்றித் தொட்டெடுக்கமேமெழும்பி
 பாய்வார்தீழ்வந்து பதுங்குவார்கைகால்கள்
 ஒய்வார்சிறிது மொழியாவினையாட்டாய்
 பந்தடித்துமந்தமிலார் பலவினையாடல்கள்செய்து
 கந்தாமனாவுகின்ற கனத்தகுருந்தடியில்
 மேவினார்குணர் வெருவினாற்பாலகர்கள்
 தாவினாராயின்னச் சங்கராணக்காணாமல்
 விர்தையதாக வினையாடக்கூட்டிவந்த
 தந்தைகனக்கொப்பார் தையுடைவீர்வாருமென்பார்
 மேலானவித்தைமெல்லாம் வேண்டியெமக்கழித்து
 நாலாம்பதங்கொடுக்கும் நாயகமேவாருமென்பார்
 புத்திசற்றில்லாத புலவரிவரெங்களுக்கு
 சித்தியொடுபுத்திதரும் தேவனேவாருமென
 என்றிவர்கள்தேடி இளைத்தேமுகம்வாடி
 சென்றவர்கள் தந்தையற்கே செப்பினாப்போது
 ஆதிசைவரெல்லாம் அதுகோடரும்பொருளாம்
 சோதியாரெங்கொளித்தார் சொல்லுமெனப்பாலர் சொல்
 மாவளங்களுற்ற வுணத்திலேயாகியரும் [வார்
 கோலகன்றுமேலாம் குளிராக்குருந்தடியில்
 மறைந்தார்பரமர் எம்மனதினாற்கவலைபுற்று
 விரைந்தெழுந்துதேடியிங்கேமேவினோமென்றுரைத்தா
 பாலர்களிர்த்தவிதம் பகரமறையோர்கள் [ர்
 சிலமுடன்தேடித் திகைத்தேதுசொல்லலுற்றார்
 அன்னையிதாவென்னநிக ரய்யனையாண்டகையே
 உன்னையல்லலோர் துணை யுண்டோவெனவழுவார்
 தனியாமுதலோர் தானவர்க்குத்தானவனே
 மனிதனைவெண்ணி மதிப்பிலாதேயிருந்தோம்

என்றுமறையோர் இருந்துவிசாரமிட்டு
 நன்றோவுமக்கெனவே நாடிமனைவந்தடைந்தார்
 இல்லிவைவந்தே யிருக்குமறையோர்கள்
 அல்லார்களத்தார் அருஞ்சரணங்காணாமல்
 இன்றுமுகலன்னம் பொசிசியாமெமையாளும்
 தன்னேரிலானேயுன் தஞ்சமெனவேயிரவில்
 துயிலுமறையோற்குத் தோன்றவேநற்கனவில்
 மயிலாளுமையுடனே வால்விடையின்மீதேறி
 வந்தேயென்னன்பு மலராக்குருந்தடியில்
 சந்தோஷமாகவென்னும் தாமிருப்போமாகையினால்
 உங்களகத்தே யுதந்தெமக்குமுன்படைத்து
 வைத்தெதிரோபூசை வகையாகத்தானடத்தி
 வித்தகரோகொள்ளுமென வேதன்மறைந்திடவே
 கனவிற்பெரியோர்தான் காட்டுகின்றதன்மையதை
 மனதிற்பதிகதே மறையவர்களுள்ளேனாகும்
 ஆலமுண்டரீலகண்டர் ஆய்யரெழுதிற்கிடைத்தும்
 சீனமுள்ளநற்பயனைச் சேரவெமக்கலையால்
 ஈசனார்வந்தே எமக்குமொருதேசிராய்
 மாசுகற்றவந்தவகை யறியாமற்போனோமே
 தேவர்க்குந்தேவன் அளவெசெப்புசனவிலைய
 யாவர்க்குஞ்சொல்ல அவரவர்கள்முன்போல
 விண்ணமினா அனனம் மிகச்சமைத்துநற்குருந்தில்
 மனனுபாமற்கி வகையாகப்பூசையன்னி
 வருகின்றாரானர் மனதில்நீனைதனாம
 தருகின்றாரானர் தனிமுதல்வனம்மாலை
 குருந்திலொளித்த குருபானுக்கன்றுமுதல்
 பொருந்துங்குருந்திசென்னப் புகல்வாருமறையோர்
 திருக்குருந்திசென்றே தேசமெல்லாங்கொண்டாட
 விருப்புமேன்மையதாய் மேனாவ்வாராகவிப்பால்
 குருமுனிவாநற்றமிழைக் கூறுந்திருநாடு
 மருவிகந்தவைகை வழநாடழகாகும்
 பூம்பொழிலுந்தேங்குமிரு பொன்போலக்காய்த்துதவும்
 கம்புடைக்கமுகுகளும் கன்னட்கதலிகளும்
 குயில்கூவுமாவும் குங்கினம்வாழின்பலவும்

மயில் மேவுநன்சழ்னிப் பால் சிற்சூங்கரும்பதையை
செற்றுலக்முற்றக் திறைகொணாசன்மாரன்
நற்றவர்க்குமற்றவர்க்கும் நல்லவனுமப்புவியில்
குலத்தைவிளக்கவந்தேன் குணக்குன்றமாயுவந்தோன்
நலததையனுசரிக்கு மரோசனரிமர்த்தன்
பாண்டியநன்னுட்டில் பலவாம்பதிகளில்
வேண்டியபல்பாண்ட மிகுவாதலுந்தனிலே
வாழமுறையோரில் மாதவத்தனங்குமொரு
தாழ்வில்லாச்சைவத் தலைவனவன்றேவி
அருந்ததியையொப்பாள் அவடன் திருவயற்றில்
பெருந்திரவியம்போல் பெருமானருளாலே
தென்னவன்செங்கோல் முகல்வாசிதப்பாய்ப்பிறந்தார்
நன்னயமாயன்னைபிகா நற்றவரைத்தான்வளர்த்தது
கருமாறுப்போகவின்பம் காணுஞ்சிறுவருக்கு
திருவாதலுமென்றேச் செல்வர்தமக்குப்பொருந்தி
பேர்வைத்தார்சீராகப் பேசும்பருவமடுக்க
நீர்வைத்தார்தொண்டருக்கு நீரலருத்திவைத்தார்
வனப்பமைந்தகெல்ல வாதலுரார்தமக்கு
இனத்தவர்கள்கூட யெழில்குடுமிக்கல்யாணஞ்
செய்தேசிவனருளால் சேருஞ்சிவஞ்ஞான
மெய்சமகாசகபவந் தெய்துமபடிக்கவர்கள்
நல்லதினமபார்த்தே நன்றாய்ப்படிக்கவைத்து
வில்லாற்புருவருக்கு மேலாமுபநயனம்
பெல்லாமுறைவிதிய தெல்லாற்பழக்கிவைத்தார்
பல்லார்தமதிக்கப் பதினாரும்ஆண்டினுக்குள்
சுற்றரைக்கற்றார் கலைவல்லோரென்றுரைக்க
பெற்றாரதிகப் புதழ்பெற்றேயுரைநாளில்
தழைக்ககல்விமாரன்சபையிற்பெரியோர்கள்
உழைக்கானுக்கன்பாகும் உத்தமரேமேலாக
சொன்னவிதங்கேட்டாசன் சூட்சுமதாகவேயழைத்து
மன்னனினிய வசனமிகவாய்ப்பேசி
நல்லோரெனவே நயப்புற்றுமந்திரிமார்
எல்லார்க்குமன்னே ரிவரெனவேயங்கிருந்து
ஆழிகொடுத்தே யாசன்றனதாக

பாழியந்தோள்மேலவரைப் பார்த்துக்களிப்புடனே
 தென்னவநற்பிரம ராயரெனவேசிறக்க
 மன்னவர்களயாரும் மதிக்கப்பெயர்கொடுத்து
 விலங்குபூண்டீராம் பார்தாளென்குடையும்
 துலங்குசிவிகைபரி சூளைவதாளுடனே
 ஆனகொடுத்தான் அழகேசனைநகராய்
 ஏனைப்பலபண்டம் இராசன்கொடுத்ததனை
 பெற்றேமிகுபுகழை பெற்றசகத்தநலம்
 முற்றேயறவழியை யுற்றேயரசனற்றோள்
 பாருஞ்சிசில் பதித்தேசகலருக்கும்
 சாரமதாகத் தையயாநடப்பதுடன்
 மேலோர்தமையழைத்து வேதநூலைப்படித்து
 நூலோர்நயப்புறவே நுவலியப்பொன்கொடுத்து
 வாசிப்பார்போதமிகு மாதவத்தோர்யாவரையும்
 பூசிப்பார்பஞ்சப் பொறியின்வழிப்புத்தியதைப்
 போக்கார்திருவருளைப் போக்கார்மனமும்நிறை
 வாக்குமொருனிதம தாக்கிச்சகவாழ்வை
 பொய்யென்றுணர்ந்தார் பொருளாஞ்சிவமயமே
 அய்யமறமெய்யென் றறிந்தாறிவுடையோர்
 பற்றறுத்துமெய்யர்ப் பதங்காட்டிவிப்பதற்கு
 நற்றவரைத்தேடி நயப்புறுமன்னுள்ளினிலை
 கவரியிருபுறமும் கன்னியர்கள்விசிற்க
 தவமுனிவர்வேதியர்கள் தானேநிறைந்திருக்க
 பாவாணர்பாட பலவாதகியமுழங்க
 மாவார்புயத்தரசன் மணியரசிம்மாசனத்தில்
 விற்றிருந்துலோக விசாரணைசெய்போதினிலை
 போற்றிநின்றுதூதர் புவலர்முன்சென்றுடைப்பார்
 சிறியராஞ்சோழ மகாராசன்திருப்புவியில்
 ஆரியகேசத்தார் அழகுமிசூர்ப்பரிகள்
 கொண்வெருகின்றோர் குற்றமில்லாவிப்பரிபோல்
 கண்டதில்லையென்றே களரினாவ்வார்க்கை
 கேட்பெப்பொதியப் பொருப்பன்கிருபையினால்
 சிட்டுந்திருவாத ளூராரேபோதுமென
 வெண்ணிரிப்போய அவ்விரும்பரிகளத்தனையும்

நண்ணிமாசில்லாத நற்பரியைத்தேர்ந்தறிந்து
 கொண்டுவிருவீரென்னக் கொற்றவனும்நற்பொருளைக்
 கண்டார்வசமாய்க் கனதையுமுமேமேழு
 கோடிபொன்னையன்று கொடுக்கக்ஞதிரைகொள்
 நாடித்துப்பலுஞ்சாதம் நாடிப்பயனமென
 பல்லக்கிலேறிப்படு உயரணமேலப்பணமும்
 செல்லச்சதுரங்க சேனைசெலவரணதிர
 தம்பூரடிக்கத் தரணியுள்ளவாத்தியங்கள்
 பம்பெம்பெனமுழங்கப் பண்புளர்பின்பற்றிவர
 கொங்கணர்கலிங்கரொடு கொங்கதிருநாடருடன்
 சிங்களர்களொட்டியர்கள் தெலுங்காதிருச்சினருடன்
 பற்றுஞ்சற்றில்லாத பாக்கியரைத்தென்மதுரைக்
 கோற்றவனென்றுள்மதிததக் கொற்றவர்கள் கூடிவர
 இத்திரமாக செழுந்தபடையேருடுங்க
 தத்துபரிமீகிலுள்ள தமிழ்வாணர்குழந்துவா
 பாங்குள்ளபெண்கள் பயில்வினையுஞ்ஞழலுந்
 தாங்கிசைகள்செய்துசில சாமரைகள்விசிவர
 பாடர்கள்பாடப் பலமாதர்களாட
 வாடகமாமென்ன வடர்மீன்கொடியிலங்க
 மங்கலத்தினந்தனிலை மாழிகையைவிட்டகன்று
 திங்களணியும் சிவனூர்தணவணங்கிச்
 சென்றேறமுதியருள் பெற்றேசிவனடியோர்
 நன்றேபொருந்தும் நயமதுரையைக்கடந்தார்
 கெட்டதாமேலக்கடலெழும்பி கிழத்திசையில்
 கிட்டவருமாப்போல் கியம்பியவரெம்மலையும்
 காடும்பதியுங் கடந்தேபவமகலச்
 சாடும்பெருந்துறையில் தாணையொடுமேவினாநல்
 மின்னுவெள்ளியம்பலத்தில் மிக்கநடனஞ்செய்த
 மன்னன்கரத்தில் மழுவுழைகொண்டின்னமுததஞ்
 சொல்லாளிடபாகத் துற்றுகைமலர
 எல்லார்க்குலையங்கிரியி லொருமண்டபத்தில்
 ஆதிபகவன் ஆகமகிழந்தேவீற்றிநுக்க
 ஞுதில்லாநற்றவத்தோர்குழந்தொருங்கேதெண்டனிட்டு
 மதுவார்மலர்நாவி மனுமுதலெல்லாமறந்து

முதிமறைகளோதியான் முன்னிற்கமாலயனும்
 சமையமெனவவர்கள் தங்கன்பதமேலாக
 அமையுமன்மயுமென யஞ்சலிசெய்கெஞ்சிநிற்க
 பரன்வடிவுமநீலநிறப் பத்தினியார்தன்வடிவும்
 கண் டேபுரந்தரனும் தேவர்களுங்கைகூப்பி
 வண்டாயும்பஞ்சத் தறுவினதுமலரைத்
 தாவினகமலரைத் தாவிப்பவமதனை
 நீவிவரமுதவும் நேரமிதுவாமெனவே
 அவலுடன்மாலயனும் அண்டருலகக்கோவுந்
 தேவர்களும்போகிகளும் சேர்ந்தொன்றாகநெருங்கி
 வண்மைமிகுத்தவுடை வாழும்பிரம்புடனே
 புண்டரீகமாதும் புனிமாதயன்மாதும்
 துன்னுபலபூதகண நாதர்புடைசூழக்
 கின்னரர்கள் கந்திருவர் கீதவிசைபாட
 மின்னுமுடிமன்னுந்தி வீசுமலையதுவாம்
 என்னவெழிற்சாமரைகள் அழகாகவெய்திடவும்
 அந்தமிகுந்தவவனி யட்டியார்புடைசூழ
 விற்தைமிகுந்தசபை மேவிநடனம்புரிந்தோன்
 கல்விக்கடலைக் கடைந்தேயமுர்தமுண்ணும்
 செல்வர்தமையாள நறுந்தேனூரிதயமுடி
 அப்யர்மன்னருருவே யாகிச்சபைநிறைந்த
 மெய்யரொடுபூதகண நாதியரெம்போலாக
 வாருங்கிளென்னவந்தார் மாகைலைவிட்டகன்னு
 சிருங்குருவுமுள தெய்வப்பதியடைந்தார்
 பிறவிக்கடலிற்புகுந் துழலுகின்றவரை
 திறமாஞ்சிவநாமம் என்னுந்திருப்புணைய
 பற்றிக்கரையேறும் பங்குள்ளநல்வழியால்
 உற்றபெருந்துறையென் றோதினருத்தமர்கள்
 ஈனஞ்சற்றில்லாப் பெருந்துறையெனுப்பதியில்
 கானமிகுபுண்ணைமரங் கதமுளசந்தமொடும்
 சுந்தரஞ்சேர்சண்பகமும் அலங்குந்தந்தமொடு
 கந்தாமளாவுகின்ற கனத்தசெருந்தியொடும்
 கொம்புகளையுடைய கொரங்குபலாக்கமுதும்
 அம்பரமளாவுகின்ற பாடலமுமந்தாமதாம்

முருக்குங்குரவும் மகிழும்நெருக்கமுற
 விருக்கக்கரியகுயி லின்பமுரக்கவுதலும்
 குரங்குபழக்குலைமேற் குதிக்ககலைந்தெழும்பி
 விரண்டேயாழிகள் திரு மேல்விசைகள் பாடிடவும்
 வீழ்ந்தநறுந்தன்னுளிகள் நயனநீராகச்
 ழூழ்ந்துமுரல்வண்டினிசை தோத்திரமதேயாக
 வந்தனைசெய்தேத்திமலர் மைத்திறைவன்முன்னின்னு
 சிந்திக்குமன்பரெனச் சிறந்திடுமங்காவதனில்
 மத்தியினின்று வளருந்தவக்களைகள்
 பத்தியாய்நின்றே பரன்றனைக்கண்டேற்றுகின்றார்
 சித்தம்போற்பூத்தவர்கள் தேகம்போலத்தளர்கள்
 வித்தம்போற்றார்ப்பொருந்தி வேதநெறிதப்பாத
 அறிவுடையார்போல அகன்றிலங்கார்னின்குருந்தில்
 மறிமாவுங்கறந்தோன் மாதண்டர்தம்முடனே
 சிந்தைமகிழ்வாக விருந்திருவாதலூர்
 சுந்தரர்தம்பாசம் தொலைக்குங்காலம்பார்த்து
 அந்தமிலாதான் அருள்சுரந்தேவீற்றிருக்க
 பந்தவினேபோக்கிப் பதம்பெருவானிவ்வழியே
 மேவினர்தொண்டர்சொலும்வேதமொழிகேட்டுவந்தார்
 னவியவரலறிந்தே யெல்லையிலாதேமகிழ்ந்து
 தாபைக்கண்டோடும் தனயனெனவேகமுற்று
 மாயைத்தொடைத்தின்ப வழிகாட்டுடையவர்பால்
 வந்துமனத்தால் வணங்குவணங்காராய்
 அந்தமிகுமந்திரிமார் அங்கமுடனங்குநின்று
 காதிற்சிரசிற் கழுத்திற்றிருமார்பன்
 மீதுமிரண்டுகர மீதுமுருமுத்திராட்சம்
 பூண்டுதிருநீற்றைப் பொருந்துதுதலிற்சாத்திக்
 காண்டாக்கரிய கனகமாய்விளங்கும்
 மேனிமுற்றும்வெள்ளைப் பொடியணிந்துமென்கரத்தில்
 தானிருக்கும்புத்தகமெனச் சாற்றுமெனவேயுரைக்க
 அய்யாசகலசிவ ரய்யர் அகமகிழ
 மெய்யாஞ்சிவஞான போதகமாமென்றுரைக்க
 சிவமென்னும்ஞானமென்னும் செப்பியவப்போதகத்தை
 விவரமதாயெனக்கு விண்டுரைப்பீராமாகில்

கல்லாலினீழ லிருந்துகதிபுதவும்
வல்லாடுனவே மதித்தடிமையாவனெனச்
சொன்னவிதங்கேட்டுச் சொல்வானவன்மன்னவனும்
மன்னுசிவமொப்பிலது ஞானமதனைத்தெரிதல்
ஞானந்தனைத்தெரிதல் நற்போதகமுமது
உள்ளமிலாவீட்டை யுகந்தழிக்குமென்னுரைத்தார்
புரையில்திவேந்தோன் புகன்றதுகேட்டுளமகிழ்ந்து
வரைத்தடந்தோள்மந்திரி மனதோடுரைத்திடுவார்
மன்றுள்ளடமடும் மகாதேவரிங்கெழுந்து
இன்றடுமைமொள்ளவிவன் வந்ததேதென்று
கொண்டுநிலையில்லா சுவலயத்தினுசையெல்லாம்
விண்டுதிருத்தாளில் வீழ்ந்துபணிகெழுந்து
என்னையடிமைகொள்ளும் என்றேதுதித்திறங்கி
அன்னைதனைக்காணு தருங்குளவிபோலமுதார்
அமுதார்முகம்பார்த்தே அய்யர்கபைவீற்றிருக்கும்
பழுதிலாமாதவத்துப் பனைபுளரிலையொருவர்
எழுந்திறைவன்முன்னின் நிருகாங்குப்பித்தொழுது
செழுஞ்சடையாயிங்கிவர்க்குள் செல்வத்திருப்பாசம்
கொடுத்தாள்வேண்டுமெனக் கோலமுன்வனுரைக்க
தடுத்தாட்கொள்மெய்யன்பன் தானேயசற்றிசைந்து
அத்தம்புவிபெண்டிர் ஆசையிலாயுன்றனக்காய்
இத்தலத்திவந்தோம்நீ பெய்துவப்பேரதனால்
மெய்த்தவனையாமுனக்கு வேண்டும்பதங்கொடுத்து
வைத்திருத்திக்கொள்வோம் மயங்காதெனவுரைத்து
தன்னெதிரோநின்ற தவத்தோர்தமைப்பார்த்து
விண்ணமுறுதிங்குவந்த வேதன்றனக்கினிய
உபதேசஞ்செய்ய வுவந்தோமதற்கிசைய
கபடில்லாநற்றவரே கட்டிடுவீர்கோயிலென்றார்
என்றேயரனார் இதுபுகலவேதவித்தோர்
அன்றேயமுகா யமைத்தார்திருக்கோயில்
கோவிலமைத்தே குருமூர்த்திவீற்றிருக்கை
பாவித்துநல்ல பரிவாசனமமைத்து
வல்லானேநீயுரைத்த வாரேதிருக்கோயில்
எல்லாம்பொருந்தும் விதமாய்ச்சமைத்ததென்றார்

௨௮ மாணிக்கவாசகர் அம்மானை.

அப்போதுமேற்றிசையில் யாதவனும்போய்மறைய
 செப்புமிரவிற்கடிகை சேரும்பதினைந்தாக
 இங்கிவனையாள இதுகாலமென்றெழுந்து
 புங்கவனுமஞ்சன்ச்சாலை புகுந்துகுங்குமமும்
 சாந்துபுனுகுங் குழைத்துந்தன் தேகமெல்லாம்
 பந்தமுடன் பூசிரதும் பன்னீரிலேகுளித்து
 மெய்ப்புனலைமாற்றி விலைமதில்லாதகல்ல
 வொப்பருஞ்செம்பட்டாடை யுற்றணிந்துபூதியிட்டு
 அந்தமுள்ளகோயில் அதற்குள்புகுந்திரிய
 சுந்தராஞ்சேராசனத்தில் சுந்தராஞ்சேர்தென்முகமாய்
 வீற்றிருந்தார்தம்மை விரும்பும்மடியார்பின்
 ஆற்றிலுயர்வுளதாம் என்னுங்கயத்திற்குளித்து
 வெள்ளைத்துயிலணிந்து வெண்பூதியேதரித்து
 கள்ளமிலாரசிறிபர் கஞ்சமலர்த்தாள்பணிந்து
 நற்புனல்கைக்கொண்டு நலமாயபிஷேகம்
 பொற்புறவேசெய்து புனுகுசவ்வாதணிந்து
 சந்தனமுங்குங்குமமும் சங்கையிலாப்பூச்சாமும்
 அந்தமிதுவாதியென் றறியக்கூடாதவர்கள்
 சாத்திப்பருப்பணமும் சற்கரையதன்னமுடன்
 நேத்தியுளமுப்பழமா மெய்துமிகவேபெய்து
 மாலயன்வலாரிமற்ற வாணோர்பிழைக்கமுனைஞன்
 ஆலமுண்டாயிந்த அமுதம்பொசுபெனவே
 பெய்யயில்லாவாக்காற் புகன்றேதுதித்துநிற்க
 அய்யனுண்டுநீரால் கரங்கழுவியானதன்பின்
 நாகவல்லிதுவர்க்காய் நல்கித்தூபதீபம்
 தேகமெல்லாங்காட்டத் திருநீறுதானணிந்து
 வெள்ளைக்குடைக்கவரி மின்னலவட்டமுடன்
 தெள்ளுதவவடியார் சிறப்பாயெடுத்திடவே
 பொற்றவ்சின்மேவும் புலித்தோலுடையவர்முன்
 பற்றறுத்தமெய்யர் பணிந்தங்கிருந்ததன்பின்
 எங்குந்திரிந்தோன் எளியோர்தனக்கிறங்கி
 பங்கமிலாப்பஞ்சாட்சா முபதேசமுரைக்கப்
 பெற்றுத்தவவடிவுப் பெற்றப்பழவினையாம்
 பற்றுக்களையெல்லாம் பஞ்சாய்ப்பறக்கடித்து

அஞ்ஞானமெல்லாம் அகன்றேசிவமயமாய்
 மெஞ்ஞானந்தேர்ந்தார் விழியிற் புனல்சொரிய
 ஈநிலாவேரோர் இணையில்லாயுன்பதத்தை
 ஈரில்லாவின் லுணையாய் வந்தவெனக்குண்ணையல்லால்
 மற்றுண்டோவென்பார் மலரார்பதமதனை
 உற்றுச்சிவமதனில் ஒற்றிப்பணிந்தெழுவார்
 படிமீதிலென்னுடைய பாசந்தனைத்தொலைத்து
 அடிமுடியுமில்லான் வந்தாண்டகருமையென்பார்
 நன்னடக்கையில்லாத நாயேன்றனைக்கார்க்க
 தன்னவனுக்கென்னமனந் தானோவெனவுரைத்து
 ஆல்முண்டாய்தொண்ட ரகத்தேகுடிபுகுந்தாய்
 காலன்றனைபுதைத்தாய் கையில்மழுமான் தரித்தாய்
 கருக்குழியிலின்னமிடம் காட்டாமெலந்தனக்குன்
 திருப்பதமேவீடாகச் செய்தருள்வையென்றிரந்து
 வாதவூரரை மதித்தேயகமகிழ்ந்து
 வேதத்துக்கெட்டா விமலருமங்கேதுரைப்பார்
 தொல்லையிலநீர்செய்த சுகூர்தபலத்தாலுனக்கு
 எல்லையிலநற்கெதிவந் தெய்துமெனலாமதற்கு
 சிற்றறிவைப்போக்கும் திறமுனக்கேதில்லையதைப்
 பற்றிநமதுதிருப் பாதத்தனைக்கொடுத்து
 கார்த்துக்கதியுதவும் காலம்பார்த்தெம்முடனே
 சேர்த்துமருகிருக்கச் செய்வோமெனவுரைத்தார்
 அப்போதுவேந்தன் அகமாயைமாய்ந்ததுபோல்
 செப்புமிருள்போயதன்பின் சிவஞரடிபார்பால்
 சிவஞானமென்னுமினித் தீபம்போற்செங்கதிரோன்
 புவனமெலாம்புரக்கப் போதுமரசரெனக்
 கடவீலுதபமது காட்டவண்டர்க்காகமுந்த
 வீடமயிலின்னோன்றனடிக் கீழ்மேவுமடியவரைப்
 பார்த்துச்சிவாகமத்தில் பகரும்பொருளதனை
 அருவமொன்றுபெரொளியொன் றிருவுளமும்முன்றில்
 உருவமதுவே முரைத்தகுருவடிவாம்
 வெளியாகக்காணும் விங்கமருவுருவாய்
 ஒளியாயடிமுடியாய் யுவப்பரும்அருவமதாய்
 வித்தகையதாகும் எமக்குப்பிரியமுன்

பத்தர்களாரென்னில் பகர்வேனெமதடியார்
 ஏவல்செய்வார்புஷ்பம் எடுத்துச்சரந்தொடுத்து
 ஆவலாயெம்மை யகத்திருத்திப்பூசைசெய்வோர்
 நரமிருக்குங்கோயில் நன்மாயலகிடுதல்
 பூமிமெழுகல்விளக் கிடுதல்மகதலத்தோர்
 ஆலயங்கெல்லாம் பணிந்துமதிவசித்தும்
 சீலமுள்ளோர்தங்கள் சென்னக்கொடியறுத்து
 நல்லசாலோக பதவியந்தளிப்போம்
 தொல்லையிலாப்பஞ்ச சுத்திதொட்டார்சாமிப்பயம்
 அஞ்செழுத்தோரெழுத்தாய் யறிந்தார்க்குச்சாரூப்யம்
 நெஞ்சுகந்தேயளிப்போம் நெடிதாங்கலையுழுது
 ஆகம்நூல்கள் அனைத்தும்பலசமைய
 போகத்திநூல்கள் தனைப் புந்தியுறவேதெளிந்து
 முப்பொருளாயெம்மை மனமுற்றுச்சிவஞானம்
 மப்பொருளார்நெஞ்சத் தவர்க்கேசாயுச்சியபதம்
 கொடுப்போம்நாமென்னக் குருபரனுந்தாமுரைத்து
 தடுத்தாட்கொள்மெய்யன் தனதாகவீதுரைப்பார்
 உன்கைப்பொருளும் உயிருன்னுடம்பதுவும்
 என்கைப்பொருளாயினது இங்குன்றனைப்போல
 வந்தவேமது வடிவேபொருளாக
 சிந்தியென அந்தமினார் செப்பிடவேற்குணத்தோர்
 ஆதிபகவான் அடியைத்துதித்தெழுந்து
 சூதிலாமாதவத்தோர் சொல்வாரகமகிழ்ந்து
 பற்றகலாவென்னுடைய பொல்லாப்பழவினையை
 மாற்றியெழுபிறப்பின் நேகவினையாண்டருளும்
 நாதாவென்சொந்த நகைபட்டுடையுடனே
 போதவேதென்னன்பரி கொள்ளக்கொடுத்தபொன்னும்
 தேகமெனதுயிரென் செயலுமுமதெனவே
 நாகுந்தனையுரித்த நாயகனார்முன்பாக
 வித்ததுகந்துறின்ற மறையோர்தமைப்பார்த்து
 வித்தகருஞ்சொல்வார் மேம்படுபொன்னத்தனையும்
 கோலித்திருப்பணிக்குங் குறமற்றநற்றவர்க்கும்
 மேலினரும்எழைகட்கும் இன்றளிட்பிரென்றுரைக்க
 தம்பெருமான்சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டவ்வகை

செம்பொருள்கள்யாவும் சிவனடியார்கைகொடுத்து
நீலகண்டர்வீற்றிருக்க நெடுமதி லுங்கோபுரமும்
கோலமுள்ளமாதவத்தர் கோவில்வேலையைத்துடங்க
பதஞ்சலியாக்கிரமர் பாற்கப்பதந்தூக்கி
விதவிதமதாகவெள்ளி யம்பலத்திலாடுகின்ற
சங்கரனூரன்றளித்த ஞானமருந்ததனால்
பங்கமிருனோயகத்திப் பண்புள்ளசித்தராணர்
இமையமயமென்னும் எழிற்சிவிகைமீதேறி
அமைவில்லாச்சேனை யடர்ந்தேநெருங்குவர
மன்னனெனவந்த வாதவூர்யோகியரும்
முன்னவன்றனீறு மொளிக்கோவணவுடையும்
விரித்தருமியிச்சிரமும் மேவுருத்திராட்சவடமும்
கருத்தழிக்குங்கன்னீருளக் கவலையுமுள்ளாரென
அய்யனையென்பார் அழுவாரகமகிழ்வார்
பையவேசென்றிடுவார் பாய்வார்சுதித்தெழுவார்
கலக்கமடைந்தவர் போல் காணுவாராகவிதைத்
துலக்கமுறவேழுன் சுற்றிவந்தவெல்லோரும்
செல்போலுங்கண்ணுமைதன் திருவிதைவன்தன்னரு
மால்போயானந்தமிகும் வாதவூராரருகில் [ளாண்
வந்தடியிற்றழிந்து வணங்கியெழுந்தாநின்று
பந்தமெலாமகற்றும் பாக்கியரேபாண்டியனார்
சுற்றற்கொள்ளாமுன்னே செழும்பரிகள்கொண்டேக
யேற்றவண்ணமில்லா யிருக்கின்றிர்ஞாபமதோ
அய்யாவருவீரென் றழைத்தார்அழைத்தவுடன்
செய்யதிருநீறணிவார்த் தேர்ந்தறியாய்ப்பொய்யுடைய
மையலுதுமனத்தி ரார்நீர்மனமறியா
பொய்யுரைத்தவெல்லாம் பொருந்தாதகன்றிடுவீர்
சிவனடியாரிவ்விதமே செப்பவேநட்புடையோர்
கவனமிகுந்திதென்ன காலமோவென்றிரங்கி
நம்மொழியுங்கேளார் நலமேசிறிதுயிலார்
செம்மலிடஞ்சென்றிதனை செப்புவோமென்றிவர்கள்
நடந்தார்ந்துறைசை நகரதனைவிட்டகன்று
திடஞ்சேர்மதுரை திருநகரில்மன்னவனை
கண்டேமனதிற் கவலையுடனங்குநின்று

விண்டேறும்நிம்ப மலரோம்சரணமென
 கைகூப்பிநின்று கழறுவார்நின்னும்
 மெம்யாகக்கொண்டதிரு வேதியனார்பின்னுடனே
 சென்றேபெருந்துறையில் சென்றோமதில்வளமாய்
 நன்றூர்பூஞ்சோலை நடுவேயொருகுருந்த
 விருச்சகத்தருகே வெகுவாய்த்தப்போதனர்
 இருக்கப்பெரியவரா மென்றொருவர்வீற்றிருக்க
 கண்டேதிருவாத வூரர்கண்களித்து
 தண்டார்மலர் தூவித் தானவனைத் தெண்டநிட்டு
 குருவாகக்கண்டு குதிரைகொள்ளவேயழித்த
 மருவார்செம்பொன்னையெல்லாம் வாரியவர்க்குக்கொடு
 நல்லுடையும்பொற்பணியும் நாடாதசின்தையுமாய் [த்து
 செல்வார்போலச் சிறந்திடுவக்கோவணமும்
 தலைமுற்றுருத்திராட்சஞ் சடமெல்லாம்வெண்ணீராய்
 அலைகின்றூர்தம்மை யடுத்தித்துநாற்கள்சென்று
 கேட்டாலும்பேசாக் கிருக்கடைந்தாரென்றுரைத்து
 வாட்டிறல்சேர்மன்னன் மலர்ச்சரணம்போற்றிநிற்கும்
 சேனாபதியள்வந்து செப்பியதோர்வார்த்தைதன்னை
 வானாடனைச்செயித்த வள்ளல்கேட்டேசினந்த
 உடல்வேர்த்துகண்சிவந்து ஒகோவெனநகைத்து
 கடகடனவேநகைத்து காவலனுமேதுசொல்வான்
 புவனத்திலிவ்வமைச்சன் போலகிடைப்பதற்கு
 தவமியற்றினாலுங் கிட்டாதாகுமிவனெனவே
 நற்பரிகள்கொண்டுவர நாமளித்தபொன்னையெல்லாம்
 பற்பலர்கள்கொள்ளப் பலியெடுக்குமாண்டிகொன்ன
 செய்தவஞ்சநான் திருவாதவூரனெனும்
 கைதவனுக்கிவ்வோலைக் காட்டுமெனவேயரசன்
 எழுதுவானிவ்விடம்விட் டேகிப்பழுதகன்ற
 சுழிகொள்புரவிகொளா துற்றீர்துறவறத்தை
 தன்மமேமேலாம் துறவறத்தைதான்கொடுக்கும்
 கன்மங்கொடுக்குமெனக் கண்டநூலென்னுலோ
 நம்பும்அரசர்க் கரும்புகளைநாட்டவல்லோன்
 அம்புவிபிலுன்போ லறிந்திலனாகையினால்
 இவ்வோலைகண்டவுடன் வாயில்லாராமாகில்

எவ்வாறே துவருமோ பென்றெழுதும் ஓலைதன்னை
 தூதர்கையிலேகொடுத்து சூதாகப்பொன்னையெல்லாம்
 சேதப்படுத்தும் திருவாதவூரையே
 கூட்டிவாவென்று திருகூடற்பதியுரைக்க
 கேட்டுமெனத்தூதர் கெம்பீரமாயெழுந்து
 செய்யாளுரைமதுரை வீட்டேசிவனடியார்
 கையிலேஓலை கொடுத்தேகரங்குவித்து
 தென்னாடுடையான் திருநோலையாமிதனை
 இன்னதெனத்தேர்ந்தின் நெழுந்தறியுமென்றுரைக்க
 வாங்கியருகில்நின்ற மாதவரைத்தான் பார்த்து
 பாங்குளவின் ஓலைதனைப் படிப்பீரென்றுரைக்க
 வாசித்தார்கேட்டதுவென் மாயமிதுதானெனவே
 யோசித்தார்தேர்ந்தார் உயிருக்குயிராயுற்றவர்பான்
 யோயரன்நற்றாமலரைப் போற்றிப்பணிதெழுந்து
 தாயிலுமண்பேமிசூந்த சங்கரனைபங்கமிலா
 மாரனைமுத்தோலையிதின் வாசகத்தைக்கேளெனவே
 தேருமனதன்பர் திருவாய்மலர்ந்துரைக்க
 கேட்டேயரனார் கிருபைமிசூந்தேயரசன்
 யீட்டுப்பொருள்கட் கிசையும்நரும்பரியாய்
 கொண்டுவருவோமிக் கோவமுள்ள தூதனோடு
 தண்டயங்குதாரான் தமிழ்நாடன்முன்புசென்று
 குத்தபற்றநற்பரிகள் கொண்டேன்பெருந்துரையில்
 உற்றப்பரிகளெல்லாம் உம்முடையநற்பதிக்கி
 தொண்டுவரன்னான் குறிப்பிடவவ்வேதியர்கள்
 விண்டாவணிமூலமே நயமாமென்றுரைத்தார்
 அந்தநாளாகுமட்டும் அங்கிருந்தேனுத்தமர்கள்
 தந்திருஓலைதனைப் பார்த்தினிமையதாய்
 அந்தமிலாதான அமைச்சர்வடிவுக்குகந்து
 மணிதிழைத்த பொற்கலனும் மாசிலாபட்டுடையும்
 வரிக்கல்வடித்துக்கழிந்த கல்லெடுத்துமாமணியில்
 எரிக்கவழைத்தெடுத்தியல்பாகக்கைகொடுத்து
 கொன்மதிக்குலத்தரசன் துன்பமேசெய்வென
 நின்மதிக்கவலைகொள்ளா தேகெனவேநீறணிந்து
 போவென்றுரைத்திடும் புங்கவன்னுள்வணங்கி

ஆவென்றுவாய்விட்டு யமுதுமனம்பதறி
 பலகால் துதித்தே பணிந்துபணிந்தெழுந்து
 விலகமனமில்லா வெணேந்தையோவெனவே
 கண்ணிற் புனல்சுந்தக் கபாலிவிடைபெற்றேகி
 நண்ணும்பெருந்துறையை விட்டகன்றேநாள்தோறும்
 செழித்துவளர்ந்தோங்கும் திருமதுரைசென்றுகந்து
 வழிக்கேயருந்துணையாம் வள்ளல்தனைநினைந்து
 தென்னவனைக்கண்டு வணங்கிசிவமளித்த
 மின்னுமணிகையில் கொடுத்தாநின்றமேலவனை
 முன்போலிருமென்று புகழ்ந்துசொல்வீற்றிருந்தார்
 வீற்றிருந்தாயந்த வெழில்மாமணியதனில்
 யேற்றுவகைமிக்கார் திவுளிகொள்ளவேகியநீர்
 வாராதிருந்தவகை யேதென்றுரைத்தலுமே
 காரார்களத்தார்க் கடியாரிதுவுரைப்பார்
 மன்னாவுனதாம் அரும்பொருள்கைக்கொண்டேகி
 பன்னாடரும்வியந்துப் பண்புளதென்றேமதிக்க
 தக்கதாய்நற்குதிரை தான்கொண்டேமதுபதி
 புக்கராட்பார்க்கப் பொருந்தமாவணிமூலம்
 ஏன்றுமறையோ ரெடுத்துரைத்தாராதலினால்
 இன்றுவரைபங்கிருத்தே னென்கூடவன்றுவந்து
 நிற்படையோர்சுற்றமுள்ளோர் நிற்பதிக்குசெல்வமே
 அன்பனுமில்லாத பொல்லாதவருரைத்த
 கட்டுரையைக்கேட்டுவந்து கண்டிப்பாயோலைவர
 னிட்டதறிந்தினுலந்தேன் மேல்க்குறித்தநாள்தனில்
 வர்ன்னப்பரிசளிங்கே வந்திடுமென்றார்கேட்டு
 அண்ணல்மகிழ்ந்தே அரனடியார்க்கிதுரைப்பார்
 வஞ்சகர்கள்சொல்லை மதித்தேனியானுபங்கு
 அஞ்சலிலோலை யனுப்பலானைதைப்பொருப்பீர்
 என்றாசனன்றா யவ்வார்த்தையீதுரைத்து
 அன்றலர்பூத்தாராக் கணிகலனும்வஸ்திரமும்
 கொடுத்தாசகாரியங்க ளெல்லாங்குறித்துரைத்து
 வநிப்பொருந்தாந்தம்மை மனைக்கேகுமென்றுரைக்க
 ஈசனகமுற்றா ரெழில்சோகமடைந்து
 பாமமெலாமற்றே பரிவாயிருந்ததற்பின்

நற்பரிகளிங்குவர நாளிரண்டதாயிருக்க
 விந்நாத்திலேந்துகின்ற வேந்தன் தனித்திருந்தான்
 அப்போதுமந்திரிமார் அவர்கள் தனிலேயொருவர்
 தப்பாது சொல்லுடைய தார்வேந்தன் தன்னிடத்தில்
 வந்திறைஞ்சி நின்று திருவள்ளலேயுன்பெயரை
 அந்தமதாய்கொண்ட திருவாதவூரானிவன்
 தன்பணத்தை யெல்லாம் தவத்தோற்களித்துவிட்டு
 அன்பகத்திலானே யழைத்தெதிரேகேட்பதற்கு
 உயிர் பிழைக்கவேண்டி யுவந்தேயரும்பரிகள்
 சொசிறநவேயிங்குவரு மென்றானச்செய்திதனை
 நம்பாதிருென்ற னதுகேட்டரசர்பிரான்
 துன்பமிகவேதியன்றோர் தூதன்றனையழைத்து
 பெருவளங்களுற்ற பெருந்துறைக்கின்றேகியங்கு
 மருவிகந்தவாமபரிகள் வந்திருக்குதோவெனவே
 அங்கோடிப்பார்த்திங் கறிந்துவாவென்றுரைக்க
 திங்கள்குலத்தோன் றிருத்தாட்பணிந்தெழுந்து
 பெருந்துறையுமற்ற பிரிதிவ்வுருதேடி
 வருந்தூதர்மன்ன வயப்பரிகள் காணமென்றார்
 என்னுரைக்கமன்னன் இருகண்சிவந்தெழுந்து
 நன்றிசெய்வான் போலே நமக்கிடர்கள் செய்தவனை
 தெண்டினையுங்கண்டனையும் செய்துதையவையாமல்
 கண்டனையுஞ்செய்துசிறைச் சாலையிலேகாவல்வைத்து
 பொன்னதனைவாங்குமெனப் பூபாலன் தானுரைக்க
 கோன்மனத்தைக்கொண்ட கொடுங்காவலாகடி
 பாசமபழைப்படி துடர்ந்தபாவனைபோல்
 வாசமுள்ளவேதியர்பால் வந்தேசினத்துடனே
 நற்பரிகளிங்குவற நாளிரண்டதாருமென்ற
 இன்பமுறுமாதவத்தி ரென்றாசனசொற்படிக்கு
 தண்டயங்குதார்மார்பர் தாய்துயொன்னையென
 விண்ணையாராக விருந்தாரிநந்தவரை
 கொண்டுபோய்மந்திரிபாங் கொலெமலாந்தானீக்கி
 வண்டலம்புதாராள வன்சிறையில்காவல்செய்ய
 மனதுதளர்வில்லாத வாதவூரெங்கோனுஞ்
 சினமதுசாற்றில்லாமற் சேர்த்தார்சிறைச்சாலை

அன்றுநாகந்தரித்த வைபவடியாரை
 என்றுங்கதியடையா ர்டிக்கமதுசெய்வதனை
 கண்டேபொருக்காக் கனலேகங்கொண்டெழுந்து
 சண்டன்வருத்தமதாய் தன் னுருமேற்கடலிலை
 சென்றெனரித்தானாச் சிவனாராளாலே
 அன்றரசன்றன்மேல அடங்காதகோபமுற்று
 சென்றெனரித்தானாச் சிவனாராளாலே
 தன்பிரைமற்றேன்ற விழுங்கிடத்தன்வாய்திறந்து
 நன்னுங்கொள்ளிவாய்பேய்போல்நாடினதுசெவ்வானம்
 பற்றிலார்துன்பமதைப் பார்த்துநகைக்குகின்ற
 சிற்றறிவார்போல்முல்லை சிற்றதுமலர்ந்ததுவாம்
 தண்டமிழார்வேதத் தலைவன்மனவருகதம்
 கண்டலர்நெஞ்சம்போற் கமலங்குவிர்த்ததுவாம்
 தென்னவனார்வைகத சிறைபுஞ்சுந்தமாதவரை
 அன்னகரர்காணில்வர் நாண முற்றயலார்
 என் றிராமங்கை யிருகரத்தாலன்னகரில்
 சென்றுளார்கண்புதைத்தா ளென்னவிருளங்குலப்ப
 மன்னன்பகையை மறுத்தழித்துமாதவததோன்
 முன்னுளமைச்சரிமை கொள்ளமுறையெவ்விதத்தும்
 இல்லையெயென னூ ரிருக்கையுளரோக்கமுற்று
 வில்லையெநன்னுதலாய் மேவுந்திருமாதர்
 அன்பர்தமைநீக்கி யாற்றாமையால்வருந்தித்
 துன்பமடைவரெனத் துயிலாதிருந்துழலுவார்
 சிவவடிவைக்கண்டினிய தெள்ளுகயிழைதுங்கி
 தவவடியார்துன்பஞ் சருக்காருரைப்பார்போல்
 ஆலகாலத்தையுண்டோன் சன்னகிமுன்னாகவந்து
 சாலமுழங்குகின்ற சங்கின்றெனியதுவாம்
 அத்தனசகலருக்கும் அகதன்பரியேறும்
 வித்தையதுகாண்பான் வெங்கதிரோனன்றெழுந்து
 காலந்தனிலப்புவியி னங்குலத்துக்காவலனும்
 சீலமுடனெயெழுந்து செய்கருமந்தான்முடித்து
 தண்டரளமலை தனித்துப்பணிதரித்து
 விண்டாவுமுன்முகப்பில் வீற்றிருந்தான் தென்னவனும்
 அப்போதெழுந்துதண்டக் காரரெல்லாமன்றிரவில்

தப்பாததைத் துணைக்க சற்குணரைக் கொண்டு வந்து
 அருமைக்கு நிறைகொள்ள வனநாசனறர்க்பொருள
 தருவாய்சாடாகவென்று காராவிடிவாங்குள்
 செய்யாத வேலையெல்லாம் செய்வோமெனவிழுத்து
 வெய்யிலி லெல்லுமென விட்டார்க்காவலர்கள்
 காவலர்கள் விட்ட கடுமையுள்ள வெய்யிலதில்
 நாவதனிலஞ்செழுத்தை நாட்டுநீறுமுடையோர்
 நின்றிளைப்பாடும்கும் நிறைநீர்கோன்பதமலரை
 சென்றுவந்தேநெஞ்சோடு செப்புவாடுன்னிடம்பை
 பாராயோ அப்பா பரிகொண்டாசனிடம்
 சேராயோ வென்னிடத்தில் செப்பினதுபொய்யாமோ
 உன்னுடம்பின்வாழ்க்கை யொழித்துன்னடிமையென
 மாணிலமெலாமறிய வாததைந்தயென்னையுமுன்
 இருந்தவிடஞ்செல்லென் றிருந்தீர்பெருநுறையில்
 வருந்துமெனப்பாரா வகைதானென்னேவுனு
 அடியவராமென்றான் கொடியநமனஞ்சிறுவான்
 படியதனிலெந்தனைப்போல் பாலியுண்டோவென்றமுலா
 மாலபனுமறையும் மற்றவருங்காணாத [ர
 கோலமதைக்கண்டும் குணப்பட்டேனில்லையென்பார்
 வானாடுடையவர்க்கும் மற்றுலகத்துள்ளவர்க்கும்
 தானானதத்துவனின் றனக்கடுமையானவெனக்
 கிவ்வகையாந்துன்ப மிகுந்திட்டாலெவர்கள்மனம்
 ஒவ்வியடுமைக் குடன்படுவாரென்றுரைக்க
 அவத்தொழிலைச்செய்யாத யன்பர்தனக்குவந்த
 பலக்கடலில்லீ நாமல் பட்சமாய்ச்சென்றழைத்து
 ஆட்கொண்டமெய்யர் திருவய்யாழுகைக்கிறங்கி
 நடந்தாமசிக்காமல் நற்பரியெல்லாஞ்செலுத்தி
 அன்பன் துயரகற்றி யாதரிக்கவேண்டுமென்று
 என்பரவம்பூண்ட ஈசன்ஸிதயமதில்
 புண்ணியனுமெண்ணிவனம் புக்கிருந்திருநரியை
 நண்ணியேசேகரித்து நற்பரிகளாக்கியதைச்
 செலுத்துகின்றபாகரெனத் தேவரெல்லாஞ்சூழ்ந் துவா
 வதுவுடையாரெஞ்சில் மதித்தபடியன்சிறகான
 நற்காவிருக்கும் நரிகளில்லாமவந்துவந்து

பற்பலவாயுள்ள நிறப்பரிகளாகவும்
 தேவர்களெல்லாந் திரண்டேயதற்கேற்ற
 சேவர்களாகத் திருப்பரிமேற்கொண்டிடவும்
 கரைமிடற்றண்ணலவர் கந்துகத்தின்வாணியர்போல்
 மறைப்பரியின்மீதேறி வரவேயிருபுரமும்
 நெருக்கமதாய்ப்புறவி நின்றவெதின்றனவும்
 திருக்கிளருமாடவர்கள் சென்றேறியன்றனை
 நடத்திடவுர்தூளியது நாற்றிசையமூட்டிடவும்
 கடகடெனக்கொம்புடுக்குக் காகுளியோடம்மானம்
 தகுணிதடாரியண்ணந்துர்துபிகள் தான்சேர்ந்து
 மருகுதருகுதென வையமெல்லாந்தானதிர
 விதியனைநீக்குமெழில் மதுரைமாநகரில்
 குதிரையெல்லாங்கொண்டு வந்தார் குருமூர்த்தியாகவந்
 அங்கனம்நின்றார்கள் சென்றரசன்றனைவணங்கி
 எங்குந்துகளோங்க கெழுமுறசுதானதிர
 உம்பர்க்குயரு மொளிமாமதிப்புறத்தில்
 செம்பொன்மயமாய்ச் செழும்பரிகள்வந்தகென்று
 சொல்லக்கேட்டண்ண விருதோள்பூரித்தெழுந்து
 அல்லலற்றார் தன்மேல் அளவிலாவன்புளனாய்
 கூட்டிவந்துவஸ்திர முதலியதெல்லாங்கொடுத்து
 மாட்டிரல்சேர்மன்னவனும் மாதவரைப்பார்த்துரைப்
 சோராதசொல்லுடையீர் சொன்னதவனைப்படிக்கு
 ஆராலுங்கொள்ளா தரும்பரிகள்வந்ததனை
 பார்த்துவருவோம் மெனவேபரிந்தவரை
 சேர்த்துச்சிவிகைமீ தேறியேதென்னவனும்
 மண்டுசெண்டுமெளரிபோய் மாதையிடங்கொண்டு
 தொண்டர்களையாளுகின்ற சூட்சுதிசூட்சுமனால்
 கொண்டிவருகின்ற குதிரைதனைக்காண
 தண்டரளப்பந்தலின்கீழ் தமனியசிம்மாசனத்தில்
 இருந்தானிருமருங்கும் யிருந்தாரருமறையோர்
 கரும்புரசமென்சொற் கவிவாணர்குழந்துநிற்க
 முதுமறையோர்மங்கலச்சொல் முறையாகக்கூறிநிற்
 விதுவதனமாதர்பலர் மெனக்கவரியேவீசக்
 கொத்துலவும் ஆம்பன்மலரின் வாசமிகக்கொண்டு

தத்தியிளந்தென்றல்வரத் தையலர்கள் பண்பாட
 மெச்சுதாளத்தா ரணிந்தேவிரிகடலில்
 உச்சிஉதயமதி யொத்திருந்தான் றென்னவனும்
 வாஜ்ஜூரார்தம் மனங்களிப்பச்சந்திரகுலம்
 போதவிளங்கஞ்செழுத்தும வெண்ணீறும்பொலிக
 சங்குசின்னம்பேரிகைகள் சத்திக்கபூமியேழும்
 எங்கும்பரவயிருங் கடல்வந்துற்றனபோல்
 வல்லையுறும்பரிகள் எங்கும்நெருங்கிவர
 வில்லேந்தியகரத்து மீனவனும்பார்த்திருந்தான்
 அப்போதருமதுரை ஆவணிமாசமதில்
 செபபுதிங்கள்மூலம் நாளத்தினந்தனிலே
 துங்கமுளரீறும் அஞ்செழுத்துஞ்சிறத்துயறச்
 சங்கராநர்விட்ட பரிசமுதமுற்றதுவே
 உற்றபரிதன்னை ஒழுங்காய்நடத்திவரும்
 பொற்புலவர்கோலம் புகலக்கேளம்மானை [ர்
 இடுப்பிலுடைவாளுடையோரெழில்கரத்தில்கத்தியுளோ
 நெடுதலிற்பொட்டுடையோர் நீடொளிபொன்மேனியு
 நற்பட்டுடையோர் நற்பவழத்தாருடையோர் [ளோர்
 பிற்பக்கம்பூபாசிலை பிணிததகுஞ்சியுளோர்
 வன்மொழிக்குரலுடையோர் வயங்குமம்புறத்தூணியு
 தன்கரத்திலிலேவரத் தருகண்ணுடையவர்கள் [ளோர்
 பொன்னரியமாலையணிந்தும் பொற்குண்டலந்தரித்தும்
 பண்ணிறத்துச்சாத்தகணிந்தும்பாங்குள வேல்கைபிடித்து
 இத்தகையகாவரும் மிரும்பரிகளதனைக்கும்
 மத்தியிலேவேதப் பரியேறிமாலையனும்
 கண்டறியாமாயக் கடவுளுக்கடிணி
 கொண்டநிரக்கச்சிடையிட் கொண்டேயுறவாரும்
 பச்சைமுழுநீலமொடு பலவயிர்ததாலணிந்து
 உச்சிதமாமங்கியுடன் பட்டாடைதானுடுத்தி
 தலைச்சாத்துஞ்சற்குணமும் சாலமொளியின்முகமும்
 அலைசேர்கடலுலகில அன்னவனேதன்னிகராய்
 கையிற்சவுக்குடனே கனகமயனின்பரியின்
 மெய்யினலங்கரித்து மிகவேளவிலாததுளாய்
 இவ்வுலகும்மவ்வுலகும் எவ்வுலகுமேநிறைந்து

அவ்வதுவாய்நின்ற ஆரன்பரிகளையுடைய
தாவணைப்போலுமறேரூர் தன்னாழியர்போலும்
மீனவனேர்செல்ல விடுததார்பரியதனை
மன்னவனுமப்பீபா வருமபரியைக்கண்டுகந்து
தன்னுள்மகிழ்ந்து தடங்கண்ணிமையாமல்
பார்த்ததன்னமூர்த்தியசசுசன்பரமனல்லாது
ஏத்தவெளியிலுள்ளா ரிவராறென்றய்யமுற
அப்போதிருவாத வூராகமகிழ்ந்து
செப்புவார்முனையான்செய்தவப்பேரால்
குதிரைகொண்டுநான்முன் குறித்தநாள் தப்பாமல்
ததியில்வந்துகாத்தா ரெனக்கறுத்ததானபரி
வீரொளியுள்ள வேல்கள்தனைச்சுழற்றி
ஆரவாரிப்பார்கள் அங்கையிலேகததிகொண்டு
விசையுடனசைத்தினிய வேடிக்கைபோல்மறபொருத்தி
வகையனுகாற்செய்த வகைபலவும்பார்த்தரசன்
கனகைமுருகுந்தின்பமுறக் காட்டுமபரிகள் தனை
ஒன்றாகச்சீசர்த்தே யொழுங்காயோர்விதியிலே
நன்றாகவேநடத்தச் சொல்லுமெனநற்றவத்தோர்
தன்னுளிறங்கித தனிமுதலேசசெனறடைது
முன்னிவறடிவணங்கி முதலெனக்கண்ணீருகுத்து
மன்றல்மலரோனும நெடுமாலுமுறுவேறெடுத்து
அனறுமுதலின்றும் அறியாவருமபொருளே
இடையின்றிமெம்பரியின் மேலேயெழுந்துருளும்
உடையவனெவென்பயந்தீர் தான்கொண்டவுததயனை
வரும்பரிகளெல்லாம் மணிமூலவிதியிலே
திரும்பியொழுங்காகச் செல்லவுரைப்பீரென்றரசன்
சொன்னுனைவரைக்க சுந்தரருநதந்தமரை
மன்னரவபந்தமுடன் வட்டெனவேதியனும்
குதிரைநடைப்பேதமெல்லாங் குறிப்பிட்டினிதாக
எதிமுறையதாம்படிக்கு விட்டேதிருப்படுமென்றார்
தேவாதித்தவன திருவாக்குரைத்தவுடன்
மாவாதியெல்லாம் அதட்டியொழுங்காக
சேத்துமனவேகமெனச் செல்லவிடுத்தெத்திசையும்
காத்துலகையாளுங் சுரியன்முன்வந்துநீன்று

வெம்பரிக்கெல்லாத் தலைவன் தன்னை வியந்தாசன்
 செம்பொன்சுரினையிடத்து இருக்கலையுமொன்றழைத்தா
 ஷர்சன்கொடுத்த வருமையுள்ளவஸ்திரத்தை [ன்
 பரமன்பரிச்சவுக்கால் ஏற்றிப்பரியிலிடக்
 சுண்டரசர்கோமான் கருத்தோடிதுபுகல்வான்
 அண்டர்மகிப்புள்ள அரியதுயிலேகொடுக்க
 விநுப்பஞ்சற்றில்லாமல் மென்கரத்தால்வாங்காமல்
 கெருவமுடனேசவுக்கால் வாங்குகின்றவஸ்திரத்தை
 தலையிற்றரியாமல் சுண்டபயர்கோண்டாடாமல்
 விலைக்குயர்ந்தபரிமேற் கொண்டான்செய்தனைன
 எவ்வுயிருமெப்பொருளும் எவ்வுலகுமேநிறைந்த
 ஒவ்வுதலாங்குன் றுவிலைபொன்றன்மொருமயக்கால்
 மனதில்வெகுட்சிகொள் வாதவூராரறிந்து
 தனதாய்வந்தாண்ட தனிமுதலையுள்வணங்கி
 மன்னுவத்தேசம் வழக்கமதுவாமெனவே
 செர்ன்னர்வழுதிமன துற்றிமெக்கோபமது
 நீத்துமவரும்பரிகள் லட்சணநிறப்புவரைச்
 செர்த்தழைத்துநன்றாய் தெறிந்துரைப்பிரென்றுரைக்க
 அரசனுரைகொண்டருளும் அப்பரிகள்லட்சணத்தை
 விரசாகப்பார்த்தறிந்து வேந்தனுடமேதுரைப்பார்
 துன்பந்தருகின்ற சுழிகளெதுவாகுமென்றால்
 இன்பமில்லாச்சந்திராசுழி யேற்குமண்டவாதச்சுழி
 உடலிலொருபக்கத் தொருசுழியேகைவ்வகமும்
 விடமென்னுங்காகவர்த்த முன்வளையமேன்மையிலார்
 கேதாரிகாலிற் கிளர்சுழிகச்சைநிலையில
 தோதாகப்பட்டைச்சுழி கேசாவத்தச்சுழி
 கொம்பென்னநீள்செவியுங் கூர்முருக்கியகாதும் [போல்
 இன்பமிலாக்கருங்காலொன்று வெங்காலொன்றுமின்றா
 வெண்கண்ணும்நீலகண்ட மேவும்பெரியபீசம்
 துன்பிசந்தினிகுன்றல் துவல்முதம்வால்நாற்காவி
 செப்புசுழியின்மை தின்கழுத்தடியதனில்
 ஒப்பில்மார்க்கண்டமிரட்டை யொழுங்காகவேவின்மை
 நெத்தியிலேரெண்டுசுழி நேரானநாபியதில்
 செற்றலநான்குசுழி செம்மார்பில்ரெண்டுசுழி

சுஉ மாணிக்கவாசகர் அம்மானை.

உட்கட்டிலோர்சழியும் ஒன்சிரசிலோர்சழியும்
தள்ளுமியலில்லாத் தனிப்பரிகள்சப்தமது
நரிகுருகுபன்றிபேய் நாய்பூனைவந்துடனே
கரியநிறக்காகையெனுஞ் சப்தமதுகாணுதாய்
கடல்மேகஞ்சங்கம் காதுளிகள் துடனே
இடபமெனுஞ்சப்தம் யிடையனலாய்திருக்க
ஒறுக்கும்புலிகாடி யோரிசென்னாய்பூனையுடன்
கறுத்திடுங்காகம்புகை தீயென்னநிறங்காட்டிலதாய்
பொன்னுடனேவெண்டரளம் நீலமணிபொற்கமலம்
தன்னதுவையொப்பின்மை சார்மேலுதடுடனே
மன்னுபற்கள்ஒத்துளதாய் வாசமுளதாய்நாவும்
மார்தளிர்ரெயொத்திருகண் மயிர்திரட்சியுள்ளனவாம்
சேர்ந்தஉக்கிரபார்வையதாய் தேகபுட்டியில்லாதாய்
உள்வளைதலுற்றனவாய் யொளிர்முகமும்கோணமதாய்
அள்கழுத்தும்பின்சீரசும் அரிபமயிரோர்நிறமாய்
மார்புங்கண்டமுஞ்சேர்ந்துவன்பாம்படத்தையொற்றல்
ஆர்ப்பதுசங்கின்னொலிபோல் அழுத்தமுளவன்குளம்பு
மண்டலமேசெய்வனவும் மாமிசத்தால்தன்னரம்பைப் பீம்
கொண்டுமூடினெளிப்பாய்க்கொள்திரண்டவன்னொடை
யும், தண்டைக்கால்நீண்டனவும் தனிநிறத்தைக்கொண்
டனவும், வண்டையங்களிட்டிருகால் நாலுமெழில்வா
லும், சீரானநெற்றியுடன் சேர்ந்துவெழுத்தபரிகள்
ஆராலுஞ்சொல்ல அரியபஞ்சகல்யாணி
விண்டலமுந்தாவும் மிகுநீரி லுந்தாவும்
கொண்டலெனமதிக்கும் கோதில்பரிகள் தன்பேர்
மங்காளன்சாரங்கன் மாகங்கானீலனென்றும்
கொங்காளன்சன்னசம்பான் குங்குமச்சேரன்கரியான்
மொரவழகன்சாரனென்றும் நன்னீலன்றன்னுடனே
தெவ்வச்சுரஞ்சிவந்தான் திருவிளங்குமன்னனெனும்
கருங்காரிச்சம்பான்பொல்லான் களகநல்லானென்றுய
பெருநூல்தன்னுள்ளே பேசஞ்சுழிகள்பொருந்திநூம்
நிறமுங்குணமும் நிரைந்தபரிகளனைத்தும்
அரனும்நலனும் அதிஷ்டவழியாகவந்து [ள்
தென்னவெண்ணங்கொண்டே மிறைவெனவந்தவர்க

மன்னவன் றன்பாதம் வணங்கிள முந்துநின்றார்
அப்போதரசன் யகமகிழ்ந்தேயண்டமெல்லாம்
ஒப்பதான்தந்த உயர்பரிகளத்தனையும்
பார்த்துவிடைமதிக்கப் பாங்குடன்முன்னேகொடுத்த
மாத்திலாச்செம்பொன் அதற்கெண்மடங்கதிக
பொன்கணக்கைப்பார்த் துடலம்பூரித்தாரனந்தமொடு
தன்மன்துக்கேற்றபரி தானேகிடைத்துதென்று
வந்தபரிகளுக்கு தலைவன்மலர்முகத்தை
அந்தமுடன்பார்த்தே யரைவானரசர்பிரான்
செவ்வையாய்நின்றே திருக்கயிறுமாறுமெனப்
பவ்வமகற்றரனும் பரிகளெல்லாமின்றுனது
நற்பொன்னெனதுபரி நாளையெவ்வாறானாலும்
மற்புயத்தாயுன்றனக்கும் எனக்கும்வழக்குயில்லை
என்றேயரனரிது வுரைக்கவேயரசன்
நன்றாமெனவே நயப்புற்றிதுவிரைவாய்
செப்புவான்றன்கருமம் செய்வோர்தனைப்பார்த்து
இப்பரியெல்லாங் கயிறுமாறியிலாயத்திலே
கட்டுமெனக்கயிறு மாரிக்ககனமனது
முட்டும்பரிப்பந்தியதில் முந்தாமல்பிந்தாமல்
நிரைநிரையாய்க்கட்டினபின்னையமுளவெம்பெருமான்
புரையிலாமன்னமைச்சம் பார்க்கப்படைபோந்து
பண்டையுருக்கொண்டமரர் பக்கத்திறைஞ்சிவர
கொண்டல்நிகர்கண்டர் திருக்கோயில்புகுந்தேயிருந்தார்
சங்கரனார்செல்லநிம்பத் தாரணிந்தோனுளமகிழ்ந்து
அங்கம்பூரித்தே யமைச்சர்தனையழைத்து
இருபிறப்பாளர்மனதுக் கின்பமுரச்சந்திரனில்
மருவுகந்தவெண்டரள மாலைகொடுத்தேயனுப்பி
பருவமத்தயானை படையோன்பகல்வனவான்
வருமத்திரேரத் தெழுந்துமனைபுகுந்தார்
ஏனைமந்திரர்தமது லிறப்புகவியன்கொள
மானகராருந்தன் மனைபுகுந்தாராகவிப்பால்
நெருங்குபல்லியமதிர நெருஞ்சேனைசற்றிவர
மருங்கிலாப்பெண்களெதிர் வந்துமங்கலமேந்த
அரங்கொள்வேலானழித்த வணிவரிசையோடணைந்து

புரங்கொள்வானன்பர் புகுந்தார்திருமனையில்
 அன்றுபகலோன் அகலவிராவதனில்
 குன்றுவில்லையோனருளால் குதிரைகளல்லாம்நரியாய்
 உருவெடுத்தொருங்குநின்றே யுளையிட்டு அம்மதுரை
 திருநகரத்தாரெல்லாம் திடுக்கிட்டெழுந்திடவும்
 முன்னிருந்தவெம்பரிகள் தன்னேமுறுவலுற
 உன்னக்கடித்தே யுதிர்த்தனைக்குடித்து
 குடல்கள் தனைப்பிடுங்கித் தின்னுங்கொழுப்பதனை
 கடவாயில்மென்றுருசிக் காணுஞ்சிலபரியை
 பிசுத்திலக்கைள்விப் பிடிக்குஞ்சிலபரியை
 கூச்சலிட்டுப்பின்வெருட்டிக் கொல்லுஞ்சிலபரியை
 இந்தவிதமாக விரும்பரிகளைத் த்தொலைத்து
 அந்தகனைவந்தனைன்ப தாகநரித்திரள்கள்
 கூடிக்கொண்டேகமதாய்க் கூச்சலிடக்காவலர்கள்
 நாடிவிழித்தன்னரிகள் அதனையேவிரட்ட
 முட்கோட்டையேறிக் குதிக்குமுரனெமிக்கி
 இட்கட்டான்சாளரத்தி னேருஞ்சருங்கைவிழி
 ஓடுஞ்சிலநரிகள் ஓடவழிகாணாமல்
 வாடுஞ்சிலநரிகள்கோ டாடவரண்மேற்குதித்து
 ஏகும்நரித்திரள்கள் காவலருக்கெட்டாமல்
 போகும்வெருட்டுவரை பின்னுடர்ந்துபொல்லாத
 சிங்கம்போலார்த்துக் கடிக்கச்சினந்தெழும்பும்
 மங்கவர்கள்காணு தகலுமணிமதுரை
 வீதியிலும்பூமகன்கள் வீரந்தபோதனர்கள்
 கோதில்மடமும் குளிர்பொழிலும்பூங்காவும்
 அறுசமையத்தவர்களுக் கன்னமிடுஞ்சத்திரமும்
 மலுவத்தொளிர்செந்தாமரை மரைமலராம்வாவிளளும்
 கந்துகம்போல்வந்தகவைக் காகாவன்னரிகள்
 வந்துநிறைந்ததுகாண் வகைதுகையிலாததுவாய்
 சங்கின்னொனியும் தனிப்பேரிகைத்தொனியும்
 மங்கலச்சொல்வாணர் வரித்தொனியுங்கோடுடைய
 பரித்தகரியின்னொனியும் பாய்பரிகளின்னொனியும்
 விருத்தியுளவன்னகர மெல்லாம்நரித்தொனியே
 பாகவிழித்தார்கள் அம்மதுரைமன்னவர்கள்

நாகமலைபொத்தாரி யேவிழிக்கநற்பரிகள்
விழிக்கக்கலைவிழிக்க விடபமெலார்தான்விழிக்க
செழியன்பாட்டினாவிழிக்க திருப்பன்றிகள்விழிக்க
வண்டிக்கடாக்கள்விழிக்க வடிபாலுடையமுலைத்
திண்டெருமைகள்விழிக்கச் செஞ்சேவல்களவிழிக்க
காக்கைவிழிக்க கனகமயிலேவிழிக்க
நாட்கமலச்சேக்கையதில் நன் லுமங்கலம்விழிக்க
மாடப்புறாக்கள்விழிக்க வர்னக்ஞரில்விளிக்க
மேடங்களைல்லாமவிழித்துவிடும்போர்கள் செய்துநிற்க
அந்தகாலத்தி லவனியெல்லாந்தானழிக்க
முந்துகடலுங்காத்து மன்றுமுனிந்தேகியபோல்
சத்தமெனக்கண்டதனி நகரத்துள்ளவர்கள்
சித்தங்கலங்கி திகைத்தினைச்செப்ப லுற்றார்
நம்முலகமந்தணர்கள் செய்தவங்கள்நன்கிலதோ
அம்மரசன்செங்கோல் அதுகொடியதானதுவோ
தன்மங்குறைந்ததுவோ சத்தியந்தவநினதோ
நன்மைதரும்பாண்டி நாடன்றனக்குறுதி
யுன்னதிருவாதலு ராளியுனந்தனித்த
தெள்ளுபரிகள்பரியாய்ச் சென்றதென்னகரணமோ
என்றுதிருநகரத்தா மெல்லாருமேக்கமுற
சென்றாக்கஞ்செய்து திரள்நரிகளோடிடவே
அப்போதிராவகல் அன்றையளவிறந்த
ஒப்பிலொளிபெருக்கி யோங்காதாமுவந்து
நேற்றுச்சிவனார் நெடியவனத்தேராயெல்லாம்
சேர்த்துத்திருப்பரியாய் செய்தனியாடல்கண்டோம்
இன்றைக்குமண்சமக்கப் பார்ப்போமெனவாசையுடன்
சென்றுவருபவன்போல்செங்கதிரோனன்றெழுந்தான்
அவ்வுதையம்நாடி யரசன்துயிலெழுந்து
செவ்வையுளமந்திரிமார் சென்றிருக்கவிண்முகில்போல்
கொடுக்குத்திருக்கரத்தான் கொலுவிற்றிருக்கயெதிர்
அடுத்தபபரிக்காவலர்கள் அங்கோடியேவந்து
மன்னார்க்குமன்னா மலர்மகண்வாழ்திண்புயத்தான்
நன்னயமாப்பேற்றுவந்த பரிகளெல்லாம்நரியாய்
முன்னுளிருந்தயரியை முந்துமுயிர்கிடைத்து

சுக்ர மாணிக்கவாசகர் அம்மாணை.

தன்னாலிரத்தமது தானுந்தும்போதுகண்டு
அடிக்கத்துடர்ந்துபெங்கள் அங்கமெல்லாம்புண்ணாக
கடித்துப்புலிச்சேட்டைக் காட்டிக்கால்வேகமதாய்
ஓட்டம்பிடித்துக்காடுற்றதெனவேயுரைக்க
கேட்டுச்சினந்திடியின் கொச்சனைபோலேநகைத்து
மன்னவனுமுன்னிருந்த மந்திரிகளைப்பார்த்து
என்னகாணிர்தோசம் செய்தவனையென்செயலாம்
சொல்லுங்கனென்றமைக்கார் தோன்றல்பதம்பணிந்து
செல்வமிசூபுபாவுன் திருவுளத்துக்கேற்றபடி
பொல்லாதனென்றொருபேர் பூண்டானதுதவிர
வல்லோனையெங்கள் மரபெல்லாமாசபட்ச
செய்தானெனவார்த்தை செப்பார்கிறந்தாக்கிக்
கைதவனைப்பாரா திருந்தார்பின்காலருந்
தண்கமலக்கண்ணிலனல் தான்கதுவமெய்வேர்ப்ப
திங்களுகுலமன்னன் சினந்தபுலிபோலிருந்தான்
அப்போதிருவாத வூராகமகிழ்ந்து
ஒப்பில்பரிநேற்றழித்து ஊக்கவலைதீர்ந்தோமென
மதிமந்திரிக்குள்ள வலங்காரமும்புனைந்து
கதிகொடுப்பான் பொற்றாள் கருத்தோடிருத்தியன்று
யோகியரசனிருக் கைக்குவந்தார்வந்தவுடன்
போகிதனைச்செயித்த பூபாலன் தான்பார்த்து
சொல்வானாரும்பேரும் ஒன்றுமறியாமல்
நல்லவெனென்னுன்னியன்றே நல்லமைச்சுதானழித்து
கண்ணையிமைகாற்பதுபோல் கார்த்தேனிதுவரையும்
எண்ணமதைக்காட்டா திருந்தாய்மிகச்சிறந்த
வேதகுலத்திற்பிறந்தும் வேதநூலைத்தெரிந்தும்
பாதகத்தையாரால் பழக்கமிகுமுன்றனையான்
நற்றவத்தோனென்றுவெகு நன்குமதிக்குமெனக்கும்
கற்றளித்தையெல்லாம் கசடறக்காட்டிப்பசுத்தோல்
போத்தியடுபுலியின்செய்கை பூண்டாயதுமிகவும்
நேத்தியபாக்காணும் நெடுநாளபழக்கமுற்றும்
கைதவனென்னுமறக் கணக்கில்லாப்பொன்கொடுத்து
செய்யபரிகொண்டுவரச் செல்லவிடுத்தவெனது
கனத்ததிரவியம்நின் கைதொண்டிரப்பவர்க்கென்

தனத்தைக்கொடுத்தின் றடங்காட்டினோரியெல்லாம்
 சேர்த்துப்பரியாக்கிச் செவ்வையுடன்கொண்டுவந்து
 நேர்த்தியுடன் தந்தபரி நேர்மையுள்ளமுன்பரியை
 கொன்றுதிரந்தன்னைக் குடித்துச்சினந்தெழுந்து
 சென் றூரார்தன்னைச் சிதைத்துவனத்தேபுகுதல்
 கெய்தும்படிசெய்தவுனக் கேற்பனசெய்வேனாதி
 சைவனெனவும்பெருமை கொண்டாய்தன்மையினால்
 தப்பினாயென்றுதண்டக் காரர்தனையன்றைழத்து
 இப்பிரட்டன்றன்னை யிழுத்தோடியேகொடிய
 வெய்யிலில்நிறுத்தியும் மிகுந்திரவியமுஞ்சாடாய்
 கையில்வாங்கென்றான் காவலர்கள்மேலவரை
 கொண்டேகித்தீபோல் கொதிக்கின்றவெய்யிலதில்
 அண்டரெல்லாங்கண்டே யழநிறுத்தித்தண்டலர்கள்
 என்னவகைசொல்லென் றியம்பவும்புண்ணாகி
 பன்னரவம்பூண்ட பாக்கியனைத்தானினைந்து
 செப்புவார்முன்னிருவர் தேடறியதானவனே
 எப்புனியுமெப்பொருளும் எவ்வுயிர்குமானவனே
 திருநேத்திரமுடையாய் செங்கரத்தில்மானுடையாய்
 அருமையுள்ளபொற்பரிகள் அவ்விரவிலேநரியாய்
 போனதுவாமென்றே புலிபோலச்சினந்தரசன்
 மானமுளராகுமிந்த வன்காவலரைவிட்டு
 வருத்தந்தயரத்தை மாற்றாதிருந்தீரால்
 கருத்தறியாவென்னையினிக் காத்தளிப்பாராரெனவே
 வாடுவார்சிற்தை வணங்கியென்னையாண்டதெய்வம்
 தேடுமோதேடா திருக்குமோதேவர்தமைக்
 காற்கவேயாலமுண்ட கடவுளெனக்கிரங்கி
 பாற்காதிருக்குமந்தப் பண்பதுவுமேயறியேன்
 குதிரைகொள்ளக்கொடுத்த கொற்றவன்றன்பொன்னு
 மதியுங்கைக்கொண்டமத் தேவனேகாருமையா
 என்றவிருபிறப்பாளர்க கிரங்கியேயெந்தையரும்
 துன்றுமுடிமீதிருக்கும் சுத்தமுள்ளகங்கைதனை
 வாவென்றழைத்தவனின் வைகைநதியோடெழும்பி
 கோவெலாழாடவுறங் கொண்டெழுந்தமர்த்தொழும்
 வாதவூரான் தன் மனக்கவலைதீர்ப்பையென

சீதமதிசூழித் திருவாய்மலர்ந்துரைக்க
 தெய்வகங்கைக்கேட்டரனார் திவ்வியநற்றாள்பணிந்து
 சைவநெரியேபெருகும் தன்மையைப்போலேபெருகி
 வையகையிருதரையில் மட்டுமோயெவ்வகையாம
 பொய்கைகளுந்நந்தவனம் தோப்பும்பண்ணைகனும்
 சேரத்திரன்வைகை சென்றிதுத்திக் கொண்டெழும்பி
 ஐரலேனாம் அழவிலாதேவரவை
 கன்றோரெல்லாம் கலங்கிமனம்பதறி [ம்
 பண்டைநாளின்னுமுதற் பார்த்தறியோங்கேட்டறியோ
 என்றேயரசனிடத் துரைக்கக்கேட்டெழுந் து
 நன்றாயமைச்சருடன் நாடிவையகையப்பார்த்து
 கைகப்பிபொன்னுமுத்தும் தனத்தமணிப்பூந்துகிலும்
 சையோகமாழ்வையகைத் தண்ணீரிற்போட்டிதுரைப்பா
 தக்கப்புவிபுள்ளோர் தனக்குயிராமென்னுமன்னே [ன்
 இக்கோபந்திரென் றிரைஞ்சிவணங்கிவின்ருன்
 அப்போதுகங்கை யதிகமாயோங்கிடவே
 தப்புரையாங்கண்டமைச்சர் தன்னோடிதுபுகல்வான்
 தீய்வெல்லாம்போக்குஞ் சிவனாதிப்பாகம்
 மேயமீனாட்சியம்மன் என்றிடுமென்றயருக்கு
 சிறப்பாகும்பூனே முன்னிற்றுகைசெய்ததுண்டோ
 பிறப்பகற்றுமேலவர்க்கு பிசகெதுவுஞ்செய்ததுண்டோ
 வேதாகமத்தின் விதிப்படிசெய்வேள்வியதில்
 தீதாய்வந்துற்ற செயலெதுவோவன் றிபுநான்
 என்முன் னோர்தம்மால் இயற்றியதோர்தன்மதை
 செம்மையுளதாகவின்று செய்யாதிருந்ததுவோ
 தேயக்குடிபகுதிச் சென்றதைப்பின்வாங்கியதென்
 மாயமோயெந்த வகையெனச்சொல்வீரெனவே
 தென்னவனுமீதுரைக்கச் சேரமைச்சரேதுரைப்பார்
 அன்னவஸ்திரங்கொடுத்து யாதரிக்குமரசரோ
 விளங்குத்தணிசென்னி வித்தசன்மேற்பத்தியனை
 உள்மகிழ்ச்செய்தாலின் னோங்குபுனல்நீங்குமென
 என்னெண்ணம்போலே யிசைத்திரென்றேயரசன்
 நன்னயமாய்வார்த்தை நவின்னுசிறுதுதர்களாய்
 தன்னவனுக்கடுமை தானானவேதியனை

அழைத்துவரச்சொல்ல அரனடியாரைக்குறுகி
 குழைத்தமனத்தோரடுத்துகுப்பிட்டங்கேதுசொல்வார்
 மாணிலமெலாம்புகழும் மன்னழைத்தார்வாருமென
 வேனிற்குரியநிகர் வேதவருமங்குவந்தார்
 வந்தபத்தியுள்ளவரை மண்டலமெலாம்புகழும்
 கந்தனேரென்னுமிளங் காவலனுமேதுசொல்வான்
 ஒப்பற்றசர்ப்பா பரனடியார்க்குவப்ப
 செப்பமதாய்க்கொடுத்த செம்பொன்னெனதானால்
 தன்மப்பிரந்தூண்டோவத் தன்மையநியாமலுமக்
 கின்னல்செய்வதானவெனக் கேற்றவிலாமையினால்
 செய்தபிழையெல்லாம் பொறுத்தேசிவானுபவத்
 தையாவென்மீதில் அதிகத்தயவுசெய்து
 கிருபைசெய்வாய்கண்டாட் கிட்டெழும்புமோர்கடல்
 பெருகிவரும்வைகை பெருந்தியூர்கொள்ளாமல் [போல்
 அடைத்துக்காப்பீரென் றலைகடல்போற்சேனை
 படைக்கஞ்சா வீரன் பரிதாப மாயுரைக்க
 வாதலுமார்தம் மனவெறுப்பொருளிருப்பும்
 போதவிலாக்கங்கைப் பொருந்துசடையோன்பதத்தை
 மனதில்நினைத்தார் வைகையூர்கொள்ளாமல்
 சினமடங்கித்தன்செய் திருவுளங்கனிந்துருகி
 வேண்டுதலுக்கிறங்கி மெல்லவேசெல்லவையன்
 ஈண்டதுடன்வ்விடம்விட் டேகித்திருப்பொலிந்து
 வைகைக்கரையில்வந்து வாதலுமெங்கோனும்
 செய்வனவெலாமுறையே செய்தடைக்கவேனுமென்று
 முறைமுறைமுன்னின்றதிருத் தூதர்முகத்தைப்பார்த்
 அறைநிறைவாரவைகை யடைத்திடவேனுமதற்கு [அ
 நம்மூர்ச்சனங்களெல்லாம் நாடிவரவேனுமென்று
 செம்முரசுறைந்துவரச் செய்வீரெனப்புகல்
 தூதர்கனோடித் தருசாய்ப்பறைசாத்த
 பேதமினாராழில் கூடையுமண்கொட்டும்
 கொண்டுதிருவைகைக் கரைமேற்குலவையிட்டு
 அண்டர்பெருமான் அரனடியார்பால்வந்தடைந்தார்
 வந்தவர்கள்தன்னை மதித்தேதுகைசேர்த்து
 அந்தமுடனோர்குடிக்க கரைக்கோவளந்திதனை

சீக்கிரமாயடைத்தல் செய்வீரெனப்புகல
பாக்கியமாமென்றே பரிந்தடைப்பாரானார்கள்
துங்கமுளசங்குமுத்தும் தும்பிமுத்துமங்கிமுத்தும்
செங்கரும்புமுத்துமள்ளிச் சேர்ப்பார்கரையாக
அக்கரையைத்தள்ளி யடர்ந்துபுனலோங்கிடவே
சிக்கெனவேநற்றளையைத் தேடிக்கொணர்வாரும்
பரிநிறுத்துமென்பாரும் பலகையுண்டோவென்பாரும்
சரியிதுமன்னென்பாரும் சல்தியில்வாவென்பாரும்
பத்தைவெட்டுமென்பாரும் பலகையுண்டோவென்பாரு
செத்தைகளைத்தள்ளியதிற் றிண்கூடைபெய்வாரும் [ம
நிரைப்படுமகிலாரர் தன்னேநிரந்தரமாய்
கரைப்படுத்திவகையனைக் கட்டுவாருகிநிற்க
அப்போதிரிநேத்திர முடையார்க்கன்புமிக்காள்
ஓப்பற்றமாதவங்கள் உற்றமனச்செல்லி
என்னும்பெயர்கொண்ட விருநரைமூதாட்டியவள்
தன்னுணவுக்காய்பிட்ட தனைவிலைச்செய்துமிச்சம்
கொண்டுசுகசீவனஞ்செய் கோதைபங்கடையாது
கண்டரசர்தூதர் கடுகவெனக்கிங்குவந்து
பிட்டதனைக்கூலிகொண்டென் பிரிவுகரையையடைக்க
இஷ்டமுளவோர்கூலி யாளெனக்கில்லையென்ற
சென்றேகிமாலயனுர் தேடியென்றுங்காணாத
குன்றுவில்லிகோவில்வந்து சும்பிட்டிறைஞ்சிநின்று
சொல்லுவாள்நீலகண்ட சுந்தராவந்தமுள
எல்லையிலாரவிமதி யென்னுமிருநயனங்
கொண்டிலகோர்செய்கையுள தெல்லாங்குறிப்பாகக்
கண்டறிவோயென்றுயரங் காணாதவாரேதோ
ஆருடனான்சொல்வேன் அடியார்க்கெளியனெனும்
பேருடையோனென்றுன்னை பேசுநூல்பொய்யதுவோ
தாய்தந்தைதழில்லை தமருமில்லையான்றனியாள்
வேயின்றமுத்தேயென் வேண்டுதலுக்கின்றிரங்கி
அருளக்கண்பார்த்தெந்தன் அவதியதுதிராயோ
இருக்காதிற்பேனான் என்றியம்பவன்றேதான்
காலன்மார்க்கண்டன்முன் கண்டவுடனேயழைக்க
சீலமுடன்வந்தாண்ட செய்கைபோலின்னளவில்

கிழிந்ததுணியும் கிளர்தோளில்மண்கொட்டும்
 வழிந்தொழுதுகொன்றை மலர்முடிமேற்கூடையுடன்
 மேவியெனையேவல்கொள்வா ருண்டோவெனக்கூறி
 கோவில்முன்னே நின்றதிருக்கோதையருங்காணவந்தார்
 அந்தமொழிகேட்டுலகத் தன்னைமனமகிழ்ந்து
 மைந்தவெனக்கிங்காளாய் வாவென்றுரைத்திடவே
 சொல்லுவார்கூலிமுன்னே தோதாகொடுத்தாயேல்
 நல்லகரைசெய்யவின்னு நானிசைவேனென்றுரைக்க
 அப்போதென்னையரும் ஆதரவாயேதுரைப்பாள்
 ஒப்பிலாமைந்தா உனக்கருந்தபிட்டளிப்பேன்
 தின்கொண்டுபோயென்றிகழ்கரையைத்தானடைத்து
 நன்றாகவந்துவந்து நற்கூலிகொள்வையெனக் [ல்
 கேட்டிறைவன்சொல்வான் கெடுதலிலாப்பிட்டளித்தா
 நாட்டுமுனதுகரை நானடைப்பேனென்றுரைக்க
 அருந்தவத்தால்கேட்டினிதா யழித்திடும்பிட்டதனை
 கருந்துணியாவேற்றுக் கடவுளருந்தியபின்
 என்பசியைத்தீர்த்தா யினியுன்கரையதனை
 நன்குறவேசென்றடைப்பேன் நற்றாயேயின்றழித்த
 பிட்டுநன்றிந்நம்வெகு பிட்டளிக்கவேண்டுமென
 அட்டுத்துணியேற்றது நிறையவாங்கிப்பதை
 தின்றலைநீர்வைகைச் செழுங்கடையிற்சென்றுவந்து
 குன்றையமாதவத்தீர் கூதரைக்காட்டுகென்று
 அப்பயனுரைத்திடவே யன்னையருமேதுசொல்வாள்
 செய்யகரைநெட்டிற் சிறக்கவெனக்கிவ்வாக
 வந்தபங்கிதனையெந்தன் மைந்தனேதந்திரமாய்
 முந்தல்பிந்தலில்லாமல் முற்றுமடைப்பாயெனவே
 தவக்குன்றுமன்னாள் தனியகத்துக்கேகியபின்
 சிவக்கொழுந்தானந்தர் திருக்கரத்தால்கொட்டெடுத்து
 வெட்டுவார்கூடையில் மண்மேற்பிறைமுடியில்
 கட்டுவார்கும்மாடு மேற்கூடைக்கட்டுகந்து
 நடப்பாரமுர்தவைகை நதிக்கரையிலேசொறிந்து
 கடல்போலதிர்துவரும் கங்கையைபார்ப்பார்வருவார்
 வேர்ப்பாரினைப்பாரம்மன் பிட்டின்றன்னையுருசி [ர்
 பார்ப்பார்வன்னைதன்மேற்பரிந்தலியபார்வைசெய்வா

பிட்டினியதென்று பிறைசேர்முடியசைப்பார் [வார்
கெட்டுடன்குடைதனைக் கொண்டுநின்றேயாடல்செய்
மண்வெட்டிக்குப்பல்செய்வார் வாரியம்மண்ணைக்கொடு
நுண்கரையிற்பெய்வார் துவலரியவேலையினால் [போய்
காலோயந்தார்போலக் கரைமீதிருந்திடுவார்
சால்பாயெழுந்தவர்பின் னுண்டுவாரீண்டோடுவார்
சிக்கெனவேமீளத் திரும்புவாரங்கைதட்டி
கெக்கவிப்பார்பின்றவரைக் கிட்டியனைத்தேதழுவி
கட்டியனைப்பார் காவலர்தன் தூதர்வந்து
அட்டிசெய்யாதேயென் றடிக்கக்கரமெடுத்து
கெஞ்சிப்பயந்தவர்போல் கிளர்குடைமண்ணதனை
மஞ்சுபொருந்திலகும் வைகையனைமீதுபெய்வார்
மண்ணுட்டுங்குடை தட்டுவார்போல்குடைதனை
விண்மட்டும்மாற்றிற் றவரினீழந்தோடுவர்போல்
போட்டுக்கூடையெடுக்கப் பொன்னுற்றிலைகுதித்து
நாட்டஞ்சொல்லாதேகி நயமுடனக்கூடைதள்ளி
எடுத்தாக்கரையேறி சுரம்போக்கியதனில்
தொடுத்தகட்டனிழ்த்ததனை துன்னியேகொட்டுமண்ணை
கொண்டுபோய்வேற்றுப்பங்கில் கோட்டதனுடைப்பட
கண்டார்த்துத்திண்புயத்தைத் தட்டிக்கவலையிலா
அண்டர்பெருமான் அகமகிழ்ந்தின்றுடல்செய்ய
மண்டுநரைமுதாட்டி வந்துசலித்தேதுசொல்வான்
ஆருமில்லாப்பாடியெனக் கா தரவாய்வந்துகந்து
சர்பருகும்நம்பியென் செய்யபங்கடையாமல்
கோலாகலமாய்க் குதித்துள்ளையாவதை
சேலியுமன்னன் றிரல்தூநர்கண்டாக்கால்
வைவார்கண்டிப்பார் மகனையிதற்கென்ன
செய்வேனென்னுளவன்மேற் சிவனூர்தையகூர்ந்து
பெற்றதாய்போலென் பெரும்பசி தீர்த்தென்னுடைய
சுற்றம்போலிங்குலவு சுந்தரியன்பங்குதனை
சுண்டரசர்கோமான் கனமகிட்சிதானடையப்
பண்டைக்கிரட்டிப் பண்பாய்க்கரையடைப்பேன்
சந்தேகமில்லாமல் தாயேநடந்திடெனச்
சுந்தரனூர்சொல்லநல்லத் தூயமனத்தாளகத்தே

போயினுன்றே புரந்தரன்மண்கொட்டெடுத்து
வாயகன்றகூடையில் மண்வாரிப்படப்படப்பாய்
ஒடுவார்கூடையப்போட்டுளுக்காந்தெழுந்திருப்பார்
நீடுவார்தன்கரையை நேர்பார்த்தளர்ந்துசரி [ம்
ஆச்சுதுபாரென்பார் அவ்வண்ணப்பிட்டளித்ததெல்லா
போச்சுபசியாச்சுதென்ன பெரல்லாப்புவந்தாலும்
எம்மால்முடியாதென் நெழுந்துகொண்டநீளதிலே
வெம்மாசில்கூடையதை மின்புறத்துக்கேஅணையாய்
வைத்துதுயின்றார் மன்னுயிரொலம்பயின்றார்
சித்துவிளையாடலெலாநு செய்யவல்லகாலமதில்
அப்போதெழில்சே ரடலமாண்டியனான்
ஒப்பிலாவைகையுடைப் படைத்ததன்மைதனை
பார்த்துவருவோமெனப் பண்டமைச்சரோடும்
ஆர்த்துப்புனலோங்கும் மழகியவைகையடுத்து
எடுத்தகரைமெல்லாம் யிறைமகன்பார்த்துள்ளுவகை
மடுத்தவந்திபங்கதனை வந்துபார்த்தேதுசொல்வான்
இப்பங்கடைப்பா நெவனவனெங்குற்றனைன்ச்
செப்பமுளகாவலர்கள் தென்னவனார்க்கேதுரைப்பார்
தமிழ்நாட்டதிபா தரணிமன்னவரின் முதல்வா
அமிழ்தினுடன்பிறந்த அம்புலியின்தன்குலத்தோய்
பிட்டுவிறுண்ணும் பெரியநரையாளவந்திக் [து
கிட்டப்பங்குடைத்தல்செய்வே நென்றொருவனிங்குவந்
என்பேர்பதிந்துகொள்ளு மென்றவனிங்குற்றவைகை
தன்பாலடைந்தின் நடங்கரையையடைப்பான்பேரல்
கொட்டெடுத்துவெட்டியொருகூடையிற்றாக்கிக்கொண்
மட்டடங்குவெள்ளமதிற்சொறிந்துமீண்டவனுப் [ரந்து
ஆடுவான்பாடல்செய்வான் ஆகாவெனச்சிரிப்பான்
ஒடுவாநோடவன் துடன்றிரும்பியிங்குவந்து [ன்
கண்டவரைவாங்களென்பான் கைதட்டியோடுமென்பா
மண்டுபுனல்போச்சுதுங்கள் வாழ்மனையதேகுமென்பா
வாவென்றாற்போவானீ போவென்றால்வந்திடுவான் [ன்
ஆவென்றழுவான் அயர்ந்தவன்போற்கீழ்விழுவான்
பின்னுமெழுந்தோடிப் பிலமாய்மண்வெட்டியங்கே
பன்னப்பிடித்துவெட்டிப் பாங்குளக்கூடைபெய்து

ருசு மாணிக்கவாசகர் அம்மாளை

தூக்குவான்பாரமெத்த தோணுதென்னபாதிமண்ணைப்
 போக்கிப்பின் தூக்கிவரும் பொன்னுற்றிலேசொரிவான்
 அடைபட்டதென்றே யகமகிழ்வனண்டமதில்
 தடைபட்டினியோங்காத் தன்மலராக்கொன்றைமர
 நீளலிலேமாறாத நித்திரைகொள்கின்றேனென
 சோழன்றனைவென்றோன் தூதர்மனைப்பார்த்துரைப்பா
 அந்தமிகுந்த அணையடைத்தல்செய்யாத [ண்
 மந்தன்றனைநேர் வரவழைப்பீரென்றுரைக்க
 தூதர்களோடி துளிர்நிறைந்தகொன்றைமரத்
 தேதமற்றநீள வினிதியங்குமேலவனைத்
 தட்டினாரன்றே தனிமுதல்வன்றான்விழித்து
 மட்டில்லாப்பயந்தவ ரெனக்கைகால்நடுங்கி
 யெழுந்துநின்றூர்தம்மை யிழுத்தோடிக்கொண்டுவந்து
 செழுங்கமலத்தாள் வசிக்குதென்னவன்முன்னிட்டார்
 பார்த்தாசர்க்கோபான் பழிசொல்புலிபோற்சினந்து
 மாத்துயர்ந்தசெம்பொன் மயங்கொள்பிரம்பெடுத்து
 ஆதியந்தமில்லா தரும்பொருளுமாகியெங்குஞ்
 சோதிமயமான சுந்தரனூர்தன்முதுகில்
 வீசியடித்தானவ் வேதியனாங்கமது
 கூசிமறைந்தார் கோவுலகெலாம்நிறைந்தார்
 ஆதிபகவன்மேல் அடிபட்டதுஞான
 நீதிமுகில்மேலும்வன் னேரிழையார்தன்மேலும்
 மதிமந்திரிகள்மேலும் மலைந்துபொருவார்மேலும்
 சதிதவறாதமடவார் தன்மேலுமாடவர்கள்
 மேலுமயன்மேலுமான் மேலுமிந்திரன்மேலும்
 மாலதனைவெல்லும் மறவோர்மேல்மதிமேலும்
 பகலவன்றன்மேலும் மலைமேலும்பாற்றாங்கும்
 சுகமேலமரர்மேலுந் தன்கடலின்றன்மேலும்
 மாதவத்தாராகு திருவாதவூரர்மேலும்
 போதவடிபட்டேமெய்ப் புண்ணுகியண்ணலடி
 பட்டாரோவென்பாடு பட்டாரோவென்றுருகி
 மட்டாருந்தாரார் மயங்கியழுதேதுரைப்பார்
 வெய்யனென்பவத்தை வேரறுத்தாள்கொண்டமுதல்
 அய்யர்வந்தோர்கூலியா ளென்னவடிபட்டாரோ

தனக்குவமையில்லாச் சடாதானுக்கேயிரங்கி
 மனக்கவலையுற்றே மனஞ்சுழலவ்வேனையிலே
 திருத்தாதரோடிச் சிவபெருமான்செய்தியெல்லாம்
 விரித்துரைக்கக்கேட்டினிய வேதவருந்தூதர்களைப்
 பார்த்துச்சிவனார் பரிவுடனேமண்சுமந்த
 நேர்த்தியுளவின் கரையென் நேராகக்காட்டுமெனப்
 பாங்குளவின் தூதர்களால் காட்டப்பரிந்துசென்று
 திங்குளவென்றனைத் திருத்தியாள் கொண்டவனே
 எங்குற்றியென்பா ரிறைஞ்சுவார்கீழ்விழுவார்
 புங்கமிருநீறுபடும் பொன்மேனிபாதிக்கொண்டாள்
 பிரம்படிக்கொண்டங்கமது புண்ணுகிநொந்தாளோ
 காமுண்டோன்மண்சுமக்கக்கண்டினியசெஞ்சடைவாழ்
 கங்கையாள் செங்கமலோன் கானரியமின்சிரத்தில்
 பங்கமிகுமன்னேரப் பார்த்துமிருந்தாளோ
 மாலயனுந்தன்பிறவி மாற்றப்பலகாலும்
 கோலமுடன்பூசைசெய்ய கொண்டதிருவின்மலரோ
 ஆரியசெழுஞ்சடையோ வம்மதியோயாயிரவாய்
 வரியரவின் றன்படமோ மண்சுமக்குஞ்சம்மாடு
 பஞ்சவன்முன்னாகப் பரிசெலுத்தக்கண்டினிய
 மஞ்சபெறும்பீதாம்பர முதல்வாம்பரியில்
 திருச்சவுக்காலேற்ற திகம்பரம்பரம்பரம்
 மருக்கமழுஞ்செஞ்சடையில் மண்ணேறுந்தன்மைதனை
 யோசிக்கவென்றால்வந் துற்றதெனவெண்ணிமனங்
 கூசித்தவிக்குதெந்தன் கோலேயெனவழுவார்
 தேவர்களுந்தேவர்க் கரசுந்திருமாலும்
 ஆவலுடனயனும் அடுமைத்தொழில்புரிய
 பெற்றவாவென்னிமித்தம் பிட்டதனையேகூலிகொண்டு
 வற்றாதவைகைதனை யணையடைக்கவந்தீரோ
 கொன்றைச்சடையானோர் கூலியாளாகவந்து
 சென்றகோலங்காணச் செய்ததிருமாதவத்தோர்
 தேவகங்கையென்றே சிறந்தவைகையின்கறையில்
 ஆவலுடனின்றே யணையடைக்குமானவரோ
 வாடாணைச்செயித்த மன்னனோவன்றியம்பின்
 தேனாற்பொழில்குழ் திருமதுரைத்தென்னகரில்

ருக் மாணிக்கவாசகர் ஆம்மானே.

இருப்பவரோபிட்டினிதாய் இட்டவளோவென்றமுதார்
 பருப்பதராசன்குமரிப் பாங்கானடியேமறவார்
 இன்னவிதமாக இரக்கமுற்றிருக்கவைகை
 துன்னுதிரையாறுந் தொலையவடிந்தவுடன்
 பாண்டியவிகெல்லாம் பகவன்செயலாமெனவே
 ஈண்டலுடன்சென்றங் கிருந்ததிருவாத
 ளுரார்தம்பால்வந்து உருகிமனமகிழ்ந்து
 ஆரலுங்கானற் கரியபதத்தைப்பணிந்து
 செப்புவான்மெய்யர் திருக்குலத்திலேபிறந்து
 எப்புயியுமோங்க யெனக்கமைச்சனாகவந்து
 முந்துவேதப்பரிமேல் முன்னோனேக்காட்டியெந்தன்
 பந்தமாக்கிருபை பன்னியநல்லுத்தமனே
 விண்டயன்கீழ்மேல்த்தேடி மேவாதரும்பொருளை
 கண்டுமறியாதென் கையாலழுக்கடைந்து
 வஸ்திரத்தையண்டர்கொள வள்ளறனக்கேகொடுத்து
 புத்தியற்றநாயேன் புரைகொண்டேனென்றுரைத்து
 செஞ்சடையிலிந்து தரித்ததிருநேத்திரனை
 மஞ்சபரிக்காளாக்கும் மாமுனியென்றோராமல்
 திவினைக்குக்காரணமாந் திரவியத்தையேவிரும்பி
 பாவிசற்றுமெண்ணாமல் பண்ணினேனிப்பிழையை
 எல்லாம்பொறுத்தே யிரட்சிப்பிரென்றுரைத்தே
 தொல்புவியைக்காதாயான் தொண்டுசெய்வேனென்று
 யென்றுமுக்கண்ணன் யிருதாள்மறவாதார் [ரைக்க
 தென்றிசையைபாளுந் திறல்வேந்தனைநோக்கி
 இவ்வுலகழித்ததொக்கும் யின்னுன்மனமகிழ்ந்து
 செவ்வியுருந்தெய்வத் திருப்பெருந்துறைக்கேக
 வாக்களிப்பாயென்று மறையோருரைத்திடவே
 ஆக்கம்புகுங்கோளரசன் மனமதுரைந்துருகி
 மன்னுள்நடனத்தான் மலரடிசேர்ந்தின்புறுவேரர்க்
 கென்னும்பொருள்விழைவ தில்லவாமென்றுரைத்து
 அவப்பொழுதுபோக் காதறவோர்பதம்போற்றி
 சிவத்தைமுதையுண்ணுந் திறவீர்திருவுளத்துக்
 கெற்பனவேசெய்கவெனப் பாண்டிநாடுடையோன்
 செய்நதயுளசேனையுடன் சேர்ந்தங்குனிதாகச்

சென்றான் நவோர் திகளமைச்சுக்கோலமதை
கொன்றார் திருவருளைக் கொண்டாரினிமதுரை
ஆனவாயன்ன னடிவணங்கியண்டர்புகழ்
சிலமுள்ளதெய்வத் திருப்பெருந்துறைக்கேக
மனதில்லினேந்தே மயக்கமுறுஞ்சிந்தையர்போல்
தவனிமபெண்டாசை யில்லாத் தனித்தேதி
அஞ்ஞானம்போக்தியருள் கொடுத்தோனார்நோக்கி
மெஞ்ஞானங்கொளவார்கல் வேகமுள்ளகாற்றெனவும்
தடைப்பட்டகன் ததனைத் தான்தேடும்ஆவெனவும்
மடைக்கஞ்சாவெள்ளம் மெனவும்வழிகடந்து
தேனாற்பொழில்கட் டிருமலைகள் காடுகளும்
மானார்கரத்தனன்பன் மாவழியெல்லாகடந்து
பெருந்துரையிலெய்திப் பிறப்பருத்தோரைக்கலந்து
மருந்தெனவிஷத்தையுண்ட வழளலடியேவனாங்கி
பர்தவியையெல்லாம் பறக்கடித்தாய்போற்றியென்பார்
சொந்தமதாயென்றனையாள் துய்யோனே போற்றியென்
மாலயனுங்காண வடிவுகந்தோயான்காணச் [பார்
சிலமுடன்வந்தெனையாள் தேவனேபோற்றியென்பார்
மீனவனும்வந்த வினையாவுமேகெடுத்துள்
மேனிவியபாதாலரிற் சேர்த்தோய்போற்றியென்பார்
பழுதில்லாமாதவத்து பண்புளவந்திக்க ளாய்
வழிதியடி யேற்ற மகாதேவாபோற்றியென்பார்
பாதஞ்சொசேத்திப் பணிந்துருகிமேலவனை
நாதனிருக்குர்தூலத் தொட்டெடுத்துண்ணுதலில்
நீற்றைப்புனைந்தறிவு நிற்கவருள்பார்வைசெய்த
வீற்றிருந்தார்கன்மமெனும் வீட்டையகலக்கடந்தார்
அப்போதெழில்சே ரென்னப்பன்மனபகிழ்ந்து
செப்புங்கைலையெனச் செய்தாருமாலையத்தை
நின்மன துக்கேற்பனவாய் நியமியெனவேயுரைக்க
தன்செய்தமாத்றும் தலைவரவர்க்கிசைந்து
கம்மியர்கன் தன்னை யழைத்தேக்கனகமட்டும்
வம்முமலையென்ன வெழிலுறுநற்கோபுரமும்
மண்டபமுஞ்சுற்று மதினும்மலர்வனமும்
கண்டரனான்பர் களிகூர்ந்திதையமதில்

௫௮ மாணிக்கவாசகர் அம்மாளை.

தங்கீமத்தாடிமன்று ளாடி தனக்குவப்ப
 சிங்காரத்தூபதீபக் கால்சிறப்பாக
 செய்தார்வினையகலச் செய்தாந்திருத்தானைப்
 பொய்யாத்துணையாக்கொள் புண்ணியருமண்ணலடி
 போற்றியறவோர் புடைசூழ்ந்தினிதிருக்க
 ஆற்றையணிசெஞ்சடையோன் அடியார்முகம்பார்த்து
 எம்முருவுங்காண வெழில்லைமாநகரார்
 தம்மனதிற்கொண்டு தயங்குகின்றதலினால்
 வாழ்ந்திங்கிருமி நெனவுரைக்கமாதவத்தோர்
 சூழ்ந்திங்கினியபல தோத்திரமெல்லாமுரைக்க
 இனியாங்கனின்றே யிருப்பதரிதென்றுரைத்து
 கனிவாய்திறந்தேவரைக் கைவிட்டையோவெனவே
 பரிந்தழுவார்தம்மேற் பரமனருள்கூர்ந்து
 வருந்தலொழித்து மணியார்குருந்தடிக்கீழ்
 தெய்வபீ - மைத்தென் றிருவுருவமாயுவந்து
 சைவநெறியும் பயிரதனைத்தற்கார்க்கும்
 நன்மையெல்லாங்கொண்ட திந்தப் பொய்கையிதனமுவே
 தோன் றுந்தழவில் விழத்தோன்றுமெமதிடப்பால்
 மான்றோன் றவெள்விடையின்வந்துகார்ப்போமெனவே
 நற்றவத்தோர்சூழ்ந்துவர நஞ்சுண்டகண்டனவர்
 பொற்பதியைநாடிப் புறப்பட்டாசங்கறவோர்
 தங்காமயக்கமுற்றே தாயகன்றபிள்ளையென
 பூங்கனலைப்போற்றிநின்றார் போயினர்காணம்மாளை
 அப்போதெழில்சேர மன்வாதவூராய்
 மேய்ப்பாயெழுந்தன்பிறை மிலைந்தோன்றன்பிறகே
 போயினார்கண்டப் புனத்திலோர்கொன்றைமர
 மேயினான்னிழுவில் வீற்றிருக்கலுற்றார்காண்
 பின் துடர்ந்தோர்சென்றே பெரியோனிடத்தில்வந்து
 மென்பதத்திறுழ்ந்துகண்ணீர் விழவன்றிரஞ்சிநின் னு
 தவத்தோரைக்கண்டினிய தன்மையுடனேபரஞ்
 சிவனருகில்வைத்திதனைச் செப்புவாரெப்புவிக்ஞர்
 தெய்வமையெயாக்கும் திருப்பெருந்துறையதனில்
 சைவநெறியேபெருகுந் தன்மையைப்போலேபெருத்து
 அண்டத்திலுங்காணும் அப்புறத்திலுந்தோணும்

எண்டிசையுமேகுழர் திலங்குங்குருந்துலவு
 சேத்திரத்திலவந்த தெமதடியார்வல்வினையை
 நீத்தானாவந்து வசிப்போம்நெடியோன்கைச்
 சங்கல்லால்வாய்ந்த தனிப்பல்லியமுதவா
 தங்கமிசுமாதவத்தோய் யாதாமெனக்கேட்பாய்
 என்னெனிலோசை யடங்குமிடமன்றியெழில்
 மின்னேரினையாள்யென் மேனிதனிப்பாதிக்கொண்டான்
 நாணக்கனவினிய நடனம்புரிதலாலுங்
 கோணலிலாமணத்தோய் கூறினெனென்றுரைத்து
 புட்கரமளவுகின்ற பொற்குருந்தினம்முடைய
 ரிட்களங்கபாதமதை நேசித்துறுதிகொண்டு
 வாழ்வாயம்மாதவத்தோர் வாழுகாளுள்ளமட்டும்
 தாழ்வில்லாவித்தீர்த்தம் தன்னிலெழுந்தோங்குமழல்
 கண்டறவோர்தியிற் குதிக்கநீகண்டவுடன்
 விண்டமிலோங்கி விளங்குங்குருந்ததனை
 நாடித்துதித்தன் நகரைவிட்டுச்சீக்கிரமாய்
 தேடியுத்தரகோச மங்கையெனுமூர்புகுந்து
 சித்தியெட்டுமேயடைந்து தெய்வீகமாயிவளன்
 சுத்தியுள்ளலிங்கத் துங்கவடிவாயிருக்கும்
 நம்முடையநற்றவங்கள் தன்னின்மேற்சொல்தலங்கள்
 தம்மைவணங்கத் தயங்குவடிவேகாணக்
 கூட்டுவோமென்றேகிக் கழுக்குன்றநற்றவத்தை
 தேட்டமுடன்கண்டிறைஞ்சிதிரும்பியித்தலத்திலவந்து
 சிதம்பரத்துக்குப்போய்ப் புத்தரிகல்செய்தெமது
 பாதமாஞ்சாயுச்சியம் பதவிபெறுவாயெனவுஞ்
 சொல்லிக்குளவி யெடுத்தபுலித்தோல்விடத்தில்
 ஆல்லாமிவ்வேறோரிடத்தில் கைக்கவவ்வுருவம்
 மாறிக்குளவி வடிவானதன்மையைப்போல்
 ஈறிலாவித்தலத்தி லின்றுனக்குபதேசம்
 பண்ணினோமேலாம் பதவிபெறுதற்கிடமாய்
 எண்ணிறந்துகங்கண் டெழிற்கைலைமாநகரில்
 பாம்பும்புலியும் பதஞ்சேனித்தின்புறவே
 காம்புறழ்கோளெம்மையுங் கண்டுள்ளம்நாணிடைவே
 திருடனஞ்செய்குவமற் றின்னமமுமேதென்னில்

அரியசிநுட்டிதிதி யனுக்கிரகஞ்சங்கராஞ்
 சொல்லியதிரோபவத்தோடு அபஞ்சகிர்த்தியத்தை
 அல்லும்பகலும் நடத்துவதாமன்றியும்முன்
 சென்மபவத்தனையைச் சென்றயுத்துஞ்சத்தமுள்
 நன்மைகொடுத்துக்காக்கும் நற்றலமேயத்தலமாம்
 மாலயனுமிந்திரனும் மற்றுமுள்ளதேவர்களும்
 சீலமிகுபாம்பு புலியுந்திருப்பொலிந்து
 நல்லதில்லைமூவா யிரருந்தினம்நாடும்
 எல்லையுளதா மினியகைலைப்பதியில்
 சென்றுசெதளிவாயென் றிருத்தாள் வணங்கிநின் று
 நன்மெடுத்தத்தீதுதள்ளும் நற்றவர்க்குநெற்றியினில்
 நீறணிந்துநில்லுமென நில்லாதுபின் னுடற
 ஆரணிந்தோன்காணு தகன்றோனகன்றவுடன்
 ஊண்னெனவெருண்டே தொழுதகைசிரசேற்றி
 எண்ணரியவன்பருடன் கலந்தெழில்மிகுந்த
 குருந்தடியிற்றெய்வநிகர் கொள்ளப்பீடமமைத்து
 கருந்தடங்கண்மாதுபங்கன் கமலமலத்தாள்வகுத்து
 பன்மலர்கொண்டர்ச்சித்து பத்தியுடனேவணங்கி
 சென்மபவத்திற்குந் திறத்தோரிடப்புறத்தில்
 பெண்ணேந்துவோன் நண்பிலாதம்மேற்பாடுகினும்
 கண்ணருள்செய்தெப்பொழுதுங் காப்பாற்றுமாமென
 திருநமச்சிவாயம்வாழ் கென்னுஞ்சீர்வாய்ந்தெடுத்து
 மருவிலாஞானத்திரு வாசகமாமதனை
 பாடியேசின்னாப் பதியதலிலேவசித்து
 வாடியிகுமாத வருடன்வாழன் னானில்
 கங்காதன்பாதம் கண்டதிருமாதவத்தோர்
 சிங்காரப்பொய்கையதில் சென்றுலவுமக்கினியைக்
 கண்டறிவோரெல்லாம் கருத்திலேந்தெழுத்தையுன்னி
 வன்றமிழாரன்றிமற்ற மாதவரெல்லாமழலிற்
 குதித்தாராண்விடைமேற் கொண்டமேதோனாவருகிற்
 யுதித்தமராபூமாரித்தூவி வணங்கந்தரத்தில்
 எழுந்தருளும்போதங் கினிமையுடனேபணிந்து
 செழுந்தழலில்வீழ்ந்தோர் சிவகணமாய்ச்சென்றடிக்கீழ்
 தாங்கினாராகத் தலிமுதல்வனேதுரைப்பார்

உங்கனையேன்பின்னே யுடன்கூட்டாதேகியதும்
 செங்கழுநீரோடையதிற் சென்னிறமதாகவளர்
 ஏங்கியழச்செய்தே யதில்முழுகச்செய்ததுவும்
 என்னதுவாமென்றால் யிருந்திருவாதவூரான்
 தன்னவனைக்கொண்டுதில்லை தன்னில்வரும்புத்தர்களை
 வெல்லநினைந்தவனை விட்டுநாமேகுகையில்
 அல்லல்ப்படுவானென் றருகிருக்கநின்றவரை
 வைத்தேகினோம்பின்னும் மானிடவடிவுகந்த
 எத்தேவனானாலும் யெய்துமலர்வாசனைகள்
 ஆனதாலம்மலரா ரரியதிர்ந்தந்தனிலே
 மானல்சொல்லக்கூடாத அக்கினியையுண்டுபண்ணி
 பொய்யாகத்தோன்றும் உடம்பதனைப்போக்கிவித்து
 மெய்யாகுமிவ்வுடம்பை மெவ்வளித்தோமெனவே
 யென்றுரைபகந்துகண நாதரெங்குமேநெருங்க
 மன்றுகைலைமலைக்கே மறைந்தாரப்போது
 திருவாசகதமிழைச் செப்புவார்வேரேது
 மருவார்ந்தகொன்றை மரநிழலிலேயிருந்து
 சிவபோகஞ்செய்தடியார் தீயிற்புகுந்தவிதம்
 பவமகற்றிடைவிடைமேற் சென்றுவந்தபாங்குதவும்
 முன்புதமக்காகுமுறு வெய்திமுன்னவன்றான்
 அன்போடிறைஞ்சியதும் அழகுபொருந்தில்லையிங்
 தெய்வச்சபையடைந் திருநேத்திரனடியில்
 ஆய்யமறவாழ்வடைய தெல்லாமறிந்தவரும்
 செங்கைகுவித்தார்விழிநீர் சிந்தினாரங்குவந்து
 எங்கனொளித்தாயெனக் கின்பந்தந்தாண்டாய்
 என்றமூவாரிக்கரையில் எந்தைவிடைமீதேறி
 நின்றதலமித்தலமோ வென்றுநிலத்திற்படிய
 வீழ்வாரெழுவாராம் மென்குருந்தின்மன்னுகழல்
 தாழ்வார்பிறவி தமிழ்க்குருந்திருச்சதகம்
 மெய்தானரும்பி யெனப்பாவிடையேறும்
 அய்யனரைத்தருளும் அத்திரத்தையுற்றரிந்து
 சைவநெறியும் அஞ்செழுத்துந்தழைத்தோங்க
 செய்துந்தவராச தீரனெனவிளங்க
 ஆகுதருமன லெட்டதுவுமேநடத்தி

வாஞ்சேர்மாறனெனில் வாய்ந்தோன்பதிபரிதி
 தெற்குவடக்கானுந் தென்கடல்நீர்போனானுந்
 சொற்குன்றாவன்வால் தொடுகடல்சூழ்சாலயதில்
 நீக்கமறவெங்கும் நிறைந்தமனுபேரைச்
 காக்குஞ்சிலாகடியவான் கவிசொல்லடைக்கலமான்
 தாசன் தனக்கினிய தனந்தந்திரும்மிலும்
 மாசற்றவிடுதவி மாணிலமெல்லாங்கார்த்து
 தேனூர்தகொன்றைத் திருமுடியோன்பொற்சுழுவில்
 ரானாமலர்தூவி நாட்டுமைந்தெழுத்தையுண்ணி
 எவ்வுலகுங்கார்த்தருளும் ஈசனருந்தோழனென
 செவ்வையுளநன்மதிகொள் செல்வருடன்சேர்ந்து
 சும்பிட்டிறைஞ்சியுமே குற்றமற்றசுப்பிரமண்ணியர்
 தம்பிரான்சாயிபுகழ் தங்குந்திருநகரைக்
 காக்குஞ்சிவனுரையும் காரார்குருந்ததனை
 வாக்குமனமுமொன்று மறையொர்பணிந்தெழுந்து
 சென்றுத்தரகோச மங்கையெனுழர்புகுந்
 குன்றையகோயிலெய்தக் குற்றமில்லாதேயடிமை
 கொன்றோன் திருவுருவைக் காணுராய்க்கொன்மயக்கம்
 சுண்டரனூர்தன்னுருவைக் காட்டக்கணிந்துருதி
 தன்னிகரான்கழலைத் தான்வணங்கித்தானவன்முன்
 சொன்னதலமெல்லாம் தொழுதேத்திப்பின்னுமவர்
 திருவிடமருதூரிற் சென்றுகொழுந்தி
 மருவிகர்தவாரூர் வணங்கிச்சீர்காழியிற்போய்
 தொல்லைவினையுடையார் தொழுதிதைஞ்சினுல்வினையை
 வெல்லுதவமென்றே விருப்பமுடனேசிலநாள்
 தங்கியிருந்ததலத்தைத் தான்வணங்கிப்பாங்கதுசேர்
 னுங்கக்கழுக்குன்றமதைத்தொழுகவுத்தரத்திசைபோய்
 மணிமுத்தாமாந்திருந் அன்னனிருத்தாசலத்தைப்
 பணிந்துதிருவெண்ணைநல் லூரிந்தேர்ந்ததைப்பணிந்து
 அன்னகரகன்முதிரு அண்ணாமலைக்குவந்து
 நன்மைதருமலையும் நாடுமருணாகிரியும்
 வணங்கித்துதித்தேவி வன்காஞ்சிமாநகரில்
 கணங்கொன்மணிகுயிற்றிக் கதிர்விடுமவ்வாலயத்தை
 பணிந்தன்னைகர்கடந்துப் பயனடையத்தேவர்கள்முன்

அணிபணிபாய்நின்று தொழுமச்சேத்திரமான்
 திருக்கழுக்குன்றமெனுந் தெய்வீகமாமருந்தை
 முருந்தின்முறல்மடவார் மோகவலைசிக்காமல்
 ஞானவாளாலறுத்த நாயகருமத்தலத்தில்
 தேன்வாவின்மலராற் செய்யபந்தனைப்போற்றி
 சின்னாள்வசித்துப்பின் தேசத்தலங்களுள் துங்
 கன்னல்ரசமெண்ணைருகிக் காட்டுமந்திகள்பலவும்
 ஒருங்குடைந்தேத்திப்பணிந்துநெடியதில்லைமாநகரைச்
 சாருமணமுள்ளார் தனித்தேகுமவ்வழியில்
 இருமருங்குங்கொன்றைமலர் தும்பருவகெனநிற்க
 அருந்தமிழிளின்சொற்போல் அளிமுரண்டுபண்பாட்க்
 கேட்டினியபாடர்கட் கிளர்கரத்தநியத்தைக்
 காட்டுமவர்போற்சிறந்த காந்தண்மலர்மலரை
 சிவஞானமில்லாச் சிறியோர்கொள்வேடமென
 அவங்கொண்டழகுயர்ந்த வாழுருக்குமேநெருங்க
 பள்ளம்படர்புனல்போற் கண்பிலர்கள் தம்முடைய
 கள்வமனம்போற் கண்பிலர்கள் தம்முடைய
 பக்கத்தினின்றொளிரும் கமுகமாங்கள்பலவும்
 தக்கபடிகாலசைக்குஞ் சாமரைகளாகிசிற்க
 மாந்தளிரைக்கோதுகின்ற வண்ணக்குயில்கள்பலவும்
 ஆர்த்தல்கின்னமூதுவர்க ளாகவன்புடந்தேவர்
 தூவுமலரென்னமலர் தூவுஞ்சண்பகச்சோலை
 காவும்பலவளஞ்சேர் காவுங்கடந்தேகி
 உயர்ச்சிபொருந்துமெயி லுயர்கோபுரநிரையும்
 விபன்மாளிகைபலவும் மிளிர்கும்பங்கள்பலவும்
 கண்டழகுசெய்வதனைக் கண்டுளமகிழ்ந்தவரும்
 ஆண்டாயனமரரே வாணிகொள்புலியூரில்
 சென்றாவேதத்தொனியுந் தேவர்தொழுமத்தொனியும்
 பொன்றாகித்தொனியும் பொற்பல்லியத்தொனியும்
 அந்தனர்கள்சொல்லாக மத்தொனியுமந்த நிலாச்
 செந்தமிழோ துந்தொனியும்சேர்ந்துகடல்போல்முழங்க
 கேட்டினிமையாயவருள் கிளர்தெருவெல்லங்கடந்து
 நீட்டமுடையமலை நேர்கோபுரவாயில்
 தன்னுட்புகுந்து தனிச்சிறசபையதனை

கூச மாணிக்கவாசகர் அம்மானே.

பொன்பெண்டவனி விழைவில்லார்புனிதமதாய்
கண்டதொழுதேத்தி யண்டர்க்காகவிடமதனை
உண்டுகாத்தாண்டுமுயர் மார்க்கண்டேயருக்காய்க்
காலன்றையுதைத்தக் கஞ்சமலர்ப்பாதமதை
கண்டேனெனக்கண்ட பத்துங்கனிந்துரைத்து
குன்றாக்கதியுதவுங் கோலவடிவுஞ்சிறந்த
மன்றினிலுங்களங்க மாற்றமனுபூதியிலும்
புத்தினைச்செலுத்திப் புகழ்செயலிலாதவராய்
சித்திரம்போலரனார் சிவனாடியவரும்
கைகாலசையாமல் கண்ணோடுமையாமல்
செய்காரியமலரைத் தெரியாமெய்காவலர்கள்
அய்யோவீம்மாதவனா ராரோவெனவிரங்கி
பொய்யாதமாமறையீர் போங்காண்வெளியிலென்றார்
அப்போதுவாதலு ராளியதுகேளராய்
ஒப்பிலாவிடத்துற்ற வெளியின்றான்மூழ்கி
தேகமறந்தே திருத்தம்பமென்னநிற்க
வேகமுள்ளமெய்காவலர்கள் பின்னுமேவதுசொல்வார்
போவென்னப்போகான் பொருளுரையான்பித்தனிவன்
ஆமெனமெய்காவலர்கள் அஞ்சிமெவ்வேகையதில்
உடல்விட்டேகுமுயிர்வந் துற்றதெனவேகொடிய
விடமுன்றோன்றன்னடியரும் விழித்துக்கைகூப்பி
சங்கராகெங்கா தராசம்புவேயரவத்
துங்காபரனாகுநதி முடிவேமதிசேற்
செஞ்சடையாபோற்றியென சிந்தித்தேசுற்சபையைக்
கஞ்சமுகத்தையர் கடுகிவலமாகவந்து
முன்னவன்றானைப்பணிந் தம்மூர்த்திதனக்குரிய
கன்னல்மொழியாளுமைதன் கஞ்சமலர்த்தாள்வணங்கி
அக்கோளிலன்மேல் பாலமர்ந்ததிருப்புவியூர்
சிக்கெனவேசென்ற சிவன்றாள்வணங்கியபின்
நாகீச்சரம்புகுந்தன் நாதனடியைத்துதித்து
ஏகத்திலேமூலா யிரவாழப்புவியூர்
வீதியிற்போகும்போது மேனாட்டமூர்தமதில்
கோதிலமூர்தமெனக் கூறுதிருவாசகத்தைப்
பாடியேகும்போது பலவளஞ்சேரத்தெருவில்

கூடிச்சிலகன்னியர்கள் கோமான் தனக்குவந்த
 பொற்சன்னமன்றிடித்தல் போலப்பொற்சன்னமோ
 நற்சோலைதன்னில்வினா யாடும்பெண்களால்நின்ற [அ
 வார்த்தைதிருப்பொன்னாசல் வண்டிருப்பூவல்லியென்
 சேர்த்துப்பண்பாடிமற்றோர் சிறுபெண்டனையின்றான்
 தன்னையழைக்கத் தவமுனிவர்தான்கேட்டு
 அன்னைப்பத்துப்பாடியும் வண்டார்த்தேசத்தங்கேட்டு
 அவப்பொழுதுபோக்கா தனிகாளினிமையுறச்
 சிவக்கொழுந்தைப்பாடுமெனச் செப்பிக்கோத்தும்பி
 பாடியபூஞ்சோலையின்ப பண்புளமானின்குயிலே
 நாடியெனையாண்டதிரு நாயகனைவாவெனவே
 கூவாய்குயிலேயெனக் குயில்பத்துமுரைத்து
 பூவார்பொழில்சூழ் பொற்கிளிகாள்சிக்கெனவே
 மாலயனுங்காண வடிவோன்திருநாமம்
 சீலமுடன்செப்புமெனச் செய்தசாங்கமுரைத்து
 மன்னிடைவந்தெந்தனையாள் மகாதேவனல்லாது
 நன்னுமொருதெய்வமதை நாடேனெனப்புகன்று
 அன்னகரதன்புறத் தரியபன்னசாலைசெய்ய
 பொன்னகராமென்னப் யுகுந்தினியமாதவரும்
 அன்னைபிதாவைப்போ லரிவையுடன் வந்தாண்ட
 தன்னவன்றாள்வணங்கித் தானிருந்தாராகவிப்பால்
 கங்காதரன்பாதங் கண்டதொருமந்தவத்தோன்
 துங்கச்சமுத்திரஞ்சூழ் தொல்புவியெல்லாம்பார்க்கும்
 ஆசையுடையோன யருஞ்சோழநாடடைந்து
 மாசகந்துந்தில்லை மணிமன்றதைவணங்கி
 சென்றிழதேசத் திருவளத்தைப்பார்ப்போனாய்
 பின்றாள்சடையோன் பிரியமுடனன்னகரில்
 வந்திருந்தெழுந்தோரும் மற்றதிறநங்குந்தோலும்
 எந்தைவாழ்தில்லைநக ரெக்காலமும்வாழ்க
 வாழ்கவென்றுரைபகர்ந்து யருந்தார்வளங்களது
 தாழ்வில்லுராரறிந்து தார்வேந்தனுக்குரைப்பார்
 ஒருத்தனாய்வந்தெம் முயர்நகர்க்குள்ளேயிருந்து
 வருத்தமில்லாகிப் பவிவாங்கிப்பொசிப்பதெவன்
 கண்டத்தில்ருத்திராட்சங் கரத்தில்திருக்கடுக்கன்

கூக மாணிக்கவாசகர் அம்மாளை.

வண்டமிழின்சொற்போல் வளர்கைலைவாழ்கவென்று
 சொல்லுகிறுனென்றவரும் சொல்லவிராசன்கேட்டு
 நல்லதவனைப்பார்ப்போம் நாடியதைத்தாருமென
 செய்யதிருநீறணிவார் செப்புவார்வைப்பனைய
 அய்யமெடுத்துண்ணும் எனக்குமரசனிடம்
 என்னகாண்வேலையங்கே என்றூர்பெரியவரும்
 அன்னபோதத்தூதர் அய்யர்முகத்தைப்பார்த்து
 சொல்லுவார்மெய்யாகச் சொல்லாகமத்தின்வழி
 செல்கின்றிழையதிற் சேர்ந்துவாமெல்லோர்க்கும்
 மாதாவென்றே வழத்துமரசனிடம்
 வேதப்பொருளேவா வென்றுரைக்கவேயெழுந்து
 சென்றேயரசனிடம் செம்மாதவத்தோனும்
 என்றும்பொன்னம்பலம்வாழ் தென்னவரைத்தந்திருந்
 அப்போதரச னருகிருந்தோரைப்பார்த்து [தார்
 செப்பியபொன்னம்பலம் தென்னவதுசெப்பிமென
 மாதவருஞ்சொல்வார் வளர்சோழமண்டலத்தை
 போதரெட்சித்தானும் பூபதியாஞ்சோழனவன்
 தன்னாட்டினிய தவங்களேகமதில்
 மன்னசிதம்பரமாமென்றோர்தலமதனைப்
 பண்டுதில்லையென்றே பகர்வார்பரமன்முதற்
 கண்டதலம்பூமிமத்தி காணுதல்மாமதனிற்
 சிற்சபையில்நின்றினிய தேவிகளிப்படைய
 சொற்கினியவாடல்செய்தான் சுந்தரனெமந்தையரும்
 மனுச்சக்கரவர்த்திகன் மாவிரண்ணியவன்மனுக்கு
 தனுக்கொண்டிருந்தகுட்ட நேரையத்தவிழ்த்ததுமேல்
 செய்ததவயில்லாத தீர்த்தந்தனில்மூழ்கில்
 எய்துபலனெம்மால் இயம்பரியதானதுவாம்
 பாரச்சடையான் பதந்துதியாதவுடலும்
 ஈரமிலாமனங்கொண் டிருக்குங்கொடியவரும்
 ஒருக்காற்சிதம்பரமென் றோதினலுத்தம்ராய்
 கருக்குழியில்வீழாக் கதிபெருவானதினால்
 செய்யநீறும் அஞ்செழுத்துந்தெரியாத
 பொய்யுடலும்பொய்நாவம் பூண்டோய்பொன்னம்பல
 எங்குஞ்சிறந்தோங் கிதுவேபொருளாகும் [மும்

துங்கமுடிமன்னவெனச் சொன்னாருகிருந்த
 புத்தகுருவானேன் பொருக்காமனத்தோனாய்
 சித்தசனேரானேன் திருமுகம்பார்த்தேதுரைப்பான்
 அரசமரத்தென்றும் ஆமர்ந்தபுத்தேவனிருக்கத்
 தரணிதனில்வேறுதெய்வம் உண்டோவத்தன்மைதனை
 பார்ப்போர்திருச்சபையைப் பார்ப்போங்கதிவீட்டில்
 சேர்ப்போன் திரமதனைச் சென்றறிவேனென்றுரைத்து
 இக்காரியத்தை இயலுடன்மூன்றுதினத்தில்
 தக்கோரறியத் தரணிபுகழ்புத்ததெய்வக்
 கோவிலையாவர்களுங் கொண்டாடத்திலையிற்போய்
 மேவிவாதிற்செயித்து வென்றுவருவேனெனவே
 தந்தச்சிவிகையின்மேற் கொண்டுதனக்குவந்தோர்
 வந்தனைசெய்தேத்திவர மாதலமெலாங்கடந்து
 தெய்வதலமென்னுஞ் சிதம்பரத்திற்சென்றிருக்க
 பொய்யுரையாய்நாவுடையாய் புத்தராசன்மகட்டு
 பண்டிருந்தஊமைதனைப் பரிகரிப்பமெனவேத்
 தண்டினைமேற்கொண்டு தனித்திலையிற்புகுத
 முன்புவந்தபுத்தகுரு முன்னவன்றன்னலயத்தில்
 பொன்மண்டபத்திருக்க புத்தமுகிலிங்குவந்து
 ஆசிரியன்பதத்தை யன்போடிஹைஞ்சியவன்
 தேசிலாவச்சபையில் சென்றிருந்தானாகவிப்பால்
 உரக்கந்தரித்து முயரம்புலிதரித்தும்
 பரவையெழுமாலம் மருந்தும்பசுபதிதன்
 ஆலயப்பணிவிடைசெய்பவர்கள் புத்தர்வந்ததன்மை
 சீரமுடனறிந்து சேர்ந்துபுத்தர்தன்னிடம்போய்
 தத்தமனம்மொந்துவிழி தன்னிலழல்கதுவ
 புத்தர்தமைப்பார்த்துவெகு பொல்லாப்புரைபகர்ந்து
 தீயமனமுடையீர் செல்வீரில்லாவிடிலோ
 தூய்மனதுபோரோ மென்றவர்கள்சொன்னவுடன்
 புத்தகுருவானேன் புகல்வானுயர்ந்தவெழிற்
 சித்தசனேர்சோழன் திருமுன்னுயர்ந்ததர்க்கம்
 பேசியுங்கன்சைவநெறி பிசகாமென்றுதள்ளி
 மாசிலாப்புத்ததெய்வ மானத்துவநிலையாய்
 செய்யாமற்போகேன் எனச்செப்பவுங்கேட்டு

சுஅ மாணிக்கவாசகர் அம்மாணை

மையலுறுமனத்தா ராகிமனவேகமதாய்
 சென்றதபோதனற்குத் தில்லைமூவாயிரற்கும்
 நன்றாகவிச்செய்தியை நவின்னூரவ்வார்த்தை
 கேட்டுமனம்புண்ணுப் கிளம்பியொருமித்தவர்கள்
 வாட்டமில்லாப்புத்தனிடம் வந்துசினந்தேத்துசொல்வார்
 அஞ்சதலுமில்லா தரியமரியாதையில்லா
 வஞ்சகநீயவந்த வகையேதெனவுரைக்க
 துங்கபுத்தன்சொல்வான் மறையங்கவாகமஞ்சொல்
 இங்கிதப்புரணவகை யாலுமிருங்கடவுள்
 தெய்வமேயென்னத் திறப்படுத்துவீரயானும்
 அய்யமரப்புத்ததெய்வம் அத்தெய்வம்தெய்வமென்று
 என்றுபகர்வோ நெதிர்பகர்வீரென்றுரைக்க
 சென்றுமறையோர் சினத்தவர்களே துரைப்பார்
 துஷ்டபுத்தியாலே தொடுத்துவழக்கெடுத்து
 கெட்டுப்போங்காலம்வந்து கிட்டினதோவானாலும்
 பெருந்தன்மையில்லாத பேயாநீசொல்வழக்கை
 ஓருசொல்லால்வென்றின்றேயோட்டிவிடுவோமெனவே
 மிக்ககிறல்மன்னவரும் மெய்யாந்தபோதனரும்
 தொக்கசபைமுன்னே துக்கனவன்சொல்வழக்கை
 பத்திப்பேசிச்செயித்தாற் பண்பதுவாமன்றிபும்
 நத்துமுலகோரெவரும் ஞாயமாமென்றுரைப்பார்
 ஆதலாலன்றே யருஞ்சோழநாடனுக்கும்
 வேதப்பிராமணர்க்கும் விண்சடையம்மாதவர்க்கும்
 கலைக்கியானவல்லவற்கும் கடுஞ்சொல்லுடையபுத்தன்
 மலைக்கும்படிக்கிவ்வா திட்டவனைவெல்லுகின்ற
 தெய்வச்சபைநானாவந்துச் சேர்வீரெனவோலை
 அய்யமாரன்றெழுதி யன்றனுப்பச்செங்கதிரோன்
 மேவினானையரக மேவினானிறிவோர்
 சேவிடையரன்கண்ட மெனச்செல்லுமிருளின்பரப்பை
 தேய்த்தாயங்கிரணஞ் செல்லவிந்துமேலெழும்பி
 ஆய்க்கநிகராயுல கெங்குமடைந்திடவே
 பொற்புடையதன்னகத்தில் புக்கிருந்தமாமறையோர்
 கற்புடையோரிட்டவண்ணம் உண்டுகளித்துறங்க
 அழகினியமன்றும் அய்யர்கரத்திற்பிரம்பும்

தழைந்தசடைமுடியும் தப்பகற்றுமீறணிந்து
மேனியும்பூதூலும் எழில்ருத்திராட்சமணியும்
மாணிடத்திற்கொண்டோன் மறையோன்கனவில்வந்து
வருந்தாதிரிந்த மணிநகரத்தெல்லையதில்
பொருந்துந்தவமுடையான் புண்ணியவானென்னிருக
ஆவாந்திருவாத ஆரான்றனையழைத்தால் [ண்
மேவாதபுத்தன்றனை விரைவினிலேசெயிப்பான்
ஆதலாலின்றே யருமையுள்ளமாதவத்து
வாதவூரானேவா வென்றவுடனேவருவான்
என்றுகுருமூர்த்தி யியம்பிமறைந்தவுடன்
அன்றெழுந்தவேதியர்கள் ஆலமுண்டோன்கனவில்
வந்துசொன்னதன்மை மதித்தவர்களுள்மகிழ்ந்து
சுந்தித்தெழில்கரத்தைச்சென்னியின்மேற்கூட்டினராய்
கோவில்திருமுகப்பில் கூடியொருவற்கொருவர்
ஆவிநிகரெந்தையடைந்துகனவிலுரைத்து
தெய்வரகசியத்தைச் சேர்ந்தொன்றாகப்பேசி
மையல்பொருந்தும் மனமுமிகமகிழ்ந்து
தங்கள்முகமெல்லாம் தபனன்றனைக்கண்ட
செங்கமலமொத்தார்கள் தில்லைமூவாயிரரும்
சுற்சபையிலேநிருத்தம் செய்தோன்றனைநினைந்து
பொற்புடையமாதவனார் புக்கருந்திடந்தேடி
சென்றாரச்சத்தம் திருச்செவியிற்கேட்டவுடன்
பொன்றாதபாதவத்துப் புண்ணியர்யோகம்நீங்க
கண்டுதில்லைமூவா யிரருங்கனவதனில்
அண்டர்பெருமாள் அகமகிழ்ந்துரைத்ததனை [ந்து
சொல்லக்கேட்டானதின்முன் சொல்லக்கேட்டாரெழு
தில்லைக்கேட்டாருடன்போய்தில்லைவனத்தானபதத்தை
பேற்றியருள்பெற்றுவந்து புத்தர்கெருவமதை
மாற்றும்படிக்கிரிய மண்டபத்தமர்ந்தவர்கள்
ஜீமையுறுவோர்முகத்தைக் கண்டாற்றிங்குண்டெனவே
மேன்மையுடையாரம் மிகுந்திரைபோட்டாசனத்தில்
வீற்றிருந்தாருகமணி மின்னுகிரீடந்தரித்த
மாற்றலர்க்குச்சிங்க்மென வளர்சோழன்பாவாணிர்
வேதப்பிராமணர்கள் மிக்கபெரியோருடனே

சீதமிகுதன்பனைசூழ தில்லைவனத்திற்புகுந்து
கனகசபாநாயகரைக் கண்டுதெரிசித்தெழுந்து
ஆனங்கனெழில்வாய்ப் தரசன்விரகனக்
மண்டபத்திலவந்துதிரு வாதவூரர்பதத்தைக்
கண்மியெழில்சேர் காவலனுஞ்சீதமதி
பன்னத்தறித்தோனன்பர் பாலிருந்தகாவலனை
நன்மதிக்கொள்ளீழமகா ராசன்பணிந்தவன்முன்
கொடுக்கவேண்டுந்துகையைக் கோமானெதிர்தெழுத்தி
எடுத்தருளுமென்றுரைத்தும் சுழன்மறுத்தேதுசொல்
சென்னிவளவோனே திருவுறுசெம்மாளை [வான்
தன்னிகரில்லாதவனே தகுதியுளவாழ்வடைவீர்
என்றிழைத்தேசத் திறைவன்வியந்துரைக்க
வன்றியல்சேர்சோழமகா ராசன்மனமகிழ்ந்து
நீங்காதவீர்மணியும் நீலநிரத்தானையதும்
பாங்காகமுன்கொடுத்தாப் பண்புடையீர்வாருமெனத்
தன்பக்கத்துற்றிருக்கச் சார்பாயிடங்கொடுத்து
நென்புடனேவீற்றிருந்த தெய்வமகாசபையில்
அப்போதெழில்சேர் அருள் திருவாதவூரர்
தப்பிடையபுத்தனுடன் தானெதிர்த்திரிதாக
வாதுசெய்யுமாசபையைப் பார்ப்போமெனம் லும்
தாதவிழுமென்மலரிற் றங்குலனுமட்டதிக்கு
பாலர்கள்விஞ்சையர்கள் பகர்வோன்செழுமதியும்
சீவமுள்ளவாதவரும் செங்கனுருத்திரரும்
எனதுசபையில் மறைந்தவர்கள்வீற்றிருக்க
முந்தங்கிருந்தாத வன்குலத்துதித்தமுதில்
சென்றாரோர்தன்பதத்தைச் சேவித்திதுபுகல்வான்
என்றிதருளுனநிலை நாட்டும்பாரம்முமக்காம்
பேரல்லாகபுத்தருநீர் போற்றும்பாரமெமக்காம்
நல்லசுவத்யயாவென் நன்றாய்முகமலர்ந்து
மதியதுசற்றில்லாத மாமோடர்பல்வளஞ்சேர்
பதியி கனில்வந்தவிடம் பகருவாயென்றுரைக்க
புத்தருருவானேன் புகழ்வானெனையாண்ட [வம்
வஸ்த்துவெனும்புத்தெய்வம் அல்லால்மற்றுள்ளதெய்

தில்லைபென்றிசைத்துரைத் தெழில்பெரிபொற்கொப்பி
 வித்து
 நல்லெழில்சேர்பொன்னம் பலத்திலென்கள்நாயகரை
 வைக்களிரும்பிசேற்றே வந்திருக்கின்றேனெனவும்
 முக்கண்ணனன்பர் முறுவன்பூத்திதுரைப்பார்
 துன்பந்கருகின்ற கொலைதுகள்பொய்துடர்களவு
 என்னுகொல்நாளுக்குத் தமது தனிமூத்திருக்குங் கடவுள்
 மாய்கைவுலாசனில் வந்தேயலதரிக்க
 தாய்வயிற்றைப்பீறிவந்த தானவனுமன் நிமெழில்
 பிடகனுயிற்சொல்லிப் பொருந்தியதன்பின்மறைந்து
 திடமாமரசமர நீழலிலேசென்றிருப்பான்
 ஒங்கடவுளாகா வுரகப்பணி ரித்துந்
 திங்களுடநீறணிந்துந் திருகீர்மிகப்பணிந்தும்
 இலகுமழகண்டர் விலையாமவலிடத்தில்
 பெலமேதுபேரேது பேசாயெனவுரைக்க
 செய்புவாரந் தணருண் தேவனுர்சொன்னனென்றாய்
 ஒப்பிலாதின்னறிவு போன்றியொருநொடியில்
 போமென்றாயின்னறிவு போப்பியின்கெடுத்திரும்
 மாமென்றாலுன்னா லழகேசெனக்கூறித்
 தன்மமுனக்கில்லையது சாற்றுகின்றநாலுமில்லை
 தன்மங்கைக்கொள்ளுமுங்கட் கர்த்தன்விதித்தபடி
 இரண்டுபெத்தொன்றாய் எழுந் துத்தராமலரும்
 பரந்தவலகத்தில்வந்து பற்பலவாயுற்பவித்து
 தாய்வயிற்றைப்பீறிவந்த தானவனுமென்றுரைத்தாய்
 ஆயிதனைக்கொன்றார் அருநரகில்வீழாமல்
 தேவனுபவந்தேவன் சொல்லீர்செப்புகென
 நாவதனிலஞ்செழுத்தை நாட்டுந்திறமுடையோன்
 சொல்லவெகுண்டுபுத்தன் சொல்லுவானெங்களுக்கு
 நல்லெய்வமில்லைபென் னான்மோட்சமில்லைபென்று
 கொன்னுய்ந்துடைய தெய்வமெதுசுத்தமுள்
 நன்னயஞ்சேருங்கடவுள் நற்றாள்டைந்தவர்க்கு
 மோட்சமெதுசொல்லென வய்முடனெடுத்துரைக்க
 குட்சாதிருட்சமன்னன் துணைப்புகங்கொண்டின்பமுது
 வாதுவாய்பார் வழித்துவார்வையமெலாம் [ம்

போதவளர்ந்த கல்லாலினிழற்பொருந்தி
 வேதம்பணித்தவரம் தன்னேவிரித்துரைத்துந்
 தீதகற்றுப்பஞ்சாட் சாத்தைத்தெளிவுரவே
 சிசால்லியடியார் டொழுதிதைஞ்சிக்கண்களிப்ப
 அல்லும்பகலும் அவனாடல்காண்பிவித்துச்
 செய்யதிருமேனிச் சிறப்புறவெண்ணீறணிந்துந்
 கையலொருபாகத் திருத்தியவன் தன்மைனை
 சொல்லவெழிதாவெகுந் தோற்றமதியனை
 வல்லவன்வார்செஞ்சடையில் வைத்திருப்பானேயாகில்
 ஆதியெவளவதனந்த மெவளவதன்
 நீதியெவளவதென் நிலமைதனையறிந்து
 செப்புசற்கனவில் தாமென்னத்தீங்குற்றபுத்தன்
 எப்புவியுந் தானாகு யீசன்றடியாரைப்பார்த்து
 கூறுவான்கல்லாலி நீழல்கொண்டிருந்தசிவன்
 நீறுமதியும் நிறைந்தகங்கையும்புனைந்து
 பஞ்சாட்சாஞ்செபித்த பாவனையாதென்றோழோ
 கொஞ்சிமற்றதெய்வமதைக் கிட்டுதல்போச்சலமி
 தப்பலவாபித்தனைப்போற் தானாடிக்காட்டியும்பின்
 ஒப்பிலாவாண்பெண் ணுருவெடுத்தவுங்கடவுள்
 இருபிறப்பானென்றே யிகழ்ச்சிபெற்றவனுக்கு
 பெருமையென்னவாண்மைஎன்ன பேசாயெனவுரைக்க
 மாதவருஞ்சொல்வாரிம் மானிலத்தாற்கப்போகஞ்
 சாதகமாய்க்காட்டுவன்போற் றையலொருபாகம்வைத்
 எங்குமேகாண யிருப்போனடியவர்க்காய் [தாய்
 அங்கநனைச்சுருக்கி யுன்னடியார்கண்டுதொழ
 மானிடர்கள்போலே வருவன்வந்தாடல்செய்வன்
 தோனிவியவன்றன் செய்கைகளைக்கண்டுரைப்பார்
 கண்கெட்டமுடா வெனக்கன்றிக்கண் ணுதலை
 எண்ணுமறவா ரிதயத்தெழுந்ததுன்பந் [பார்
 தன்னுல்வெண்டாமறையில் தங்குவனைப்பார்த்துரைப்
 மன்னுலகில்மைந்தர் மடவாரார்வாக்கிருந்து
 சத்தியமாய்ப்பேசுகின்ற எந்தாயேமனோன்மணியே
 பத்தியுளவேதம் பகருவனேபாழுகளே
 கூற்றன்றையுதைத்த கோமான்புகழ்தனை

மாற்றிப்பழிப்புரைக்கும் மாபாவிப்புத்தர்கள் தன்
 நாவிட்டெழுதினிய நாயகன்னுள்ளேரெனவே
 மேவித்திருவெண்டா மறையாள்வ்வேதவர்தன்
 சொற்படியேசென்னுள் துணிவகன்றுபுத்தர்களும்
 நற்றவமுன்னில்லா தவர்போலநாக்குளரி
 பேசாதாரானர்கள் பின்னீழதேசமுகில்
 வேசாரடைந்திலிய வேதவரம்போதுசரன்
 கண்டுதெரிசித்தெழுந் திக்காதகராம்புத்தர்கள்
 பண்டுளபேச்சுப்போக்கிப் பண்ணினீஞுமையர்தாய்
 ஆகையால்வாய்பேசா தங்கியவென்புத்தரிதன்
 மூகைநீங்கிவசன மொழியவின்னுசெய்தீரால்
 அய்யாநானுந்தன் அடிமைக்கடிமையதாய்
 தெய்வம்நீரென்றே தினந்தொழுவேனென்றுரைக்க
 சீர்பொருந்துமாதவத்துச் செல்வனதற்கிசைந்து
 கார்பொருந்துங்கூந்தலுடைக் கன்னிதனைமுன்னிதுத்தி
 திருனோக்கால்நோக்கச் செழுமையுளகன்னியரும்
 புத்தர்களைநீர்தாம் புகன்றவழக்கானவதைச்
 சித்தங்கலங்காதென்முன் செப்புவி்ரென்றுரைக்க
 அன்றுபுத்தர்சொன்ன அசத்தியவார்த்தைக்குப்பதில்
 சென்றுகன்னிசொன்னத் திறம்பார்த்தருமறையோர்
 பாதம்பணிந்தீர் பார்த்திபன்பஞ்சாட்சரத்தை
 சாதகமாயோதித் தனிநீறுந்தான்தரித்து
 அடிமைத்திறங்கொண் டமர்ந்தவரலாரறிந்து
 கெடிகொண்டசோழனுடன் கிட்டிமூவாயிரரும்
 வெள்ளியம்பலத்திலுறை வித்தகன் தன்பொற்றானை
 நள்ளியாமத்துமற வாதவெழில்நற்றவரைக்
 கொண்டாடினாற்புகழ்ந்தா ராகவுடன்கூட்டிவந்த
 வண்டலம்பூந்தார்வேய்ந்த மாவீழதேசமன்னன்
 உருத்திராட்சமாலையணிந்துரியவெண்ணிறணிந்து

எசு மாணிக்கவாசகர் அம்மனை.

திருத்தமுளபஞ்சாட்சரம் செபித்தல்புத்தர்கண்டு
வாதவூரார்தம்மால் மலர்த்தானெதிர்வணங்கி
வேதவரேயாங்கன்செய்த விக்கினமெலாம்பொறுத்து
ஊமைத்தன்மையெரிக்கிளங்கட்குள்ளவஸ்திரம்போக்கு
ஆமையுருக்கொண்டோன்றனை யழகியவிடையாய்க்
கொண்டிலகமெல்லாங் குறைவரத்தற்காத்தருளும்
அண்டர்பெருமான் அருளியபஞ்சாட்சரமே
மெய்யிதுமற்றெல்லாம் பொய்யென்ன விளங்கமுற
அய்யாவுன்றன்னு லறிந்தோமெனக்கூறி
எல்லவருமொன்றா பெழுந்தெதிரில்வந்துநின்று
பலவிதங்களாகப் பணிந்துகரங்கப்பிழிநிக
வேதவரும்புத்தர்கள்தம் வீதியிற்றையகூர்ந்து
தேகன்றபுத்தர்கள்தன் சீவரவாடையெல்லாம்
வாங்கித்தீயிட்டார் அம்மரந்தனிருக்கெரப்பான
திங்கற்றுஞ்சாயாசந் தன்னைச்சிவனடியார்
கைபாட்கொடுத்தினைக் கட்டுமெனவேகதியில்
மெய்யாகச்சேர்க்கும் இனியதிருநீறணிந்து
சிவபதமேசேர்வீரென வாழ்த்திச்சீருயரும்
புவுனமதைப்புறக்கும் புண்ணியவாஸ்சோழனுடன்
தீஸ்லைமுவாயிரரும் சேர்ந்துவாவேயிழ
வல்லவரு மற்றவரும் வந்துசபாநாயகரைக்
கண்டுதெரிசிக்கக் கடிநகரிலுள்ளவர்கள்
அண்டர்பெருமான் அடியார்தமைவணங்கி
சென்றார்பொன்னிநாடன் சென்னான்றிருவிலங்கு
குன்றார்புயத்தீழன் கோலாகலமாக
தன்னாட்டைந்தா னதன்பின்தவந்தோரும்
மன்னுதிருப்புலியூர் வந்தந்தரன்பதக்ஷைதக்
கண்டுதொழுதின்பக் கடலாழந்தினிதிருந்த
கொண்டலநிகர்கண்டரன்பர் கூறும்படையரசன்

திருப்படைமெழுச்சியச் சேர்பத்துந்தெளிவாய்
 விருப்புறுந்தேயுலக யாத்திரைப்பத்துமலித்து
 கேடஸ்திகைத்தல் தெளிதல்கிறுமைகொண்டு
 வாடல்களித்தலில்லா மாபெரியவாழ்வடைந்தார்
 எல்லவருள்போற்றைச் தெழுத்துமியல்புடைய
 நல்லவெண்ணீறும்பொலிந்து நற்புயியெல்லாம்விளங்க
 சீவஞானத்தைவிதிக்குந் திருவாசகமுரைப்பார்
 பவசாகரங்கடந்த பாம்புபுலியும்பார்க்கக்
 கனகசபையிலிடனங் காட்டுஞ்சபாபதிவாழ்
 தன்முயருந்தில்லைத் தலமேசிவபதமாங்
 கொண்டவருமங்கிருக்க ஞுன்றனைநில்லாக
 பண்டுசெய்தோனாகிசைவர் பார்க்கவொருவேதியையு
 துய்யகரத்தில் துலங்கிடவெள்ளோடேந்தி
 செய்யமலர்ப்பாதம் சிவந்திடவந்தங்குவின்று
 அந்தமுளவேதியரைப் பார்த்தானந்தமாதவத்தோன்
 சிந்தைமகிழ்வாக விருமென்றார்சிறந்திருந்த
 அய்யர்முகம்பார்த் தரியதிருந்நெருநீர்
 மெய்யாகயிங்குவந்த வேலையென்னென்றரைக்க
 செப்புவார்வேதச் சிறங்கடந்தோன்நன்னஞ்சேர்
 ஒப்பில்மனரா புரியாம்மிருப்பிடமாம்
 என்றுரைக்கப்பின்னும் எடுத்துரைப்பாரெத்தலமும்
 சென்றுதெரிசிப்போர்கள் சேருங்கதியதனை
 பாயும்பெருந்துறைவா ழீசனிருபொற்கமலச்
 செய்யபதம்போற்றியிரு தீவினையொன்றில்லாத
 பேரின்பவாழ்வடைந்த பின்புகழுக்குன்றமெனுஞ்
 சீர்பொருந்துமாதலத்தைச் சேவித்தெழுந்துடனே
 வந்துசிதம்பரத்தில் வந்தபுத்தரைச்செயித்த
 வின்னதபுப்பொன்னம்பலவன் மீறினருந்தமிழால்

எசு மாணிக்கவாசகர் அம்மாலை.

மண்ணுலகும்விண்ணுலகும் பாதாளமாமுலகும்
நன்முத்ததின் னலமாமமுதமெனப்
பாடினீரென்றே பல்கள்சொல்லக்கேழ்வியுற்று
நாடியதைகேட்டெழுத நண்ணிருளானதினால்
வேதகுலவித்தனையீர் வேண்டுமெனக்காயிறங்கி
போதனைவாயால் புகழ்வாதனைமுற்றும்
எழுதுகிறேனென்றே எடுத்தார்முகம்பார்த்து
பழுதகன்றருள்மகிழ்ந்து பாடுமினியதுள
திருவாசகத்தமிழைச் செப்பினூர்செவ்வையதாய்
மருவார்ந்தகொன்றைமலர் வாய்ந்தோன்யாவருக்குந்
தேவன்கரத்தாலெழுதி முடிந்தின்னமுந்தன்
நாவதனாற்கோவையென்று நல்குவீரென்றுரைக்க
குற்றமில்லாமனத்தோர் கோவைசொல்லக்கேட்டெழுதி
சித்தம்பலவரென்றா ரீசர்த்தயவுடனே
கொண்டிகாணாக்க கோதிலாமாதவரும்
வண்டமிழைக்கேட்டெழுதும் மாபெரியோரைத்தேடி
பார்த்தென்னவாச்சரிய மென்றேபசுபதியாம்
மூர்த்திசெயலாமெனவே மூதறிவோருமறிந்து
என்னையடிமைகொண்ட வெந்தையேநாள்தோறும்
ஆன்னையெனக்காத்தருளு மாதியந்தமில்லானே
தேவாதிதேவனையென் சிந்தைகுடிகொண்டவனே
சாவாமருந்தனிக்குந் தற்பரனையென்றுருகிக்
கண்ணீருதிர்ப்பார் கதறியமூவார்விமூவார்
எண்ணிமனம்புண்ணு யிருந்திடுவாராகவிப்பால்
திருச்சபையில்மேவுஞ் சிதம்பரதேவன்கொணர்ந்த
அரும்பொருளாம்புத்தகத்தை யவிழ்த்தயன்மாலிந்திர
தேவர்களும்போகியருஞ்சேர்ந்திருந்தமாசபையை[னும்
முவர்களிலுஞ்சிறந்த மூர்த்திபார்த்தேதுசொல்வார்

என்னேமறவா தெழில்வாதவூரனவன்
 சொன்னதிருப்பாடவிதைச்சொல்லுடொங்கேளுமென்
 ஓதினர்கேட்டா ருவகையுற்றானந்தமொடு
 பாதிமதிசூடும் பரணைத்துதித்தவர்கள்
 அய்யாவுன்பாத மடைந்தார்பெருமையதைப்
 பொய்காவுடையவெங்க ளாற்புகழப்போவதுமோ
 என்றயன்மாலிந்திரன்மற் றெல்லவருமேகூற
 மின்றிகழ்பொன்னம்பலவன் மிக்கவருள்கூர்ந்தினிய
 ஆணியைத் துப்பொன்பார்த் தளவிடுதல்போ லுமிந்த
 சேணிலத்தி லுள்ளபொரு ளெல்லாந்தெளிந்தெடுத்து
 குற்றமற்றகல்வியது கூறிபதால்மேலாகக்
 கற்றவர்க்குங்காணரிய கவிபுகழுமாணிக்க
 வாசகன்மென்றொருபேர் வாய்ந்ததெனவும்பெ ழுதி
 ஈசனார்பின்னு மெழுதலுற்றாரம்மாளை
 மாதவத்திலேயுயர்ந்த வாதவூரய்யனென்போன்
 திகழ்நாமானதிரு வாசகந்திருக்கோவை
 பாடினன்பொன்னம்ப லவன்கையெழுத்திதென
 நாடியெழுதி நலமுடன்கைக்காப்புமிட்டு
 தன்மீதுருமையுள்ள தாசன்தவத்திறத்தை
 மன்னுபுயியோரறிய வைத்திடுவோமென்றுவந்து
 மன்னப்படுமுனிவருந் தேவருமேயிறைஞ்சும்
 வன்னச்சபைவாயிற்படி யில்வைத்தார்புஸ்தகத்தை
 அப்போதுபூசைசெய்ய வந்தவோரந்தணரும்
 தப்பிலாப்புத்தகத்தை தான்கண்டிசயமாய்
 பார்த்துதில்லைமூவா யிரவருக்கும்பாங்காக
 சாத்துவோமென்றெண்ணித் தப்பகன்றவேதியனும்
 சென்றுரைக்கக்கேட்டு வந்ததில்லைமூவாயிரரும்
 கன்றைத்தேடும்புகப்போல் கால்விசையாய்வோடிவந்து

௭௮ மாணிக்கவாசகர் ஆம்மாலை.

பொற்சபையில்வந்திரியப் புஸ்தகத்தைக்கண்டவர்கள்
 நற்றவர்கண்காண் நடனக்கூத்தாடினவன்
 சொல்லியசுவாகமமோ அய்யமமிழ்தூலதுவோ
 கல்லிதனில்வல்லவர்கள் கண்டுறையுமென்றரைத்தார்
 அப்போதுதில்லைமொவா யிரவாரிலையொருவர்
 ஒப்பிள்ளாக்கல்லியறிந் துற்றவோரந்தணனும்
 நன்மலர்கொண்டேத்தியந்த நாதன்வைத்தபுத்தகத்தை
 மென்கரத்தார்நீண்டி லிமலனிருதாள்போற்றி
 கட்டவழித்தேளுனக் கவியதனைப்புகழ
 இஷ்டமுடன்கேட்போ ரிதயத்தெழுமுகிழ்ச்சி
 கொள்ளாது மல முதித லென்னக்குருவேர்வை
 தள்ளவிழிநீர்த் ததும்பக்கூததாடினவராயச்
 செய்யபவந்தீர்க்குஞ் சிவரூபம்தாமெனவே
 அய்யமார்தில்லை மூவாயிரவருங்கேட்டு
 திருவாசகக்கோவைச் செப்பிக்கடையேட்டில்
 கருமாற்றிமேள்விட்டைக் காட்டுசிவனைப்பாரும்
 வாதவூராரூரைக்கக் கேட்டுமொதொண்டருட
 தீதகற்றும்பொன்னம் பலவன்றிருக்கரத்தில்
 ஒப்பிமிதுவென்றெழுதி யுள்ளதன்மையைப்பார்த்து
 அப்பணியுஞ்செஞ்சடையார் அன்பரிடஞ்சென்றிதனில்
 எப்பொருளும்நன்றாய் யிரிதுரைக்கக்கேட்பமினி
 நட்புடனேதில்லை நகரத்தாரெல்லோரும்
 வந்தடைந்துபேசுகின்ற வார்த்தைத்தொனிகேட்டு
 பந்தமறையோகத் திருந்தவரும்பண்புடனே
 கண்டுவிழித்தானாகக் கரங்குவித்திவர்பணிந்து
 பண்ணவர்க்குமேலானப்பாக்கியதைப்பார்த்துரைப்பார்
 விண்ணினுக்குமண்ணினுக்கும் மெழிப்பாதலத்தினுக்கு
 கண்ணுதலேழர்த்தியென கண்டுரைப்பார்மலலோர்மும்
 ஆனதாலெங்களுக்கு அவ்வாறுகயிங்குவந்து

தேனலங்கலைவெய்ந்த தேவரயிதின்பொருளைச்
 சொல்லவெனவேத்தித் துதித்தார்முகம்நோக்கி
 நல்லதவத்தய்யர் நனில்வார்பொன்னம்பலத்தில்
 சென்றுரைப்போமென்ன வெழுந்தேகனூரங்குவின்ற
 சுன்றுதருந்தில்லையில்வாழ்அந்தணர்கள்நாடிவர
 கஞ்சமலரோனும்நறுங் காயாம்புமெனியனும்
 மஞ்சுறுவானூடர்களும் மகாரிஷிகளுடனே
 திருத்தவத்தாராகுந் திருவாதவூரார்சிவன்
 மருக்கமமும்பொற்றா ளில்லாகவினைவாழ்வதனைப்
 பார்த்திருக்ககண்பெற்றப் பயனடைந்தோமென்றவர்க
 ஆர்த்தலுறவேமகிழ்ந் தானந்தக்கூத்தாடிவர [ள்
 போய்க்கனகசபைப் புக்கிச்சகமாயை
 மாயமருந்தழித்த மானிலவள்ளிபங்கன்
 னேர்நின்றிறைஞ்சி மனம்நெக்குநெக்கதாயுருகி
 ஆர்கொன்றையும்புனைந்த வையனேமாலயனுங்
 கண்டறியாக்கங்கா தராள்கண்டத்தைக்
 கொண்டவாகுற்றன் றனைபுதைத்தவர்கொடிய
 ஆலமமுதாகவுண்ட ஆதியந்தமில்லாதாய்
 பாலன்றுயரதனைப் பார்த்திறங்குவாயெனவே
 தன்னுள்ளியம்பித்தவத்தோர் பின்னேதுரைப்பார்
 நன்னயமாயென்றனைநீர் நாடியேகேட்டபொருள்
 இதுதான்காண்பாருமென யிசன்றனைக்காட்டி
 மீதுக்குடியோனரிய மென்றானடிக்கமலஞ்
 சார்ந்தார்பின்றில்லைமூவா யிரவருஞ்சார்பாய்
 சேர்ந்தென்னவாச்சரிய மென்றேசிவனடியில்

முச்சுடருமொன்றாய் முயன்றெழுந்தவாரேபேர்தல்
அச்சமிலார்தம்பொருட் டருளொளியுண்டாகினதில்
தெரியாப்பொருளியம்பச் சென்றுவந்தயோகியரும்
எரிமூழ்கித்தோனா திறைவன்றாள்சேரவிவர்
செய்தபூசாபலமோ சிவனார் தையயிதுவோ
அய்யமிலாவிப்பே றடைந்தாராரென்றுநாத்து
தங்காமகிட்சியுடன் சங்கராளைத்தான்வணங்கி
பங்காயவரவர்தம் பண்புளவில்லிற்புகுந்து
அய்யன்றிருவிளை யாடல்பார்த்தகமகிழ்ந்து
மைவண்ணனுமயனும் மாதவருமுளமகிழ
வானாடவன்மகிழ வானவர்பூமாரிசிந்த
ஆனாமகிட்சிகொண்ட அரம்பையர்களாடிவா
நந்திமத்தளம்போட நாரதரும்பண்பாட
துந்துபிகளைந்துந் துருசாய்முழங்கியதே
தெய்வீகநீரும் திருவுத்திராட்சமணியுஞ்
சைவசமயந் தழைத்துத்தரணிதனில்
இட்டதீபம்போல யிருநிலத்திலுள்ளவரை
தொட்டபவவிருளைத் தோனாமலேதொலைத்து
நற்கதியிற்சேற்கும்முக்கண் ணாதனருளாலே
பொற்புடையமன்றிற் பொருந்திக்கலந்தினிய
பேரடைந்தார்தன்பதத்தைப் பேணியன்புதந்தவரும்
ஆரணிந்தோனன்பர் அருள்சேருமித்தமிழை
பாடும்படிக்கிரியப் பரிசுமிகவேகொடுத்து
நீடும்புகழுடநன் னெறியுங்கொண்டிவ்வுலக

மாணிக்கவாசகர் அம்மானே.

அக

உம்பரெனவேவாழும் உத்தமஞஞ்சப்பிரமணியத்
தம்பிரான்சாமிபுகழ் தழைத்தோங்கிடவாழி
நீர்தாப்பிறவிக்கடல் நீர்தியரசனடி
சார்ந்ததிருவாத ஓரார்தந்திருக்கதையை
பாடினோர்சேட்டோர் பயன்பெறுவாரிக்கதையை
நாடிவைத்துப்பூசைசெய்தோர் நன்னாளும்வாழியதே
முற்றும்பெரியாளுடை யார்துணைச்செய்யவேணும்
முற்றும்பெற்றுக்கொண்டது மீனாட்சிதுணையாமே.

ஆடிடையார் விளக்கமென்னும்

மாணிக்கவாசகர் அம்மானே முற்றிற்று.

அறிவிப்பு.

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகவியாபாரம் நாகலிங்கம்
பிள்ளை அவர்களிடத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், வயித்
தியம், ஜோசியமும் இஸ்குலுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களும்
விற்கப்படும்.

அரையணு ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் ஒரு கேட்லாக்கு அனுப்
பப்படும்.

ரிஜிஸ்டர் ஆதிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—
1867-ம் வருஷத்திய 25-வது ஆக்ட்டின் 20-வது பிரி
லின் 6-வது உட்பிரிவின்படி கனம்பொருந்திய கவரன்
மெண்டார் அவர்கள் சட்டத்திற்கிணங்க, இந்நூலை
பிறர் அச்சிடாதபடி காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட
புருக்கிறது.

இந்நூலுக் குடையவனாகிய என் அனுமதியின்றி
இந்நூலையாவது இந்நூலிலுள்ள பாகங்கள் எதையா
வது பிறர் அச்சிற் பதிப்பிக்கலாகாது. இதைக் கவ
னிப்பாது அச்சிடத் துணிவரேல், அதனாலுண்டாகும்
நஷ்டத்திற்கு சட்டப்பிரகாரம் நடத்தப்படுமென்று
அறிவிக்கின்றனன்.

இங்மனம்,

பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,

நற்றமிழ்விவாச அச்சியந்திரசாலை,
16, சரவணப்பெருமாள்முதலிவீதி, புரைய, சென்னை.

